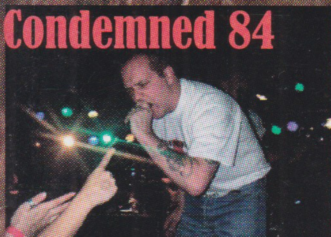
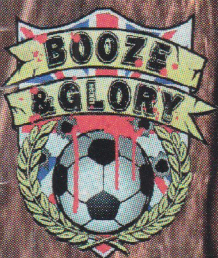
Real Enemy

Jún 2010

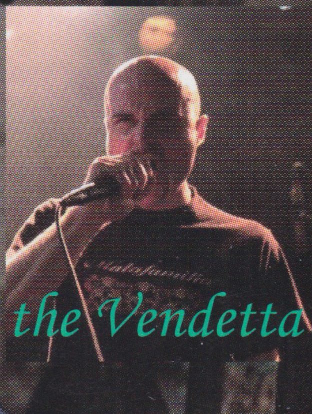
no.9

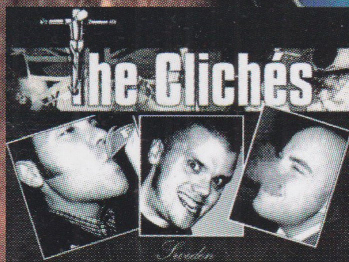
Reporty z koncertov, recenzie na CD, fanziny, scene report, fotky ...

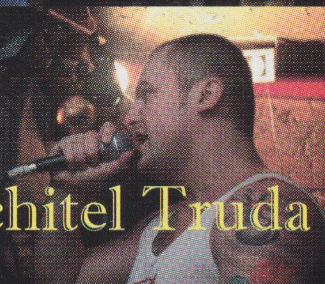

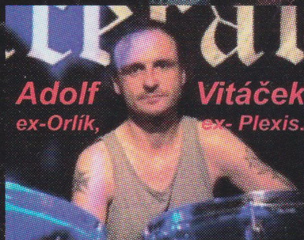

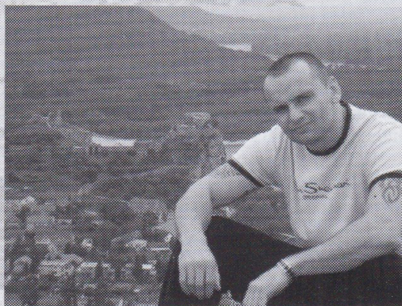
Oi,Oi!!!

Tak neprešlo ani pol roka a je tu ďalšie číslo **Real Enemy**. Priznám sa, že som si trošku mákol, ale keď je človek pri chuti, tak to ide. Nechcem scénu ohúriť preplneným číslom informáciami, ktoré budú tri roky staré, ale chcem spraviť čašák, ktorý bude aktuálne informovať ľudí o muzike. Cena je stále rovnaká a verte mi , že by som bol najradšej , keby toto číslo stálo o polovicu menej. Momentálne mi to, len tak-tak pokryje náklady. Už na ôsmom čísle sa Miro nepodieľal na jeho vzniku a tak som zostal na túto prácu sám. Trošku menej materiálov dodali aj také piliere, ako Tom (EH8), Kony ,alebo Dino s ktorými som tak nejako vždy počítal. Je mi, ale jasné že nie vždy má človek čas na všetky svoje záujmy. Našťastie mi hlavne s prekladmi pomohli **Richie** z Hlohovca a **Malý Mirko**. Za dva rozhovory (the Cliches a the Condemned 84) ďakujem Šimemu z Chorvátska, ktorý ich nevyužil vo svojom časopise. Ak by mal niekto chuť podporiť náš plátok, svojou recenziou na CD, DVD, reportom z koncertu, alebo rozhovorom s kapelou dvere sú mu plne otvorené. Kontakt sa nezmenil : realenemy@pobox.sk , alebo to skúste na www.myspace.com/realenemyfanzine, kde môžete nechať odkaz.

Takže, je tu deviatka v ktorej nájdete množstvo zaujímavých rozhovorov a recenzii. Časopis sa tiež postupne dostáva aj za hranice Česko Slovenska, tak sú rozhovory nechané aj v Anglickom jazyku. Tiež chcem v prvom rade poďakovať ľuďom čo distribuujú Real Enemy, pretože bez nich by sa časopis nedostal ku každému z Vás, čo ste ho podporili. Ak by chcel niekto distribuovať časopis vo svojom meste, neváhajte nás kontaktovať.

Neviem či sa to zdá, len mne, alebo je to čisto môj osobný pocit. No v poslednej dobe nejde prehliadnuť zvýšenú toleranciu ku R.A.C. a WP muzike a hlavne propagovanie takýchto kapiel. Je mi jedno , kto čo počúva doma, ale prečo napr. podporovať takýchto ľudí kupovaním CD, chodením na ich koncerty... Kde sa stratila úcta k tradícii a k ľuďom čo túto scénu vybudovali. Kedysi by si dokázali dať do držky ľudia preto, že si nevedia vybrať na ktorej strane scény stoja. No dneska, je to práveže v móde sedieť jednou prdelou na dvoch stoličkách. Neútočím teraz na nikoho osobne, len si treba uvedomiť, že neúcta k našim tradíciám, túto scénu už raz zničila.

Časopis Real Enemy sa samozrejme naďalej snaží dištancovať od politického extrémistického spektra, jak z pravej , tak ľavej strany!!! Je to časopis zaoberajúci sa čisto Oi!, Punk, HC a SKA muzikou!!! Dištancuje sa od nacizmu , fašizmu, komunizmu !!! Nanajvýš politicky podporuje mongolsky kmeň Merkité ... Tiež chcem na záver tohto úvodu poďakovať všetkým, ktorý nás stále podporujú, spolupracujú s nami, pomáhajú nám, kupujú si časopis a hlavne dokážu ho aj prečítať, bez Vás by tu Real Enemy nebol.

Picko

<u>Real Enemy zine pozdravuje a ďakuje za podporu na tomto čísle:</u>

Jenny Woo (Canada), **Banán** (Horror show) za sprostredkovanie rozhovoru s kapelou **Booze of Glory** ,**Vokúrka** a Crossczech, **Richie** za preklady, reporty a rozhovor s the Liptones, **Carlo** a the Vendetta, **Petras** a Toro Bravo, kapelu **Uchitel Truda**, **Adolf Vitáček**, Šime (Chorvátsko - http://addicted-to-oi.blogspot.com/) za rozhovory s the Cliches a the Condemned 84, **Kony** (Slušovice), **Urby** (Prachatice), **Peddy** a **Vláďa**(Praha, Disdainful), **Tom**(EH8) **Igor** (Liptovský Mikuláš), **Marek HC Jihad** (Poprad) **Malý Mirko** (Humenné, Bratislava), **Slut** (Skin Read), **Pierre** www.vontadeluta.blogspot.com Rio de Janeiro/Brasil, **Mojej mame a Janke s Kristinkou**, **Hirax** (Martin), **Kabanos, Pier** (Brno) **- Hardset shop** za poskytnutie CD na recenzie a tiež ďakujme aj kapelám ktoré tak urobili ...Díky za recenziu na náš fanzine na internetovom street-magazíne: www.kidsandheroes.com a skinheadskom web portáli: www.backstreetbattalion.com

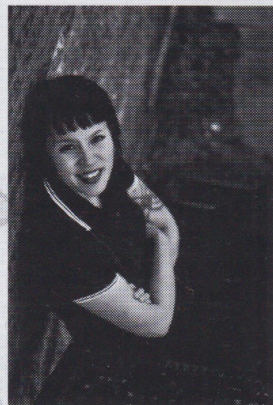
<u>Distribúcia:</u>

<u>Čechy</u>: Hardset shop Brno /www.hardsetshop.cz/ a Rabiat Records /www.rabiatrecords.com/, Working Class shop Praha /www.workingclassshop.cz/, Bulldog shop Praha /www.streetpunk.cz/, Bob (České Budějovice), Šidlo (Ostrava), Bart a Laco (Opava, Proti Směru), Duchin (Náchod), Urby (Prachatice), Karlos (Mladá Boleslav), Petr Hebek (Pardubice) , Slut (Skin Read fanzine), Kony (Zlínsko) ...

Slovensko: Hirax records a jeho distro/ www.hiraxrecords.sk/, Skalo (Púchov), Jožko a Stopa shop Púchov / www.stopa-revolutionstyle.com/, Libdus (Liptovský Mikuláš), Pampúch (Trenčín), Marek (Hlohovec), Vacho (Trnava), Malý Mirko (Bratislava, Humenné), Howada crew (Poprad), BearHugs (Hnúšťa), Dino (Kysuce), Marek-Saprophyte (Prešov)..

Kontakt : <u>realenemy@pobox.sk</u> www.myspace.com/realenemyfanzine

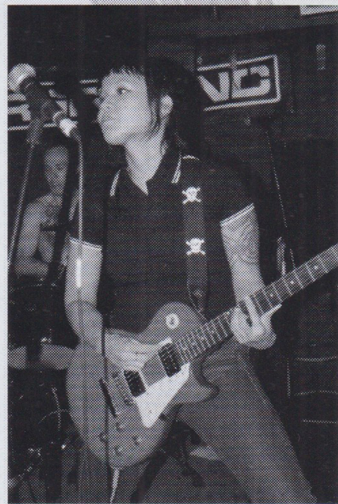
JENNY WOO OI! PROJECT

1.Čauko, skús sa trošku k začiatku interview predstaviť, vek, zameranie, kde žiješ...
Čauko, moje meno je Jenny Woo a žijem v oblasti zvanej Alberta ktorá je v Kanade. Žijem v hlavnom meste Edmontone, ktoré má zhruba milión obyvateľov. Máme tu skvelú scénu a veľa dobrých miestnych kapiel a umelcov. Po väčšinu roka je tu chladno, ale čo iné by si čakal? Veď je to prakticky Severný pól! Mám 25 rokov a chodím na právo. Keďže chodím na právo, dúfam že raz budem schopná pomocť tým, ktorí budú pomoc potrebovať, a vlastne aj aby som mohla zmeniť sakciívet. Taktiež pracujem v kancelárii, kde pomáham robiť brožúry a letáky pre jednu spoločnosť, ale to naozaj nieje moja vášeň... je to len cesta ako prežiť a aby som mohla v živote robiť veci, čo chcem. V mojom voľnom čase hrám v pár kapelách a taktiež vydávam subkultúrny zin s názvom „Subculture spirit fanzine".

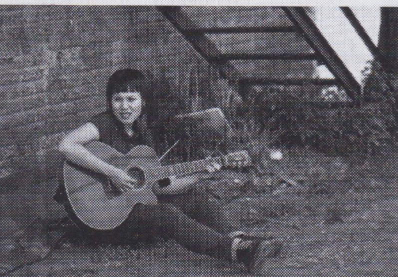
2. V ktorých kapelách teraz hráš?
Hrám hlavnú gitaru v the Kroovy Rookers, čo je vlastne dlho fungujúca albertská Oi!kapela. Veľa našich vecí sú dosť typické oi-power akordy, drsné vokály a štvorštvrtinové beaty. Máme za sebou veľa túrovania naprieč západnou Kanadou a otvárali sme pár pre UK Subs, SNFU a zopár iných veľkých kanadských a amerických kapiel. Práve sme vydali EP, ktoré by malo vyjsť dosť skoro, takže si ho nájdite v blízkom shope! Viac o kapele môžte nájsť na www.myspace.com/kroovyrookers . Taktiež som sa nedávno pripojila k dlho pôsobiacej Kanadskej oi!/rock'n'rollovej bande nazvanej Borderguards. Bolo mi veľkou cťou keď ma poprosili, aby som sa pridala, odkedy sa stali jednou z mojich obľúbených kanadských kapiel za posledné roky rokúce. Táto kapela vydala dva fantastické albumy a ja som silne presvedčená, že si ich vyberiete, pretože oni sú naozaj klasický kanadský oi! a žiadna kolekcia bez nich nieje kompletná. Kapela sa zrovna zreformovala, a ja si budem užívať výhody hlavnej gitary. O kapele sa môžte viac naučiť na Facebooku. No a nakoniec, ale nie najmenej dôležito mám taktiež tento akustický oi! sólo projekt, ktorý vám v tomto interview ešte popíšem neskôr.

3. Tvoj projekt je komplet akustický? Tvoja hudba je ovplyvnená folkom, čo ťa viedlo ku hraniu tak nekonvenčne?
Projekt začal byť komplet akustický, ale do môjho prichádzajúceho albumu som pridala 4 celokapelné pesničky. Toto je cesta, ktorá mi pomáha lepšie balancovať medzi tradičným oi!om a akustickými pesničkami, čo je viac originálne. Moje vystúpenia sú stále čisto akustické, ale dúfam, že čoskoro zahrám aj niekoľko celokapelných elektrických setov. Takže myslím že by ste mohli povedať že to je tak 60% akustické a 40% elektrické! Mám skutočne rada tradičný oi! koniec koncov som vyrastala na Businesse a zamilovala sa do kapiel ako Prowlers, Skinflicks, Evil Conduct, atď. Avšak, chcela som začať projekt, ktorý prinesie niečo naozaj nové a líšiace sa od oi! scény. Inšpirovala som sa kapelami ako Ultima Thule, ktorí kombinovali ich lásku k subkultúre s ich láskou k tradičnej švédskej hudbe a myslela som si, že by to bolo skvelé, keby som mohla zkombinovať tradičnú kanadskú folkovú muziku s oi!om takým istým spôsobom. Vyrastajúc na kanadských prériách som bola dosť vystavená alternatívnej country a folkovej hudbe a uvedomila som si, že takýto druh muziky je podobný punku a oi!u v takom zmysle, že je to DIY muzika napísaná od ľudí pre ľudí. Takže na koniec to nebolo také ťažké zviesť folk a oi! dokopy oboje je totiž muzika ktorá hovorí o reálnom živote.

4. Myslím, že tvoje posledné CD je nazvané „Alberta Rose". Si sním spokojná? Môžeš ho v krátkosti predstaviť? Ako dlho ti trvalo nahrávanie? Mala si nejaké problémy?
Nahrávanie „Alberta Rose" bolo vôbec poprvý raz, čo som nahrávala v profesionálnom štúdiu. Bolo to veľa tvrdej driny, bolo to naozaj drahé a ak by som to mohla urobiť znova, pravdepodobne by som zmenila milión vecí (pozn. prekladateľa: typická ženská ;))... ale taký je život, predpokladám. Začala som nahrávať v októbri 2009 a pesničky boli zmastrované teraz, v máji 2010. Takže prakticky mi trvalo nahrať a zmastrovať album 8 mesiacov, takže je to teraz ťažké posedávať a čakať naň. Trpezlivosť bola skutočne kľúčom k tomuto projektu. Bolo to divné nahrávať v profesionálnom štúdiu, pretože som bola zvyknutá nahrávať v DIY situáciach s priateľmi, pivom a troškou stresu. Ale v profesionálnom štúdiu, čas boli peniaze a bolo to naozaj stresujúce pretože som nemala moc peňazí, takže som musela robiť veci tak rýchlo, ako bolo možné. Veľa priateľov mi prišlo zahrať na album, takže to bolo srandovné džemovanie s nimi a práca s nimi posilnila songy, ale ku koncu to definitívne nebola sranda ako motanie sa snimi všetkými spojené s nejakými drinkmi u kamoša v pivnici. Cez to všetko myslím, že som šťastná, že som na konci. Bolo to pekné, môcť zmeniť všetky veci čo sa mi nepáčili na pesničkách či už s gitarou, alebo so spevom a v profesionálnom štúdiu je veľa skvelých vecí čo si môžte splniť, čo by ste nemohli v DIY štúdiu môžte si tam dať toľko efektov, s lepším vybavením, zvuk je vo všeobecnosti o dosť lepší. Pesničky sa nakoniec vydarili a myslím že to hlavne kôli tomu, že odrážajú moju originálnu víziu pre album. Toto je určite najlepšia vec, akú som kedy nahrala a som hrdá, že som ju spravila. Avšak myslím že každý umelec si je sám najhorším kritikom svojej vlastnej tvorby... takže sú tam aj časti, z ktorých som nešťastná, ale dúfam, že práve tie ma budú len a len motivovať k tomu, aby som ďalší album spravila dokonca ešte lepší!

5. Songy „We don't need their respect" a „Evil Within" sú tvrdšie ako ostatné, ktorý štýl ti je bližší? Oi! alebo folk?
Cez to všetko by som chcela povedať, že preferujem oi!. V mojom každondennom živote väčšinou počúvam oi! a punk a sotva si niekedy vypočujem nejakú folkovú muziku. Moja zbierka kolekcií obsahuje z 99% oi!, po víkendoch chodím na oi! koncerty a stretávam väčšinu mojich blízkych priateľov väčšinou z oi! a punkovej scény. Zahrnula som tam o niekoľko tradičných oi! Songov viac, ako som si predtým myslela, pretože v albume som chcela balancovať trošku viac a vzdať trošku viac rešpektu muzike, ktorá ma vlastne inšpirovala robiť to čo robím. Avšak akustické songy sú definitívne podobné folkovým v tom zmysle, že v nich používam akustické gitary, akustická basu a veľa podobného, verím že akustucké pesničky na albume sú ale stále veľmi podobné oi! žánru pretože hovoria o témach z našej scény život working class, hrdosť v komunite, sebarešpekt, oddanosť a priateľstvo. Takže odhliadnúc od faktu že som použila veľa folkoidných nástrojov a štýlu v albume, mohla by som povedať, že je to oi! od kosti.

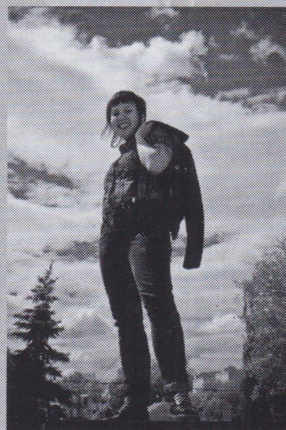

6. Čo tvoje texty? Píšeš ich sama?
Všetky texty si píšem sama. Sú to väčšinou odrazy toho, čo si myslím, čo cítim či čo robím každým dňom, alebo čím si prešli moji priatelia. Každý song, ktorý je na stole oblečenie v supermarkete v ktorom som zvykla pracovať, pretože som bola tak nasraná na niektorých zákazníkov, ktorých som obsluhovala! Napísala som song „Living for Tonight" o priateľovi, ktorý bol v živote stratený, mal naozaj ťažký život, kým si dal veci dokopy. Napísala som „The Evil Within" o blízkej priateľke, ktorá sa stala svojim vlastným najhorším nepriateľom výsledkom jej obmedzených názorov o sebe a jej mieste na svete. Myslím, že písanie textov je moja najobľúbenejšia vec v kapele je to šanca pre sebavyjadrenie a oslobodenie sa.

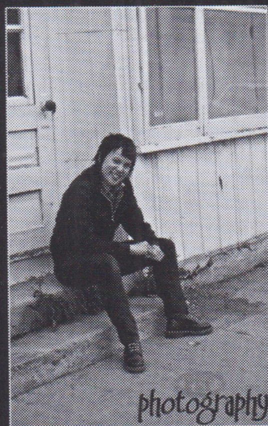
7. Často hrávaš naživo? Kde bol tvoj najlepší koncert?
Hrávam dosť často naživo v mojom rodnom meste. Zvyknem hrávať každé dva týždne alebo tak podobne, aj keď je to iba malý bar a zopár blízkych priateľov. Mám taktiež zopár pripravených zámorských koncertov tohto júla budem hrať v Anglicku a taktiež plánujem európske turné na máj 2011 takže sa možno uvidíme na jednom z tých koncertov! Chcela by som napísať, že môj najlepší koncert ešte len príde... Snažím sa vždy byť lepšia a lepšia pri rozpumpovaní davu a prichádzať so smiešnymi vecami, ktoré by som povedala na pódiu a vo všeobecnosti, robenie mojich šou zábavnými, zaujímavými a pri ktorých by ste sa cítili dobre. Zopár krát som mala strach z pódia, ktorý bolo naozaj ťažké prekonať, ale myslím že sa pomaly každou šou zlepšujem. Avšak, moja najlepšia show bola v mojom rodnom meste, Edmontone. Jeden z mojich najlepších priateľov a zároveň aj spevák z Kroovy Rookers prevádzkuje punkový bar v Edmontone s názvom „DV8" a hrám tam dosť z mojich show. Je dobré hrať pred publikom zloženým zo známych tvárí, kde každý spieva texty vašich piesní. Nič nieje viac povzbudivé ako toto.

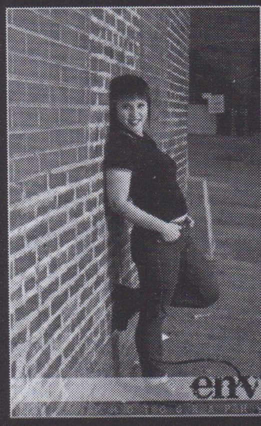
8. Môžeš nám popísať scénu v tvojej krajine alebo oblasti a v tvojom meste? (kapely, ziny)
Zopár krát som cestovala po Kanade a musím povedať, že scéna v našej krajine je veľmi, veľmi rozšírená. Kanada je veľké miesto a pre kapely je to ťažké precestovať ju na turné. Takže nieje veľa kanadských kapiel o ktorých každý vie, avšak je tu zopár veľkých. Prednedávnom bola scéna v Montreale fantastická (avšak nejako politicky rozdelená) a je tam stále zopár skvelých oi! kapiel, ktoré odtiaľ stoja za zmienku, ako napríklad Bootprint a No Alliance. Myslím že v Edmontone je scéna silnejšia ako kedykoľvek predtým. Máme tu zopár barov, ktoré sú exkluzívne odovzdané punku a oi!u, a je tam veľa show pre všetky vekové kategórie zdržujúce sa vo verejných halách, ktoré sú taktiež zábavné. V tomto meste je viac punkáčov a skinov ako kedykoľvek predtým, a máme úžasný kolobeh priateľov so spoločnými záujmami a hodnotami. Moje obľúbené kapely z Edmontonu zahŕňajú Sons of No One (predtým kapela zvaná Balls out Face First), Kroovy Rookers (očividne) a Nervous Wreck (skvelá teenage-head štýlová poppy punková kapelaá. Taktiež cestujem dosť do Calgary, ktorá je druhým hlavným mestom Alberty, a máme tam skvelých priateľov tiež s kopou pankáčov a skinov. Vlastne, každý je priateľský, neni tam žiadna politika a je tam kopa srandy. Proste cesta, ktorou by to malo ísť.

9. Sú tiež na magazíne „Subculture spirit" náklady postavené na tom, o koľko kópii majú ľudia v Kanade záujem?
So Subcultue Spiritom som začala s mojim najlepším priateľom Jeffom minulú jeseň, a začalo sa to naozaj skvele. Naše prvé číslo sme vydali v januári 2010 a obsahoval rozhovory s Franky Flame, the Janitors, the Official a kopou ďalších oi! kapiel z latinskej Ameriky a mal obrovský úspech. Vytlačili sme len 250 kópií, ale skoro všetky z nich sme vypredali. Mali sme objednávky z Európy, juhovýchodnej Ázie, Južnej Ameriky a z celej Severnej Ameriky a obdžali sme veľa naozaj pozitívnych odoziev. Práve vydávame druhé číslo, ktoré obsahuje rozhovory s the Buzzcocks, the Templars, Discharger, the Corps a kopou iných skvelých kapiel. Bola by som veľmi rada, keby sa aj druhé číslo vydarilo tak ako naše prvé, ale samozrejme dúfam, že sa vydarí ešte viac. Nanešťastie som zistila, že ľudia majú väčší záujem o kúpu subkultúrnej muziky a handier než o kúpu subkultúrnych zinov. Väčšina ľudí chce vlastniť veci, ktoré by mohli 'ukazovať" v tom zmysle, že ich môžu nosiť alebo zdieľať s priateľmi... ale nakoniec je tu zopár odovzdaných ľudí, ktorí si nájdu čas podporiť scoju scénu prostredníctvom tlače. Zvykla som nosiť ziny na tunajšie koncerty a predávať ich, ale popravde, nie moc ľudí o ne malo záujem... sú to väčšinou ľudia za morom, ktorí ich kupujú. Ale možno sa to zmení. Nakoniec, je to proste len o získaní si slova, a som si istá, že aj to časom príde.

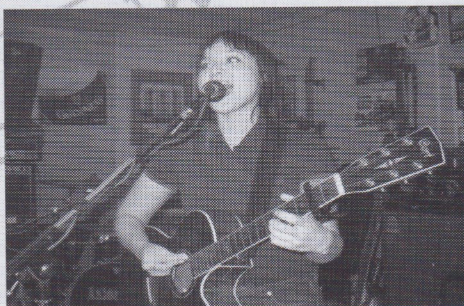
10. A čo si myslíš o hudobnej (Oi, punk, HC) scéne na Slovensku a v Čechách? Sú tu nejaké kapely, ktoré by ťa zaujali?
Mala som vlastne to šťastie že som mohla Českú republiku a Slovensko navštíviť a myslím že je to vskutku skvelé! Máte nádhernú krajinu a myslím že musíte byť veľmi hrdí, že ju voláte svojim domovom. Bratislava je zčasti pekná, a naozaj sa mi páčil ten obchod „Street Style" kde som si mohla kúpiť zopár skvelých slovenských albumov. Mám taktiež zopár česko-slovenských CD výberoviek doma, ale kapely, ktoré ma naozaj zaujali boli „Cross Czech" a „Disdainful". Úprimne, nebola som v žiadnej krajine na veľa koncertoch, ale z toho, čo som počula, koncerty sú super a je na nich zábava. Dúfam, že sa v budúcnosti viac zaučím o vašej scéne, keď tam budem hrať na pár akciách v 2011tom!
11. Tvoje posledné slová, plány do budúcna... (prípadne pozdravy a ďakovania)
Ďakujem veľmi pekne za rozhovor a za čas, ktorí ste strávili počúvaním mojej muziky. Myslím, že váš zine je fantastický. Subkultúrne ziny sú cesty, ktoré spájajú naše scény dokopy skrz krajiny, svetadiely a kontinenty, a hlboko rešpektujem prácu, čo robíte. Bolo mi potešením s tebou pokecať. Vyhľadaj si prosímťa môj prichádzajúci album „Alberta Rose" na Randale Records a ostaň v napätí, čo ešte príde od Jenny Woo!

JENNY WOO
IN ENGLISH

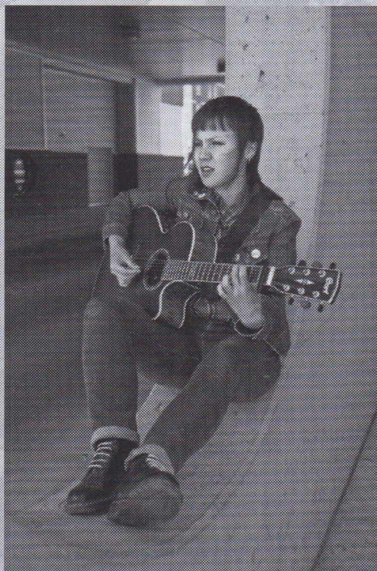
1.Hi try a little present at the beginning of the interview, age, occupation, where you live ...
Hi there, my name is Jenny Woo, and I live in a region called "Alberta" which is in Canada. I live in the capital city, Edmonton, which is a city of about 1 million people. We've got a great scene here and a lot of good local bands and venues. It's cold most of the year, but what else can you expect? It's practically the North Pole! I am 25 years old, and I am going to law school. I am going into law so that hopefully I'll be able to help others who are in need of help, and to actually make a difference in the world. I also work in an office helping to make brochures and advertisements for a company, but this isn't really my passion… it's just a way to survive so that I can do the things I want in life. In my spare time, I play in a few bands and also run a subculture zine called "subculture spirit fanzine."
2. In which bands did you play now?
I play lead guitar in the Kroovy Rookers, which is a long-running Albertan oi! band. A lot of our stuff is pretty typical oi power chords, gruff vocals, and 4/4 beats. We've done a lot of touring throughout Western Canada, and have opened up shows for the UK Subs, SNFU, and a few other big Canadian and American bands. We just released an EP which should be coming out fairly soon, so look out for it at a shop near you! More on the band can be found at: www.myspace.com/kroovyrookers I have also recently joined another long-running Canadian oi!/rockn'roll band called the Borderguards. It was a real honor to have been asked to join the band, since they have been one of my favourite Canadian bands for years and years. There are two great albums released by this band, and I strongly suggest that you pick them up because they are classic Canadian oi! and no collection is complete without them. The band has recently reformed, and I will be sharing lead-guitar duties. You can learn more about the band on Facebook. Last but not least, I also have this acoustic oi! solo project, which I will explain later on in this interview!
3. Your project is all acoustic? Your music is influenced by folk, what led you to play so unconventional?
The project started out being fully acoustic, but I have added 4 full-band tracks to my upcoming album. This way, there is a bit more balance between traditional oi!, and the acoustic tracks that are more original. My shows are all still entirely acoustic, but I am hoping to play some full-band electric sets soon. So I guess you could say that it is roughly 60% acoustic and 40% electric! I really like traditional oi! after all, I grew up listening to the Business and came to love bands like The Prowlers, the Skinflicks, Evil Conduct, etc. However, I wanted to start a project that brought something really new and distinctive to the oi! scene. I've been inspired by bands like Ultima Thule that have combined their love of subculture with their love of traditional Swedish folk music, and I thought it would be great if I could combine traditional Canadian folk music with oi! in the same way. Growing up in the Canadian prairies I have been exposed to a lot of alternative country and folk music, and I realized that this kind of music is similar to punk and oi! in the sense that it is DIY music written for the people and by the people. So in the end, it wasn't so hard to bring folk and oi! together they are both basic music that speak to real life.

4.I think. Your last CD name is "Alberta rose" Are you satisfied with your CD?Can you introduce is shortly? How much time took recording? Had you any problems with recording? Recording "Alberta Rose" was the first time I ever recorded an album in a professional studio. It was a lot of hard work, it was really expensive, and if I could do it again I probably would have changed a million things… but that's life, I guess. I started recording the CD in October 2009, and the tracks have just been mastered now, in May 2010. So in total, the album has taken me 8 months to record, mix, and master. It has been a long, frustrating process whenever you record something you want to hear it right away, so it is hard to sit around and wait for it. Patience was really key in this project. It was strange recording in a professional studio because I have been used to recording in DIY situations with friends, beer, and little stress. But in the professional studio, time was money and it was really stressful because I didn't have much money so I had to do things as quickly as possible. I had a lot of my friends come and play on the album, so it was fun jamming with them and working with them to improve the songs, but at the end of the day it definitely wasn't as fun as hanging out with everyone and having a few drinks in a friend's basement. Overall, I am happy with the end product, though. It was nice to be able to change all of the things that I didn't like with the guitar or vocal tracks, and there are a lot of great things that you can accomplish in a professional studio that you can't in a DIY studio there are so many more effects you can achieve, and with better equipment, the sound is generally a lot better. The tracks definitely sparkle and I think that for the most part they reflect my original vision for the album. This is definitely the best thing that I have ever recorded, and I am proud to have done it. But I guess every artist is his or her own worst critic… so there are parts that I am unhappy with but hopefully this will just motivate me to make the next album even better!

5. Songs "We dont need their respect" and "Evil Within" are harder than others, which playing style you prefer, OI! or folk? Overall, I would say that I prefer oi!. I mostly listen to oi! and punk in my everyday life, and I hardly ever listen to any folk music. My record collection is 99% oi!, I go to oi! shows on the weekend, and I met most of my close friends through the oi! and punk scene. I included some more traditional oi! songs, like I mentioned earlier, because I wanted to balance the album out a bit more and to pay respect to the music that originally inspired me to do what I do. Although the acoustic songs are definitely like folk in the sense that they use acoustic guitars, acoustic bass, and are a lot quieter, I believe that the acoustic tracks on the album still are very much in the oi! genre because they speak to the themes of our scene working class life, pride in community, self-respect, dignity, and friendship. So despite the fact I use a lot of folk-like instrumentation and style in the album, I would say that it is oi! to the bone.

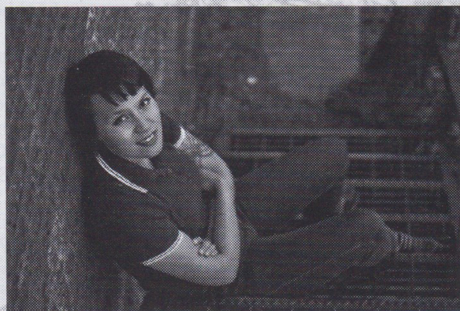

6. What are your lyrics? write them herself? I write all of my lyrics myself. They are mostly reflections of what I think or feel or do every day, or what my friends are going through. Every song I write basically has a life story behind it. For instance, I wrote the song "We Don't Need their Respect" on a table-cloth at a supermarket that I used to work at because I was so angry at some of the customers I was serving! I wrote the song "Living for Tonight" about a friend who was lost in life and was having a really hard time pulling things together. I wrote "The Evil Within" about a close friend who became her own worst enemy as a result of her limiting beliefs about herself and her place in the world. I think writing the lyrics to the songs is my favorite part of being in a band it's a chance for self-expression and liberation.

7. Do you perform live often? Where was your best gig?

I have been performing live very often in my home city. I usually play a show every two weeks or so, even if it is just to a small pub and some close friends. I have a few shows coming up overseas though I will be playing in England this July, and I also am planning a European tour for May 2011 so maybe I'll see you at one of those gigs! My best gig, I would like to say, is yet to come… I'm always trying to get better at engaging the crowd and coming up with funny things to say on stage, and in general, making my shows fun, entertaining, and feel-good. I've had stage fright a couple of times, which has been really hard to overcome, but I think that I am slowly improving with every show. So far, however, my best show has been in my hometown, Edmonton. One of my best friends, and the lead singer for Kroovy Rookers, runs a punk bar in Edmonton called "DV8" and I play a lot of my shows there. It is good to play in front of an audience of familiar faces, with everyone singing the lyrics to your songs. Nothing is more rewarding than that.

8. Can you describe to us scene in your country or region and in your city (bands, zines)?

I have travelled across Canada a couple of times, and I have to say that the scene in our country is very, very spread out. Canada is a huge place, and it is hard for bands to travel across it touring. So there are not a lot of Canadian bands that everyone knows about, although there are a few big ones. A while back, the oi! scene in Montreal was fantastic (although somewhat politically divided), and there are still a few great oi! bands that you can check out from there such as Bootprint and No Alliance. In Edmonton, I think the scene is stronger than ever. We have a few bars here that are exclusively dedicated to punk and oi!, and there are a lot of all ages shows held in community halls that are a lot of fun too. There are more punks and skins in this town than I have ever seen before, and we have a great circle of friends with common interests and values. My favorite bands from Edmonton include Sons of No One (formerly a band called Balls out Face First), Kroovy Rookers (obviously), and Nervous Wreck (a great Teenage-Head styled poppy punk band.) We also travel a lot to Calgary, which is the other major city in Alberta, and we are great friends with a bunch of the punks and skins down there. Basically, everyone is friendly, there are no politics, and there is a lot of fun. Just the way it's supposed to be!

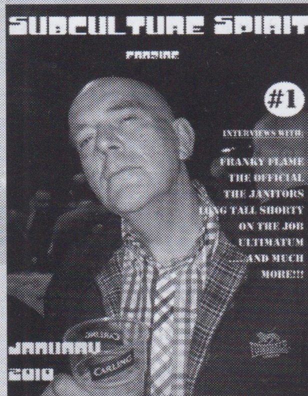
9. Are also on the magazine "Subculture spirit" in the cargo based on how many copy are people in Canada interested in printed zines?

I started Subculture Spirit with my best friend Jeff last Fall, and it has been going really great. We released our first issue in January 2010, featuring interviews with Franky Flame, the Janitors, the Official, and a bunch of other oi! bands from Latin America, and it was a huge success. We only printed 250 copies, but we have almost already sold out of them all. We had orders placed from Europe, South East Asia, South America, and all over North America, and we received a lot of really positive feedback. We are just releasing the second issue right now, which features interviews with the Buzzcocks, the Templars, Discharger, the Corps, and a bunch of other awesome bands. I would be happy if our second issue did as well as our first, but of course I am secretly hoping that it does even better. Unfortunately, I find that people are more interested in buying subculture music and clothing than they are in buying subculture zines. Most people want to own things that they can 'show off' in the sense that they can wear it or share it with friends… but there are definitely a few dedicated people who take the time to support their scene through print. I usually set up a booth to sell our zine at local shows, and to be honest not a lot of people are interested in it… it's mostly people overseas who are buying it. But hopefully this will change. At the end of the day, its just about getting the word out there, and I'm sure this will come with time.

10. And what do you think about music (Oi, Punk, HC) scene in Slovakia and Czech Rep.? Are there any bands, that interested you? I have actually been fortunate enough to visit Czech Republic and Slovakia and I think it is really great! You have a beautiful country, and I think you must be very proud to call it your home. Bratislava is particularly nice, and I really like that store “Street Style” where I was able to buy some great Slovak albums. I also have quite a few Slovak/Czech compilation CDs at home, but the bands that have really stood out for me have been “Cross Czech” and “Disdainful.” To be honest, I haven't been to a lot of shows in either country, but from what I hear the shows are busy and a lot of fun. I would like to get more involved with your scene in the future, which I can hopefully accomplish when I play some shows there in 2011!

11.Your last words , plans to the future... (greetings and thanks)

Thanks very much for the interview, and for taking the time to listen to my music. I think that your zine is fantastic. Subculture zines are crucial channels that bring our scenes together across countries, borders, and continents, and I deeply respect the work that you do. It was a pleasure to talk with you. Please look out for my upcoming album “Alberta Rose” on Randale Records, and stay tuned for more to come from Jenny Woo!

BOOZE & GLORY

za rozhovor s Booze a Glory mozeme podakovat Bananovi z Horror Show

Ako je možné, že traja prisťahovalci z Poľska stretli Angl'ána a k tomu všetci začali hrať muziku?

- Nikto z nás je veľmi hudobne nadaný, to mi verte:) Hráme jednoduchú hudbu, ktorá už jednoduchšia ani nieje. Booze & Glory bola založená začiatkom roku 2009. Rovnako, ako v prípade všetkých iných skupín, myšlienka rockovej zábavy založenia kapely vznikla pri fľaši. Mali sme nápad zabiť čas, ale všetko je už tak, že teraz už je to vážnejšie. A ako sme sa stretli? Ja a Bartek zo Sosnowca sme hrali spolu v kapele (Zbeer Gamblers), Mariusza som stretol na nejakom koncerte v Londýne. Odohrali sme pár skúšok v troch, a ukázalo sa, že neviem moc hrať na gitaru (vždy som hral na bicie), tak sa musel nájsť druhý gitarista, ktorý hrá lepšie ako ja. No, Liam k nám sa pridal, hral na banjo v kapele „Neck". V tomto zložení hráme dnes. Ešte predtým, ako sme hrali prvý koncert sme šli do štúdia „811" v južnom Anglicku, kde sme nahrali 9 pesničiek. Toto malo byť práve jednoduché demo pre svojich kamarátov, ale dostal to do rúk Tony zo „Step 1 Music" (84 Records) a povedal, že chce to vydať.. No, toto hehehe. Takto podivne to vôbec všetko šlo. Zvyčajne je to zrejme naopak. Najprv hrať stovky koncertov a potom hľadať vydavateľa.

Čomu sa divíte?? Žijete v rodisku Punk-Rocku, dostali ste sa do zdroja od, ktorého to všetko začalo a zatiaľ vychádza do CELÉHO SVETA!!

-Možno máte pravdu. Hral som hudbu v Poľsku v niekoľkých kapelách a vlastne v Anglicku je to ľahšie. Mám na mysli počet koncertov, ceny dobré vybavenie, služby, atď. Vo Veľkej Británii si môžete kúpiť Americkú Fenderu po 2 týždňoch výpovede. Zatiaľ čo v Poľsku na ňu musíte šetriť. Tak to je so všetkým všeobecne.

Viem, sám mám Fenderu (a tiež Marshalla a českú Jolanu ha, ha!) A už v UK som sa pýtal, ako je to možné, že celý svet od nich kopíruje. je sám pamätám si kedysi na SQUACIE na koncerte hrať na trúbky Marshalloch JCM! Teraz to vyzerá, ako ja chcem! Keď som začínal a Ty tiež, bol som rád , že gitara vôbec hrá!?

- Presne tak. Dobre, že tieto dni sú preč. Spomínam si, keď som začal hrať na bicie amati, pretože moje dobrodružstvo s gitarou sa začalo už v lepších časoch. V UK je, ako vravíte, keď chcete, idete a kúpite. Keď sa vám odpáli zosilňovač, alebo nieje dobrý, idete kúpiť ďalší. To je vidieť práve tým, že tu existuje veľmi málo používaných nástrojov na predaj. Zriedka niekto kúpi lacné hudobné zariadenie v porovnaní so zárobkom.

A z druhej strany, keby Angláni a ich lenivosť by boli mali naše zariadenia sa uistite, že by nemali ani jednej kapely :-)))?

- Hehehe no takto to neviem. Blitz zneli tak, ako hovno a pozrite sa, ako to bol "zajebisty zespol "

A možno Blitz tak chceli zniet'?

- To sa asi nikdy nedozvieme.

Je čas niečo povedať o hudbe BOOZE & GLORY. Kto robí muziku a kto píše texty o čom sú atď.

CD „Always On The Wrong Side" som väčšinu pesničiek zložil sám. Jednu pesničku, ako celok zložil Liam. Texty sú typické Oi! Klasické témata -práca, život, zábava, skins ...

bez zázrakov. Jednoduché texty a jednoduchá hudba. Teraz máme 4 nové kúsky a 2 sú moje a druhé dva od Liama.

Pesničky, ktorá píše Liam budú aj spievané od neho - ako tomu bolo v prípade "London" na disku.

Ľahšie písať po anglicky? Či náš slovanský jazyk je viac spevný?

Ťažko povedať. Napísal som kedysi texty v poľskom jazyku u starých kapiel. Teraz, keď som čítal väčšina z nich má dobré *poleva*. Ale je toho, asi viac vzhľadom k veku, v ktorom boli napísané. Teraz už som starý chuj a aj texty sú iné. V angličtine aj napriek zdaniu, je ťažké napísať dobrý text. Viete, že otázka je, aby jediný Angličan pochopil, že to znelo naozaj po anglicky. Máme šťastie, že máme Liama v kapele, ktorý zlepšuje moje chyby v streľbe faux pas. Všeobecne platí, že so slovníkom v ruke nenapíšeš dobrý text v angličtine, pretože to bude čítať, ako na základnej. Snáď práve preto sa kapely typu Perkele, Evil Conduct neznamenajú v Anglicku nič, pretože Angličan nemôže stráviť chyby v textoch, smiešny prízvuk, atď. Už nie raz som sa s tým stretol. To je celkom, ako keby niekto spieval lámanou poľštinou ... To by nebolo moc stráviteľné...

Asi je to tak, nikdy som nad tým tak nerozmýšľal, ale je to pravdepodobne pretože Vanilla Muffins, alebo Ultima Thule znamená málo vo Veľkej Británii? Ale na druhú stranu Agitators sú v tomto roku v Blackpool? Jak tomu rozumejú Angláni?

Je niekedy veľmi ťažké pochopiť Angléna, ale to sám veľmi dobre poznáš. Vanilla Muffins sú tu poznajú s niektorý, ale je to väčšinou preto, že to majú zaznamenané s Frankiem Flame of Superyob (numer streetrock rules the world). Ostatne Frankie Flame v poslednej dobe hosťuje na albume Evil Conduct a Holanďania v júli pravdepodobne zavítajú na prvý koncert na ostrov. Ale či získajú popularitu?

<u>Alebo jak zo všetkým, ak sa niekto nekopne do zadku, nepodskočí</u>

Presne tak ...

A čo keby som nejakému neznalému milovníkovi hudby Vašu hru prirovnal k muzike „Evil Conduct"?

- Mám rád Evil Conduct, takže určite by som nemal byť urazený. Možno aj pár pesničiek tak znie. To jak znie Booze & Glory pravdepodobne vyplýva zo skutočnosti, akú muziku počúvame. Všetci z nás počúvajú Perkele, Evil Conduct, Hard Skin, Agitators, nehovoriac o klasickom žánri...

<u>Ako sa žije v Anglicku?</u>

Veľmi dobre. Po celú dobu tu je nemožné sa nudiť. U mňa to vyzerá takto: fungujem tu 4 dni po 12h, a potom 4 dni voľna. A tak do kola. V podstate pracujem v priemere 16 dní v mesiaci. Všedné dni sú vstávanie v 5 ráno a návrat vo večerných hodinách. Potom len voľno. Neexistuje žiadna sila na nič viac. A v dňoch voľna je to rodina, relaxácie, alkohol a Booze & Glory. Takže v skutočnosti žijem dvojaký život hehhe. Ale je to rovnaké, ako u každého iného.

Ako môžete vidieť rozdiel medzi Poľskom a Veľkou Britániou? 20-30 roky? Mám na mysli mentalitu, kultúru a že sme Poliaci za rasistov?

Rozdiel je obrovský, ale ja vždy a všade hovorím, že Poľsko je zajebista krajina a jej problémy sú ľudia, ktorí riadia a čo to ostatné si vyberiete. Ja mám rád Poľsko. Možno nie tak, aby som v ňom žil, ale rád by som sa tam vracal. Mentalita? Viete, každá kultúra má svoje klady a zápory. To isté s Poľskom s Anglickom, a tak ďalej ... Poliaci - rasisti? Čo ste vy? Naozaj?:)

Pokiaľ ide o rasizmus, pristupujem k nemu tak. Proti rasistický prístup pre mňa je rovnako zrejmé, ako pozícia antipedofilný, alebo iné podobné. Ale nemám rád, ak sa v krajine vytvárajú nejaké pseudo-subkultúry a hnutia a iné huje Muje. Je to, ako by som robil demonštrácie proti týraniu zvierat. Pritom všetci vieme, že je to choroba a každý normálny človek o tom vie..

<u>Nemáte Dojem, že Češi a Slováci nás nechali za sebou? Ako je možné, že takmer 40 miliónoví štát nemôže nájsť dobrých 20 hokejistov? Ani my nejde o šport, ale ... SLOVÁCI zaviedli euro a Česi sa upísali k Nemcom a robia Českého Volkswagena a my...máme EURO2012 ... ale kde máme kurva hanbu , vstupujeme Američanom do zadku a oni presne toto chcú! "</u>

- Na témy v ekonomických otázkach je to na dlhšiu konverzáciu a pravdepodobne sa to nehodí sem. Myslím si, že v Poľskom športe okrem futbalu a hokeju by som povedal, že to nieje, až také zlé. Volejbal, hádzaná, Adam Malysz Neviem, ako to bude, keď bude Euro. V Írsku, po vstupe do eura je masaker! Pivo v krčme 6 eur - zadarmo!

A ja poctivec som kedysi našiel krčmu v Edenderry, kde bolo po 4 Eura, ale bol to lokál podobný kategórii, ako "RADEGAST" na stanici v Českom Těšíne alebo náš "ALF" na panvici.

Neviem, nikdy som nebol v Írsku, len som počul o masakrálnych cenách za alkohol. Bol som pred pár týždňami v Amsterdame a tam musia byť kompletné portfólio na oslavu dobre. Európa smeruje do psov! hehehehe

Aké sú rozdiely medzi scénou vo Veľkej Británii a Poľsku?

V Poľsku je aká scéna Oi! ? Mimo pár kapiel neviem nič o žiadnej scéne. Vzhľadom na to, ako hovoríš o scéne, koncert je pre 50 ľudí? Ako môžete hovoriť o scénu v krajine, kde 2 najväčší labely punkové sa nenávidia a obrábajú si zadky kde sa len dá?? Rivalita? Ale to už nie je punk rock. V Poľsku nie sú žiadna scéna Oi!

Pokiaľ ide o UK je to trochu odlišné. Okrem nespočetných skupín - dobrých, ale aj tých sračiek, je tu množstvo koncertov. V Londýne, niekoľko gigóv týždenne, je ťažké si vybrať, kam ísť. Tu nikto nesleduje, čo máš na tričku, alebo akú farbu máš šnúrky.

Existujú aj nevýhody. The Opressed bol nedávno v Londýne, ale koncert bol organizovaný cez antifa, nezaujímajú ma politické názory 15 ročných skinheadíkov.

Ste futbaloví fanúšikovia v Booze & Glory?

Ja jazdím s Liam na West Ham a Mário hovorí, že je fanúšik MU, ale to robí asi len na zlosť nám ...hehhee.

Ako každá poriadná zábava aj niečo stojí...Boli ste u CUP s Millwall?

Iste, nechodím na každý zápas. Lístok pre dobrú hru to bude stáť £ 45/60, v závislosti na lokalite. Obstarávacia cena vstupeniek je jedna vec a že to funguje skoro druhý víkend. Niekedy je dobré sa objaviť v krčme „Green Street". Tam je často lepšia atmosféra, ako na samotnom štadióne.

Bol som na poháre s Millwall. Bolo to dobré. Išiel som na zápas spolu s fanúšikom Tottenhamu Hotspur a Readingu. Chceli zistiť či konflikt medzi Kladivami a Millwall je nielen rozjarenou bajkou. No bol to nezabudnuteľný večer plný zážitkov mimo zápas.

Bol som na vašom koncerte v Camden Town, kde hviezda boli RED ALERT a hrali tiež s Tvojou predchádzajúcou formáciou v ktorej bubnuješ - VAS DEFERENS. Bol to váš prvý koncert? Nevedel som čo od Vás očakávať, ale pre mňa osobne, vaše vystúpenie sa mi hneď páčilo! Tvoja bývala kapela prešla do nejakého Amerického štýlu a trochu unavovala ...

Tak to bol náš prvý koncert. Ale to prišlo veľa priateľov a keď sme hrali na začiatku, že ja si nemyslím, že to bolo najhoršie. Pokiaľ ide o moju bývalú kapelu Deferens vas, je okrem toho, že ich beriem, ako správnychľudí, už hudba nie je pre mňa stráviteľná. Sa premenila dosť v podivnú a dokonca bolo to pre mňa ťažké povedať, či je to Americké, alebo nie. Išiel som preč od nich, hlavne kvôli práci, ktorú som mal, a potom nemohli hrať toľko koncertov, ako chcú, ale hudobne to nie je moja rozprávka.

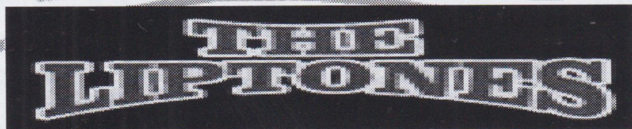
Zahrali ste od vtedy nejaké koncerty?

Hrali sme len pár koncertov. Problémy? Iste boli. Roztrhnuté struny, zabúdanie textov, atď.

Blackpool si videl z oboch strán. Hral si tam bubeníka so spomínanými Vas Deferens a bol si tam tam ako divák?

Festival v Blackpoole je pre mňa najdôležitejšia udalosť roka. To je najlepší festival na ktorom som bol a som tam tak dlho, ako je organizovaný. Všetko profesionálne zorganizované po celú dobu. Obchody na festivale sú zvyčajne veľmi dobré a každý nájde aspoň niekoľko kapiel pre seba. Blackpool je turistické mesto na severe Anglicka na mori. Všetko skoro zadarmo, čo nič nemení na skutočnosti, že po skončení festivalu som prázdny ako bubon, ale to je už dobrovoľne, po zakúpení ton T-shirts a CD. Hrali sme tam s Vas Deferens asi v roku 2006 a pamätám si to veľmi dobre.

Stretol som toho názoru, že každý rok rovnaký, takže NUDA.MOJE dojmy sú veľmi dobre..
To je pravda, sa opakuje každý rok niekoľko kapiel. To ma občas nahnevá, ale to bude organizátor. Môžeme len ísť, alebo nie. Pokiaľ ide o spoločenské podujatia je najlepší v Európe - bez pochýb.
Poznáš nejaké České a Slovenské kapely? Ktoré sú obľúbené??
- Incident! Tá kapela ma úplne rozjebala , album „ navždy a večne" , každý album zajebisty. Poznám niekoľko slovenských a českých kapiel: Degradáce, ktorý hrali niekoľkokrát so Zbeera, Operáce Artaban, Zona, Začiatok konca, Orlík, Protest, Pilsner Oiquell, Hattrick ...
Počul som, že máte v úmysle zavítať v novembri ku našim južným susedom?Je to tak?
Plánov je príliš veľa povedal. Ale to bolo dobré. Chceme jazdiť po celej Európe trochu po prázdninách, máme niekoľko dát na rôznych miestach, ale to ešte nie je 100% potvrdené. Uvidíme, ako to bude.
Liam: Nemám žiadny problém hrať s týmito poľskými bastardami! Hahaha, Honesly, je fajn. Všetci hovoria anglicky po celú dobu, takže som občas som zabudol, že sa znova Poliaci. A verte mi,nepijú toľko, ako som mohol očakávať... Ja pijem oveľa viac!! Ďakujeme za váš záujem a dúfam, že ťa vidím raz na koncert!

1. Prvá otázka je klasika. Popíš mi trošku vašu bandu, krátku históriu, niečo o členoch kapely.
Sme šesťčlenná kapela hrajúca silný 2-tone/third wave SKA, The Liptones zo Švédska. Sme tu na okolí od roku 97/98. Keď sme poprvý raz začali boli sme len dvaja (Mo Brodén spev a gitara a Daniel Mårtensson, basa a vokály) ktorí chceli skúsiť čosi iné... obaja sme toho času hrali punkrock. Obrátilo sa to k lepšiemu keď sme sa rozhodli stať sa plnohodnotnou kapelou a nahrať naše piesne. PA Wester saxofón, Nicklas Gustavsson trumpeta, Johan Frefriksson bicie a Henrik Bromader sa pridali ku kapele, po pár nahrávkach a demách sme sa podpísali pod Švédsky label AMTY Records. V roku 2008 odišiel z kapely bubeník Johan a bol nahradený našim terajším bubeníkom Robertom Eklundom.
2. Kolko albumov ste už nahrali a s ktorým ste najviac spokojní?
Už sme vydali dva plnohodnotné albumy (The Latest News(2002) a In English (2006)), jedno EP (Espandrillos (2003) a jeden singel na vinylovom splitku (The Liptones/Bustups(2005))
Prváve sme dokončili produkciu novej nahrávky ktorá by mala byt vydaná niekedy na jar 2010! Je to ťažké povedať ktorý album máme najradšej, je to zvyčajne na poslucháčovi aby sa rozhodol, ale pokial by som si musel vybrať jeden, tak to skrátka musí byť tá nová nahrávka... pracovali sme na tomto kúsku veľmi tvrdo a naozaj nás to už ku koncu vyčerpávao, musíte si to vypočuť, je to tak DOBRÉ!!!
3. O čom sú vaše texty? Čo vás inšpirovalo pri ich tvorbe?
Máme dvoch textárov v The Liptones, mňa (Mo) a našeho basáka Mårtena, a máme dosť rozdielny štýl keď píšeme naše texty, ale krátky popis je asi taký, že naše pesničky sú hlavne o chlastaní a babách a taktiež politický alebo etický song može vyjsť nad iné čochvíľa, ale The Liptones sú hlavne o radosti a šťastí... chceme aby ľudia tancovali a mali sa krásne. Inšpiráciu pre moje songy získavam zo života, ktorý žijem a z vecí okolo mňa... ale občas proste klamem
4.Koľko koncertov ste už absolvovali a ktorý z nich ste si užili najviac?
Je ťažké povedať ktorý koncert bol najlepší keď máte za sebov zopár stoviek koncertov za obdobie 12 rokov vo viacero krajinách, bolo proste tak veľa skvelých koncertov s potiacimi sa davmi opitých pankáčov a skínov a krásnymi kočkami že je to až nemožné povedať... dobrý pocit je tiež keď stojíte tvárou v tvár skeptickému davu, ktorý je skutočne partiou reggae skankerov, ktorí sa na vás pozerajú mysliac si že toto bude na hovno... a keď vidíte že ste nad nimi vyhrali nad jedným po druhom a na konci sa celý klub vlní stovkami novoobjavených párty SKA nadšencov tancujúcich ako šialenci... to je boj ktorý rád vyhrávam a to je vždy dobrý koncert.
5.Povedz mi niečo o scéne v Švédsku. Sú tam nejaké ska/reggae kapely ktoré stoja za zmenku?
Musím na rovinu povedať že neviem moc o dnešnej švédskej SKA scéne, stará švédska SKA kapela „Liberator" vydala novú nahrávku minulý rok, ale okrem toho je to velmi tiché v oblasti SKA v posledných rokoch. Je tu vela švédskych reggae kapiel hrajúcich v okolí, ale nanešťastie nie moc ska... Ale my sa nikdy nevzdýme a budeme navždy viať zástavou SKA, NAVŽDY!
6.Ktorá kapela mala najväčší vplyv na vašu tvorbu?
The Liptones boli inšpirovaní veľa rozdielnymi žánrami, nemáme žiadne modely, alebo ich máme príliž. Čerpáme inšpiráciu od oboch, jazzu aj crustu... je to velmi ťažko povedať. Počúvam veľa z oldschoolového Ska a reggae, anglický 2-tone, Oi, punk a to ma samozrejme sprevádza keď píšem muziku, ale nieje žiadna kapela ako ktorá by som chcel aby sme zneli... Som fanúšik The Liptones!
7.Aký máte názor na politické angažovanie v skinheadskej scéne?
Nemyslím si že je nejaká špeciálna skinheadská politika, sú to všetko rozdielne individuá s rozdielnymi názormi... dúfam... Stretol som pár skinheadov ktorí hovorili Jediná vec čo my skíni máme spoločnú je že radi pijeme pivo. A ja si myslím že to hovorí za všetko.
8.Počuli ste niekedy niektorú z Českých/Slovenských kapiel?
Nemyslím že by som niekedy počul nejaké ska od vás... Myslím že keď sme hrali na Mighty Sounds vestivale, videli sme veľa dobrých kapiel, ale neviem odkiaľ boli. Prosím daj nám tipy.
9.Okej, koniec trápenia :) Chceli by ste nám povedať nejaké slová na záver?
Dúfam že prídeme späť na Mighty Sound a uvidíme vás tam všetkých! NA ZDRAVIE!"
Mo, spevák z The Liptones.

in english

1. ***First question is classic. Tell me some description of your band, short history, something about band members.***
We are a six person strong Two tone/ 3´rd wave Ska band called The Liptones from Sweden.
we´ve been around since -97 / 98
When we firt started we were just two members (Mo Brodén lead vocals and guitar and Daniel Mårtensson, Bass and backing vocals)
who wanted to try something different... we were both playing punk rock at the time.
It turned out to be that good that we dicided to get a full band and record our songs.
Henrik Bromader, Hammond- P-a Wester- Saxophone, Nicklas Gustavsson- Trumpet, Johan fredriksson- Drums joined the band, after a few recordings and demos we were signed by the Swedish lable AMTY Records.
2008 the drummer Johan left the band and was replaced by our present drummer Robert Eklund.

2. How many albums have you recorded yet and which one are you most satisfied with?

We have so far relesed two full length records (The Latest News 2002/ and In English 2006), one Ep (Espandrillos 2003) and one split vinyl single(The Liptones/ Bustups 2005).
We have just finished the produktion of a new record which will be released some time in the spring of 2010!
It´s hard to say which album we like best, it´s usally up to the lissener to dicide that but if I must pick one it just simpley must be the new record... we´ve been working very hard with this one and it really payed off in the end, you must
check it out! it´s so GOOOOOD!!!

3. What are your lyrics about? What inspires you in creating them?
We have two song writers in The Liptones, My self (Mo) and our Bass player Mårten, and we have different style when we wright our songs but the sort description is that our songs is mostly about drinking and girls one and other political or ethical song may come up ones in a while but The Liptones is mostly about joy and happiness... we want people to dance and have a good time.
The insperation to my songs do I get from the life I live and the things around me... but sometimes I just lie :-)

4. How many concerts have you had and which one have you enjoyed the most?

It´s very hard to say wich gig that has been the best when you made a coupple of hundred gigs over a period of twelve years and in sevrel different countries, it has just been so many great gigs with swetting crouds drunk Punks and Skins and beautiful girls that it is impossible to say...
a good feeling tho, is when you face a sceptical croud that is really a bunch of Raggae skankers that looks at you thinking that this will suck... and when you see that you win them over one by one and in the end the hole placse is shaking of hundreds of new found party Ska lover danving like crazy... that is a fight I love to win and that is always a good concert.

5. Tell me something about scene in Sweden, are there any ska/reggae bands to mention?
I frankly must say that I dont know much about the Swedish Ska scene to day, an old Swedish Ska band "Liberator" released a new record last year but else it has been very quiet in the Ska area the latest years.
There is a lot of Swedish Reggea band playing around but not much Ska unfortenly...
But we will newer surender and we will fly the flag of Ska, FOR EVER!

6. Which band have the biggest influence on your production?
The Liptones have been inspired by a lot of different music, we have no role models or we have to many...
We take our inspiration from both Jazz and Crust Punk... it´s very hard to say.
I lissen alot to old school Jamaican Ska and Reggae, English 2-Tone, Oi, Punk and of course it must follow me when I write music, but there is no band I would like to sound like... I´m a The Liptones fan!

7. What is your opinion to political engaging in skinheads scene?
I don´t think there is a special Skinhead politic, they are all different individuals with different oppinions... I hope...
I met a Skinhead ones who said -The only thing we Skins have in common is that we like to drink beer, and I think that says it all.

8. Have you ever heared something from Czech/Slovak bands?

No I dont think I´ve heard any ska from your contry... I mean, we have been at the mighty sound festival playing, there we saw a lot of good bands, but I don´t know where they were from. please give us a tips.

9. Ok, end of bothering :) Do you want to tell us some words to the end?

We hope to come back to Mighty Sound and see you all there!
CHEERS! Mo, singer in The Liptones.

CROSSCZECH

1.Začneme ako vždy tradične , predstavte kapelu , meno, vek , zamestnanie...
Crossczech
Kytara - Šiška, 31let, Systémový specialista
Zpěv - Vokurka, 30 let, Akumulátorový specialista
Kytara - Pája, 30 let, Psovod specialista
Buben - Philip, 22 let, Řidič samozřejmě taky specialista
Basa - Jirka, 28 let, Obchodník v zácviku na specialistu
2. Čo viem, tak máte nahrané, len dve štúdiové pesničky, ostatné nahrávky sú z koncertu, ako kapela pôsobíte už dosť dlho na scéne, kedy plánujete teda oficiálny album??
V současné sestavě hrajeme od jara 2008 a navázali jsme starými písněmi na původní Crossczech. Se změnou zpěváka se styl trochu pozměnil. Některé staré písně jsme vynechali, udělali nové a pořád to není v takové kvalitě na vydání alba. Samozřejmě kdyby se našel někdo kdo by nám chtěl nahrávání a vydání cd zasponzorovat, tak se tomu bránit nebudeme :-) Náš čas příjde!
3 Koľko máte dokopy pesničiek, ako by ste charakterizovali Vašu muziku a o čom sú Vaše texty??
Písní máme okolo jedenácti. Naší muziku bysme charakterizovali jako Power Oi! Texty máme převážně o životě a lidech kolem nás. Vyjadřujeme tím své názory.
4. Kapelu Crossczech mám v podvedomí spojenú s legendárnou Oi! kapelou the Protest, pôsobia v kapele bývalí členovia? Čo viedlo k rozpadu Protestu?? Hrávate aj nejaké pesničky od nich??
U nás v kapele působí Pája (ex- Protest). Co se týče rozpadu Protestu, bylo by to na jiný rozhovor a s jinými lidmi. Jelikož jsme až na bubeníka všichni z Prahy, hrajeme od kapely Protest píseň Praha.
5. Mohli by ste mi trochu priblížiť scénu v Prahe?? Ako sa na ňu pozeráte po toľkých rokoch, ktoré ste v nej prežili...
Nevíme jestli my jsme ti praví co by měli pražskou scénu popisovat. Scházíme se převážně s lidmi co byli v Bulldog Boot Boys, mezi sebou se známe tak dlouho, že si můžeme na 100% důvěřovat a víme co od sebe můžeme očekávat.
6.Od kedy sa vlastne pohybujete v scéne a ako ste sa vlastne k nej dostali, aké boli Vaše začiatky s kapelou?
Potkali jsme se všichni kdysi v Propasti na Žižkově.
7. Koncertujete často?? Z ktorými kapelami hrávate najradšej?? Ja osobne si Vás pamätám asi , len z koncertu, kde ste hrali predkapelu: the Templars, pamätáte sa ešte na tento koncert, pre mňa to bol najlepší Oi! koncert...
Času není moc, přesto se snažíme hrát co nejčastěji a také podle toho jak si nás lidé žádají. Na koncert s The Templars si pamatujeme moc dobře, byla to skvělá párty. Nejradši hrajeme s kapelami které mají šťávu, například s Muerti, Normals, Pilsner Oiquell, Riot a řadou dalších skvělých kapel.
8. Myslím, že hrávate cover od Slovenského Incidentu „Plamene“ , prečo práve tento song Vás od nich, tak zaujal??
Plameně hrajeme protože Incident známe už spoustu let a je to pro nás srdcová kapela, kterou jsme kdysi poslouchali ještě ve walkmanu a měli jsme husí kůži na zádech. A taky protože si myslíme že tato píseň je stále aktuální.
9. Chodíte na futbal?? Ktorý Pražský klub Vám je srdcu najbližší??
Na fotbal chodíme když zrovna nemáme koncert :-) A našemu srdci nejbližší je samozřejmě fotbalový klub Bohemians 1905!
10. Nejaké slová na záver, pozdravy a poďakovania??
Chtěli bychom poděkovat a poslat pozdravy našim ženám, kamarádům a všem co mají rádi muziku která má šťávu! A hlavně Skiiiiiins!

THE VENDETTA

1.Zdravím Carla a Vendettu!!!Tak sa nám trošku predstavte, ako ste začínali, koľko máte rokov a odkiaľ ste?
Ahoj, sme Vendetta z Talianska, na scéne sme spolu aj s našou predošlou kapelou The Bloodine (2002) . Odvtedy hráme po svete , účinkovali sme v mnohých európskych krajinách, Škandinávii, US, Japonsko, Ruské štáty. Sme vo veku od 25-35 , záleží od člena. Naše hlavné zamestnanie je vystupovanie , okrem toho máme vedľajšie aktivity, produkciu, objednávky a všetky tie veci spojené s hudbou.

2.Kapela Vendetta bola vlastne Bloodine, nanešťastie sa rozpadla. Kvôli čomu?
Nuž boli to vtedy skurvené roky, veľa sme chlastali a viedli náročný životný štýl..potom nastali nezhody, niekto si našiel babu, iný lepšiu prácu, a tých pár čo ostalo sme založili Vendettu, kde sú dvaja zakladajúci členovia Bloodline.
3. Myslím že vaše posledné CD sa volá „When Worlds collide“ .Ako ste sa dali dokopy s Danny Diablom? Album zaznamenáva prvky hip-hopu, máte blízko k tejto muzike?
S Ezecom a Ceekay sme začali len s jednou nahrávkou, potom sme to skúšali s viacerými skladbami kým sme nemali kompletný album, užili sme si pritom množstvo zábavy. Náš vzťah k hip-hopu, nuž zvyčajne chodíme po rôznych kluboch, odlišný priatelia, či je to pajzel, nočný klub , striptízový bar alebo krčma a skúšame splynúť s hocakou hudbou na akú na našich nočných potulkách natrafíme..

4.Na tomto albume spolupracovalo viacero kapiel a ľudí, bolo ťažké dať dokopy takýto projekt? Mali ste nejaké problémy s nahrávaním?
Ani nie, všetko šlo pekne hladko, skladba po skladbe, veci sa robili sami.. ako som vravel, bola to kurevská sranda:-))
5.Ste spokojný s týmto CD?Môžeš nám to trochu priblížiť? Ako dlho vám to trvalo?
Trvalo nám pár mesiacov aby sme napísali skladby a na nahrávanie stačilo pár hodín.. narobili sme poriadny humbuk! Sme s tým úplne spokojný, veľa priateľov pomáhalo a podporovalo projekt! Čo sa týka cd, je to tvrdý hardcore s prvkami hip-hopu , spolu s kamošmi z NYC , Danny Diablo, Puerto Rican Myke, Roger Miret z Agnostic Front, Beastie Boys, Touch OG z LA , Myke Lagerblad z Sweden ,Underground
Professionalz, Big Left z La Coka NOstra a mnoho iných.. proste si to musíš vypočuť. Ak sa ti to zapáči, pusti to aj kamošom !
6. Ďalší album má spiltko CD s Pauki a Sick of Society :„a.r.e. freunschaft",kapely ste si vybrali sami? Aký je váš vzťah k nim?
So Sashom a Paukim sme dobrý priatelia, Sasha kéroval všetkých v kapele (má vlastné štúdio v San Peterburgu) máme tiež spoločných priateľov v nemeckých Drážďanoch..sme stále v spojení a nemôžeme sa dočkať až dôjdeme do Ruska a spútame Paukiho!
7. Často hrávate naživo? Kde bolo vaše najlepšie vystúpenie? Kde sa vám páčilo najviac? Pár krát ste vystupovali v Čechách a chystáte sa tuším znova, ako sa vám tam páčilo? Chcete vystupovať aj na Slovensku?
Zvyčajne mávame tak 150 koncertov ročne, každý má niečo do seba, ľudia, klub, oslava, spoluúčinkujúci..V Čechách sme sme si teda užili poriadne, celkovo sme tam hrali viac ako desať krát.. zbožňujeme to tam. Taktiež by sme radi hrali aj u vás, ešte sme tam neboli no sme si istý že tam budec srandy kopec!
8. Môžeš nám popísať ako to vyzerá u vás, v tvojom okolí, meste (kaely, ziny)? O tvojej krajine je známe že musíš byť vpravo alebo vľavo, zlatá stredná cesta neexistuje?
Scéna u nás je celkom v pohode, veľa našich priateľov je z odlišnej kultúry s inou hudbou, ale spolu dohromady je to vždycky poriadny večierok !
9. Chodievate na futbal? Ako to u vás vyzerá s chuliganskou scénou?Je v Taliansku klub ktorý podporujú výhradne skinhedi, punkáči alebo iný streetkids, alebo prevažujú nazi-chuligáni?
Chodievali sme so skupinou fanúšikov a chuligánov, ale to už bolo dávno, väčšinu času teraz trávime na cestách hraním..
10.Niečo na rozlúčku, plány do budúcna (pozdravy)
Vďaka za rozhovor, dúfam že sa stretneme na nejakej akcii!!
Držte sa a ďakujeme za podporu!

in english

1.Hi! Carlo and the Vendetta!!!So let's introduce yourself a little bit, the history of your band, your age, occupation?
Hey ya, yeah we're The Vendetta from Italy, been on the road together since our previous band called The Bloodine (2002) . We've been touring worldwide since then , playing all European countries, Scandinavia, US,
Japan, Russian Countries. Our age ranges from 25 to 35 years old , depending by the member. Our occupation is playing , beside that we do run subsidiary activities, production, booking and all those things related with music
2.The band the Vendetta was actually the band Bloodline, if unpleasant, as there was a breakdown Bloodline? Why did that happen?
Sure, those were fucked up years, we were big time drinking and rough living..at some point we went to different directions, some got a girlfriend, some others got good jobs, and the few left went on to form
The Vendetta, wich is featuring right now two of the founding members of The Bloodline.
3. I think. Your last CD name is „When Worlds collide" .How did you put together along with that Danny Diablo? The album features hip-hop feel, you have a close relationship with this music?
With Ezec and Ceekay we've just started out with one single track, then kept on banging on more tracks until a full lenght album came out, we had a lot of fun working on it. As for our relationship with Hip Hop, well we do usually hang out in different clubs, different kind of friends , whether is a squat, a night club , a titties bar or a pub, we've just tried to blend all the music we find when hanging out night time..
4.On this album, hosted many bands and people have been difficult to put together such a project? Had you any problems with recording?
Not really, all went went down pretty smooth, one track after the other, ideas were flowing on their own.. as I told you it has been a shitload of fun :-))
5.Are you satisfied with your CD?Can you introduce is shortly? How much time took recording?
It took some months to lay down the songwriting and few hours to record it.. we were so hyped up about it! Sure we 're totally satisfied, so many friends helped in and supported the project ! As for the cd, it's beatdown hardcore with an hip hop feeling , featuring all friends from NYC , Danny Diablo, Puerto Rican Myke, Roger Miret from Agnostic Front, Beastie Boys, Touch OG from LA , Myke Lagerblad from Sweden ,Underground
Professionalz, Big Left of La Coka NOstra and many others.. you gotta check it out and listen by yourself. If you dig it, play it to your friends !

6. Next album have a split CD with the Pauky and Sick of Society :„a.r.e. freunschaft",he band you choose yourself, or publishing? What is your relationship to these bands?
We're good friends with Sasha and The Pauki, Sasha itself tattooed all in the band (he have a studio in Saint Petersburg) ,we do also hve some really good and common friends in Dresden germany..we're all connected and can't wait to hit Russia to hook up the Pauki!
7. Do you perform live often? Where was your best gig? Where did you enjoy yourself the most? You have played in Czech republic a few times and you are going to repeat it, how did you like? Do you want to play in Slovak republic?
We do usually play 150 or more shows yearly, all shows are fun in one way or another, the people ,the club, the event, the bands you share the stage with..Of course we had a lotta fun play in Czech Republic, we've played overall more than 10 shows there.. love it. Of course would be great to get to your country as well, we've never played there and we're sure it's fun!
8. Can you describe to us scene in your country or region and in your city (bands, zines)? About Your country is known in the scene but you have to be in the right or left, there is no middle path?
The scene over here is kinda good, many of our friends are into different kind of music and scenes, but all together it's always a good party time !
9. Do you visit football(soccer) matches? How looks like current Italian hooligains scene?Is(are)in the Italy any club(s) which is(are)suporrt mainly skinheads, punks or other streetkids, or preavalling nazi hool´s?
We were hanging out with supporters and hools, but it's long time we're not going to matches, we're most of the time on the road playing..
10.Your last words , plans to the future... (greetings and thanks)
Thanks for the interview, hope to meet you up for some good time!! take care and thx for the support!

TORO BRAVO

1.Tak predstavte sa trošku, históriu vašej kapely, vek, zameranie?
Ak by som nás mal popísať ako kapelu zastavili sme na "punk´oi´rollovom" žánre kapely len kvôli širokému rozpätiu vplyvov ako skorši neskorší punk, čistý rock´n´roll, skinhead rock, dokonca niekoľko ska elemtov, a širokom rozmedzí predchádzajúcich členov kapely ktorí s ktorými sme včetci spolu formovali zvuk a image Toro Brava počas 13 rokov existencie kapely. Nieje to zďaleka len kapela, je to určitý druh spojených hlasov všetkých streetkids v Litve, a to je dôvod, prečo kapela stále šlape, i keď boli aj časy, keď mohlo skončiť, vždy tu boli ludia, ktorí sa o TB zaujímali, a tak pokračovalo ďalej a ďalej.
Pôvodní členovia z ´97ho a „starí chlapci" :) v dnešnej zostave sú spevák Ciubas a naspäť po nejakých 6 rokoch bubeník Narusis. Obaja majú 32 rokov a gitarista Petras a basák Andrius majú obaja 24. Takže, ako môžte vidieť syntéza generácii. No, trištvrte kapely pracuje v konštrukčnej/stavebnej sfére a jeden do počítačov. Ďalšia bežná vec spoločná pre členov kapely je že každý robí/robil nejaké bojové umenie.
2. Môžete nám predstaviť vašu diskografiu? Aké albumy ste nahrali a ste snimi spokojní?
Nuž, vlastná diskografia vyzerá asi takto:
"Greatest Hits" 1999 "Kelias" 2001 "Svente nesibaigia" 2003 "Keisti iprociai" 2005
"Tavo vertybes" 2007 "Skausmas nieko nereiskia" 2009
Každý album má svoju vlastnú históriu a je vo svojej podstate dôležitý, kým je rozdielny od ostatných a značí svoju vlastnú časovú éru a náladu. Posledné albumy majú lepší zvuk a sú kvalitnejšie. Na druhú stranu, ako pre členov kapely, všetky sú skurvene dobré! Verím, že každý z nás má svojich oblúbených favoritov, ale viace rozhodovania je na vás!
3. Myslím, že vaše posledné CD má názov "Skalismas nieko nereiskia!". Ste sním spokojní? Môžte nám ho v skratke predstaviť? Koľko času ste strávili nahrávaním? Mali ste s nahrávaním nejaké problémy?
Sme sním plne spokojný keďže sa stalo, že sa zdá poctivý a kvalitný a ako nový zážitok pre TO Je tam aj určitý druh SKA-punkového songu "KHS" na ktorom sme spolupracovali s pár priatelmi z Viľnuskej SKA-punkovej kapely "Vat Taip Vat". Dokopy sme boli v štúdiu možno 3 dni keď sme album nahrávali. Neviem či je to dlho na nahrávanie alebo nie :) Zvyčajne nám to nezaberie viac času na nahranie 10-songového albumu, ktorý sa nejak stal štandardnou dĺžkou našich albumov. Všetko ide hladko, i keď, keďže nahrávame v štúdiu nášho dobre známeho priateľa tak sa tam cítime takmer ako doma!
4. Vystupujete naživo často? Aký bol váš najlepší koncert? Kde ste si to najviac užili? Hrali ste pár krát aj na slovensku a chystáte sa to zopakovať, ako sa vám páčilo?
V posledných rokoch sme sa našli v koncertovaní všade po Európe. Robíme zopár mesiac dlhých tour do roka a niekoľko koncertov v Litve, a možno aj v ostatných krajinách, kde sme pozvaní. Takže je to celkom veľky počet koncertov na cestách, kde máme zvyčajne dosť málo voľných dní. Je ťažké povedať, kďe sa nám páči vystupovať najviac, ale v Španielsku je to väčšinou zďaleka najlepšie z celej cesty takže to dostáva najviac hlasov kôli ľudskému temperamentu a pochopitelne počasiu :) Najlepšie je v meste v Galize. Oni sú tam skurvene šialení!!! (Pochopitelne je to o dobrej strane). Na Slovensku sme mali koncerty v Košiciach, v Humennom a v posledných rokoch pár koncertov v Bratislave. Vždy si to tam užívame keďže je tam pre nás vždy priatelská atmosféra a ľudia nás pridu podporiť.

5. Koľko ľudí vám chodí na koncerty? Aká je tam atmosféra?
V Litve my máme tak 100-300 ľudí ktorí prídu na naše šou, vonku z LT je to viac menej rozdielne. Záleží to na tom v ktorom dni v týždni sa to koná, koľko oznámení promoter urobil, aká populárna je tam kapela, cena vstupného a ďalšie veci. Atmosféra je taktiež rozdielna. Môže byť euforická alebo agresívna alebo zmenená z jednej do druhej počas šou :) Nieje to len kapela, ktorá robí atmosféru na mieste kde sa akcia koná, taktiež veľa záleží na publiku.
6. Máte nejaké zaujímavé príhody z vašich koncertov? Môžte nám nejakú spomenúť?
Och…minul by sa vám všetok papier keby sme vám začali o nich všetkých rozprávať :) veľa príbehov začína so záležitosťami kovových paličiek a hláv, a pokračuje k autogramom na dievčenské hrude…
7. Môžete nám popísať scénu vo vašej krajine alebo regióne a vo vašom meste (kapely, ziny)?
Populácia Litvy sa pohybuje len okolo 3 miliónov ludím, takže tam nieje žiadny veľký pohyb. Máme undergroundovú scénu, niekoľko skvelých kapiel, ale nieje ich moc. Vlastne niektoré veľké kapely ako Dr.Green a Bora už ukončili activity, ale niektorí muzikanti z týchto kapiel hrajú v ostatných kapelách a projektoch. Taktiež vzniká veľa nových kapiel!
Najviac zo všetkého je to koncentrované v hlavnom meste, vo Viľnusi. Momentálne sú tu 3 kluby ktoré neustále robia punkové koncerty, niekoľko labelov a vzťah k rastu!
8. Máte song VG Hooligans, navštevujete futbalové zápasy? Ako vypadá súčasná chuligánska scéna? Je/sú v Litve nejaký klub(y) podporované najma skinheadmi, pankáčmi alebo inými streetkids, alebo prevládajú nazi chuligáni?
Spevák je zamilovaný do futbalu. Od mladých dní podporuje tím F.K. Vilniaus Zaligiris. V albume "Tavo vertybes" je aj song venovaný tomuto klubu. Keďže bubeník strávil 6 rokov v Londýne, teraz máme West Ham United fanúšikov v kapele! Kultúra futbalového chuligánstva v Litve nieje masová ako v ostatných kultúrach. Nieje tu tak veľa futbalových chuliánov. Vo Viľnusi je futbalový klub "FC VOVA" ktorý je podporovaný pankáčmi a inými streetkids. A o "VG Hooligans" songu VG znamená "Vilniaus Gatves" čo znamená "Ulice Viľnusu" takže tak! :)
9. Čo si myslíte o politike v skinheadskej scéne?
Nikdy sme neboli kamoši s politikmi, špeciálne s ultra fanatikmi. Nieje tu žiadna potreba striktného politizovania pre slobodných ľudí. Máme anti-fašizmus ako ideu a uhol pohľadu na svet, avšak nieje dôvod aby ste si kvôli tomuto na seba dávali červenú hviezdu, pokiaľ viete čo tým myslím. Nemáme radi nijaké značky a nikdy sin a seba nijaké nedávame, len veríme v pravdu, slobodu a česť. Viac môžem povedať len to, že TB má song "Fuck Politics" a taktiež bola pred pár rokmi vyrobená nášivka s tými istými slovami a logom TB.
10. Vaše posledné slová, plány do budúcna… (pozdravy a poďakovanie)
Táto skurvená svetová ekonomická kríza, špeciálne v našej krajine prinútila niektorých členov kapely nájsť si džob vonku z litvy, čo je dôvod prečo momentálne nemáme žiadne špeciálne plány do budúcna. Ale aj tak, práve sme sa zúčastnili na Tribute To The Opressed, ktoré bolo vydané Shinhead Revolt records, budeme mať pár koncertov v Litve toho roku, mme niekoľko vinylových plánov a možno by sa mohla uskutočniť tour do Ruska. Pár slovami, staráme sa o to čo robíme. Aj vy by ste mali!
Pozdravujeme slovenských streetkids a ďakujeme každému kto nám pomohol v organizovaní koncertov vo vašej krajine, špeciálne Denisa a Kuba!!!

in english

1.So let's introduce yourself a little bit, the history of your band, your age, occupation?
If describe us as a band we have stopped on "punk`oi`roll" band term, just because of wide range of influences such as early lately punk, pure rock`n`roll, skinhead rock , even some ska elements, and wide range of previous band members that all together were forming Toro Bravo sound and image throughout 13 years of band existence. Its quite not only band , its a kind of unity voice for all the street kids in Lithuania, so that`s why band is still kicking, though there were times when it could stop , but as there was always people who care about TB it continued to go on and on.
Original `97 members and "old guys :)" in today`s band are vocal Ciubas and back after some 6 years drummer Narusis. They`re both 32 yr old and guitar player Petras and bass man Andrius are both in their 24. So, as you can see - synthesis of generations.
Well ¾ of band are working in construction/building sphere, and one is into the computers. Another common thing for the band members is that everybody was/is doing some martial arts.
2. Can you introduce to us your discography? Which albums did you record and are you satisfied with it?
Well bare discography looks like this:
"Greatest Hits" 1999 "Kelias" 2001 "Svente nesibaigia" 2003 "Keisti iprociai" 2005
"Tavo vertybes" 2007 "Skausmas nieko nereiskia" 2009
Every album`s got his own history and is important on its own, while it`s different from others and marks his own time era and mood. Recent albums are better in sound quality.
In other hand , as for band members , they`re all fucking great! I believe everyone of us got its own favorites , but there`s more to decide for you!

3. I think. Your last CD name is "Skalismas nieko nereiskia!" Are you satisfied with your CD?Can you introduce is shortly? How much time took recording? Had you any problems with recording?
We are fully satisfied with it as it happen to appear honest, quality one and with new experience for TB it`s a kind of SKA-punk song "KHS" featuring with few friends from Vilnius Ska-punk band "Vat Taip Vat".
We`ve been in studio for maybe 3 days at all when recording an album. Don`t know is it long time for recording or not:) Usually it takes not more than this for us to record 10 song album, which somehow became our albums length standard. Everything went smoothly, though, as we were recording in a well known friends studio so were feeling almost as at home!

4. Do you perform live often? Where was your best gig? Where did you enjoy yourself the most? You have played in Slovak republic a few times and you are going to repeat it, how did you like?
In recent years we find ourselves gigging all around the Europe. We are making some one month length tour a year and some number of various concerts in Lithuania and maybe in other countries where we are invited to. So it`s quite number of concerts as on road were usually with very few day off`s.
It`s very hard to say where we like to perform best, but Spain`s usually the top far point of all journey so it`s got the highest votes because of people`s temperament and weather of course :) Ourense is the town in Galiza. Theyre fucking crazy!!! (i`ts about the good side of cause)
In Slovak republic we have had gigs in Kosice, Humene and in recent years few gigs in Bratislava. We`re always enjoying being over there as it always was very friendly atmosphere for us and people are coming to support us.

5. How many people you go to concerts? What is the atmosphere in them?
In Lithuania we have 100 to 300 people coming to our shows, outside the LT it`s even more variable. It depends on what week day is it, how many advertising promoter has done, how popular band is popular in there, concert venue and other things. Atmosphere is various as well. It may be euphoric or agressive or evaluate from one to another during the show :) It`s not only the band who is making atmosphere in place where gig is happening, there`s a lot depends on public as well.

6. Do you have any interesting stories from your gigs? Can you remind us some?
Oh...you would be out of paper if we`d started to telling you all of it :) many stories : starting with metal sticks and heads thing, and going to autographs on girlies chests..

7. Can you describe to us scene in your country or region and in your city (bands, zines)?
There`s only about 3 million people population in Lithuania, so there`s no big movement around. We do have underground scene, some great bands, but there`s not so much of `em. Actually some big bands as Dr. Green and Bora already stopped activity, but some musicians of these bands are taking part in other bands and projects. Lots of new bands appearing recently!
Most of everything is concentrated in capital Vilnius. At the moment there is 3 clubs which are constantly making punk gigs, few labels and attitude to grow up!

8. Do you have a song VG Hooligans, do you visit football(soccer) matches?
How looks like current hooligains scene?Is(are)in the Lithuanian any club(s) which is(are)suporrt mainly skinheads, punks or other streetkids, or preavalling nazi hool?s?
Singer is in love with football. Since young days he is supporting F.K. Vilniaus Zalgiris team. In album "Tavo vertybes" there`s a song dedicated for this club.
As drummer spend 6 years in London - now we have West Ham United supporters in a band!
Football hooligans culture in Lithuania is not a mass movement, as others cultures, though. There`s not so much of football hooligans over here.
In Vilnius there`s a football club " FC VOVA " which is supported by punks and other streetkids.
And as about "VG Hooligans" song VG stays for " Vilniaus Gatves " what means " Streets of Vilnius ". Simple as that! :)

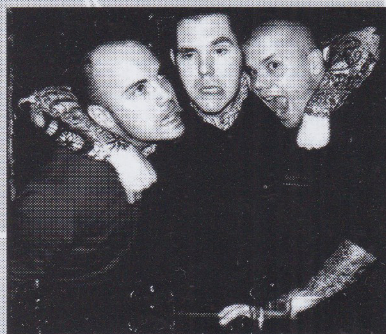

9. What you think about politics at the skinhead scene?
We`ve never been friends with politics, especially with ultra fanatics.
There`s no need of strict politics for free people. We do have anti fascism as an idea and point of view into the world, but it`s not a reason to put a red star on you because of this, if you know what i mean. We don`t like any labels and never put any on ourselves, just do believe in thruth, freedom and honour.
More i can say that TB has a song " Fuck Politics" and the patch with the same words and TB logo was made few years ago as well.

10.Your last words, plans to the future... (greetings and thanks)
This fucking economy crisis in the world and especially in our country made some of band members look for job out of Lithuania, so this is why we have no special plans for the future at the moment. But anyway, we`ve just took part in Tribute To The Oppressed, which was released by Skinhead Revolt records, will have few gigs in Lithuania this year, have some vinyl plans and tour to Russia may happen. In short words we are carrying on for what we are doing. So should you!
Greetings to Slovak streetkids and thanks for everybody who have helped with making our concerts in your country, especially for Denis and Kuba!!!

The Clichés

1.Oi! Vďaka za tento rozhovor,Dennis. Môžeš vás predstaviť? Akú máte súčasnú zostavu? Povieš nám niečo o sebe a ostatných chalanoch?
Helloooo!! Nuž Cliche to som ja s gitarou a nejaké vokály, Z. Cliché je basák a pomocné vokály a T. Cliché bicie a spev. Ešte máme K. Cliché, nášho starého člena ktorý žije v zahraničí a ktorého pozývame na nahrávania aby nám vypomohol so spevom, kedykoľvek je u nás. Takže keď hráme na živo sme traja ale pri nahrávaní je nás viac.
2. **O čom spievate? Ako dlho už hráte?**
Spievame prevažne o chlastačkách, hraní rock'n'rollu, zaujímavých situáciách/stretnutiami s idiotmi, nude, vášni k Oi! a znova o chlastačkách! V tejto zostave pôsobime tušim od februára tohto roku.
3. **Aké kapely vás najviac ovplyvnili? Ktoré sú vaše obľúbené?**
Počas posledných rokov bolo množstvo kapiel ktoré sme počúvali takže by bolo nemožné ich všetky vymenovať, ale ja som vyrástol na britskom punk/Oi! a to nás asi najviac ovplyvnilo. Mojou absolútne naj kapelou sú AC/DC!!! Nič nie je lepšie! Bol som ich fanúšik skôr než som zistil načo ho mám, haha!
4. **Kto vám píše texty? Ako dlho vám trvá vydanie albumu?**
Texty píšem hlavne ja ale niekedy na tom pracujeme spolu, napríklad Hej chlapci, čo sa rýmuje s ulicou?! Ehh, asi noha?" a máme to, hehe! S vydaním albumu to zaberie čas, vážne neviem prečo toľko, možno nemáme šťastie alebo sme len lenivý!

5. **Máte nejaké vystúpenia blízko Chorvátska?**
Ešte nie, dohodni to!
6. **Ste v kontakte s inými oi! bandami zo Švédska ako Perkele alebo Gatans Lag?**
Jasne poznáme ich. Vskutku milý chlapci a dobrý muzikanti!
7. **Máte člena ktorý hral predtým v inej kapele?**
Jasné, donedávna som hral v The Clockwork Crew a T. Cliché tiež. Hrali sme aj v The Invaders, taká garážová kapela so štýlom 60-te roky a Z. Cliché je univerzálny hudobník hrajúci aj tvrdší punk a hardcore.
8. **Mali ste v poslednej dobe nejaký dobrý koncert? Zúčastňujete sa oi! festivalov?**
Áno hrali sme so Superyob a Gatans Lag pred pár mesiacmi, bola to super noc. Videli sme aj Evil Conducta tu v Norrköping vo februári a Almighty gods (AC/DC pre tých ktorý ešte neboli osvietený) hrať v júni v Goteborgu!!!
9**. Fandíte futbalu?**
To by som nepovedal. Hral som ho ešte ako dieťa v obrane ale nebol som moc dobrý, haha!
10. **Najlepšpie švédske pivo?**
Najlacnejšie!!
11. **Boli ste už niekedy v Chorvátsku? Máte plány v blízkej budúcnosti sem doraziť? Ak by vás niekto pozval, došli by ste?**
Ešte som u vás nebol ale rád by som! Samozrejme že by sme hrali, kontaktuj ma na www.myspace.com/officialcliches a spolu niečo vymyslíme.
12. **Plány do budúcna?**
Čoskoro vydáme 7-palcovku v PST Records s názvom "Bottom Of The Barrel" so štyrmi piesňami. A práve sme dokončili ďalšie dve skladby ktoré takisto budú na splitku 7-palcovke v Randale Records ale ešte sa nerozhodlo s ktorou kapelou. V novembri nás čakajú 3 koncerty v Španielsku a 2 vystúpenia v Taliansku s HARD SKIN v decembri! Bude to pekná jeseň!
13. **Chcete niečo odkázať našim čitateľom?**
Na zdravie veľké uši! Dúfam že sa v budúcnosti stretneme na nejakej akcii. Vďaka / Dennis The Clichés -

in english

1.Oi! there! Thanks for taking this interview,Dennis. Can you introduce The Cliches? What's your current line-up?

Can you say something about yourself and other guys in band?
Helloooo!! Well, The Clichés are me on guitar and some vocals, Z. Cliché on bass and background vocals and T. Cliché on drums and some vocals. Plus we have K. Cliché, our old member that lives abroad at the moment on vocals sometimes on recordings, whenever he's in the country. So we're a three-piece band when we're playing live, and sometimes more people in the studio.

2. What do you sing about? How long have you been playing?
You could summon it to drinking, playing rock'n'roll, interesting situations/meetings with idiots, boredom, the joy of Oi! and more drinking! This line-up's been playing since februari this year (I think).
3. What bands influenced you the most? What's your favorite band?
There are too many bands that we've been listening to over the years so it would be impossible to say them all, but I grew up listening to british punk/Oi! so that's our main influence. My favourite band of all times are AC/DC!!! It doesn't get better than that! I've been a fan since before I even knew what my dick was for, haha!
4. Who writes your lyrics? How long does it take for you to issue a new album?
Mostly it's me writing the lyrics but sometimes we do it together, like you know, “hey guys, what rhymes on street?! Ehh, feet maybe?” and then we're done, hehe! It takes too long for us with the albums, I don't know why really, we could say bad luck, but I think we're just lazy!

5. Do you have any gigs planned near Croatia?
Nope, book us!
6. Are you connected with other oi! bands from Sweden like Perkele or Gatans Lag?
Yeah, we know them. Really nice guys and good musicians!
7. Have any of the band members ever played in some other band?
Yes sir, quite a few over the years, I have played in The Clockwork Crew and T. Cliché aswell. We have also played in The Invaders, more of a 60s garage band and Z. Cliché is a multi-musician in harder punk/hardcore bands.
8. Have you been to any good gigs recently? Do you attend oi! festivals?
Yes, we played with Superyob and Gatans Lag a couple of months ago, that was a really good night. And we saw Evil Conduct here in Norrköping in februari and the Almighty gods (AC/DC for those who have not yet been enlightened) played in Göteborg in June!!!
9. Are you a football supporter?
No, I wouldn't say that. Played a bit when I was younger though, at the back and not very good, haha!
10. What's the best Swedish beer?
The cheapest!!
11. Have you ever been to Croatia? Any plans to come here soon? Would you like to play here if someone organizes something?
No, never been there but I would like to! Of course we would play, just get in touch www.myspace.com/officialcliches and I'm sure we can work something out.
12. Any future plans?
We've got a 7” coming soon on PST Records called “Bottom Of The Barrel” with four songs on it. And we have just recorded two more songs that will be on a split7” on Randale Records but it's not decided yet which band. And 3 gigs in Spain in November and 2 shows in Italy with HARD SKIN in December! This is going to be a nice autumn!
13. Any words for the readers?Cheers Big Ears! Hope to see you at gigs in the future. Thanks / Dennis The Clichés

Uchitel Truda

1. Prosím oboznámte nás s vašou kapelou , niečo o histórii, akí ste starí, aké máte zameranie, členov.
Myslím že to všetko začalo na začiatku roku 2000. V tých časoch tu nebola žiadna Oi! scéna, čo nemalo žiadny podiel na extrémnej politike. Po niekoľkých rokoch čakania na to, že niekto začne hrať nejakú muziku ktorú mám rád, mi kamarát poradil, aby som si založil kapelu sám. Tak sa to vlastne celé začalo. Ako som už povedal, nebola žiadna Oi! scéna, Oi! nebol vôbec populárny a tak bolo ťažké nájsť ľudí, ktorí by robili niečo pre scénu. To bol dôvod, prečo sme mali problém so zostavou do roku 2002, kedy sme našli tých pravých ľudí, a v roku 2002 sme odohrali náš prvý koncert. Mimochodom, momentálne zvyčajne hrávame s hardcore kapelami. A tak prešlo 8 rokov rokenrolu, zvyčajné veci pitie, bitky či namotávanie báb. Momentálna zostava vypadá asi takto: Pavel spev, Andrei bicie, Evgenii basa, Vadim (náš najnovší člen) gitara. Teraz máme všetci 30/neskorých 20 okrem Vadima, ktorý má 24. No a o zameraní: Andrei je učitel remesla v škole pre deti s mentálnym postihnutím, Evgenii buduje vesmírne lode, Vadim pracuje s hudobnou technikou(všetky tie veci pre štúdio, koncerty atď.), Pavel je novinár.
2. Už ste nahrali album?
Áno, máme zopár demo nahrávok, ktoré dúfam nikdy nebudú zverejnené, nahrávku s life koncertom a jeden album z roku 2005, teraz už musí byť vonku druhý album.

Koľko songov máte dohromady?

Ugh, je to určite dosť na jeden koncert.

Skúste mi vykresliť vaše albumy a pesničky.

Nový album je úžasný. Minuli sme veľa času a peňazí v štúdiu, kde sa používa len technika zo 70tych-80tych rokov. Takže je to naozajstný oldschoolový zvuk, tvrdý, melodický a v dobrej kvalite. Hudba je inšpirovaná klasickým francúzkym Oi!om a Templars, ale snažili sme sa nerobiť kópiu, ale niečo rozdielne. Texty sú troška ironické, blízko Gondas, Splodge atď.

3. Hrajú členovia kapely v nejakých iných kapelách?

Momentálne hrá Andrei v hardcoreovej kapele „As we like it" a ja hrám vo folk/punkcabilly kapele Finka Zhigana(myspace.com/finkazhigana) ktorá je vlastne mixom folkových/väzeňských pesničiek s psychobilly.

4. Čo mi môžte povedať o scéne vo vašej oblasti a vašej krajine (Rusko)?

Momentálne máme narastajúce problémy s celou mladou scénou. Mladí ľudia sú agresívni a silne zapojení do extrémnej politiky (ľavicovej aj pravicovej). Niekedy skinheadské koncerty vypadajú ako gangsta rapové noci... strieľanie, bodanie nožmi odchrbta, atď, atď. Pravdaže sú tu taktiež milí ľudia so správnou interpretáciou Oi!/punkovej skiheadskej scény. Čo sa týka kapiel, zopár ich je naozaj zaujímavých. Upozornil by som na Via Sboi(majú CD v európskych distrách, takže ich nieje ťažké nájsť) hrajú pekne tvrdý Oi! podobný kapelám ako Combat 84, Klasse Kriminale, Opressed šialená mladá ale talentovaná kapela, Pauki stará punková kapela, dobre známa v Európe, Berocephals hrajú určitý druh punku s akordeónom.

5. Koľko ľudí vám chodí na koncerty? Myslím že niečo medzi 20 a 100.

Aká je na nich atmosféra?

Ako som spomínal predtým, nieje veľa ľudí, ktorých by sme dostali v dobrej a priateľskej atmosfére. Poznám veľa ľudí, ktorí chodia na naše koncerty a snažia sa ukontrolovať počas nich situáciu. A tiež sú tu extrémni fanúšikovia, pre ktorých sa vždy snažíme spraviť dobrú šou.

6. Viem dobre, že pracujete na magazíne, mohli by ste mi ho vystaviť? Povedzte koľo čísel tak vyjde von a čo to je zač? Momentálne sme skončili prácu na treťom výdaní. Bol to prvý skinhedský magazín v Rusku, a myslím, že stále je najlepší. Máme profesionálny dizajn a profesionálny obsah, čo je kľúčom k úspechu. Toto číslo je venované ruskej scéne, ale taktiež máme veľký článok o dnešnej ekonomike nahrávacích spoločností, zaujímavé rubriky, z ktorých jedna je od Garryho Busshela. Atď, atď. Zvyčajný materál pre zine, ale snažíme držať kvalitu na vysokej úrovni.

7. Čo si myslíte o politike v skinheadskej scéne?

Chcem byť originálny. Toto svinstvo zabíja všetko. Politika je jednosmerný lístok, to je cesta s ktorou sme nikdy nemali nič spoločné počas celej histórie našej kapely.

8. Zvuk nahrávky vašej kapely mi pripomína amerických Templars, ako by ste popísali vašu hudbu?

Áno, Templars a my sme obaja inšpirovaní skorým francúzkym Oi!om. Ale povedal by som že sa už snažíme trošku zmeniť našu muziku a trošku ju pritvrdiť. Takže myslím, že bude možno viac pripomínať súčasný britský Oi! Vo všeobecnosti tak ako každá kapela, aj my sa snažíme nájsť náš jedinečný zvuk a myslím, že sme ho konečne našli. Pravdepodobne budeš súhlasiť, keď ti pošleme náš najnovší album,

9.Vaše posledné slová, plány do budúcna...(pozdravy a ďakovania)

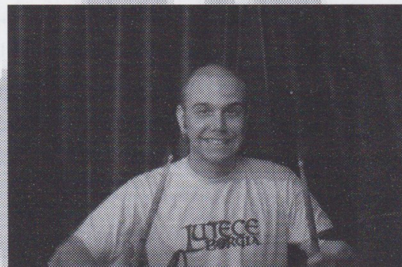
Ďakujeme veľmi pekne za váš záujem o našu muziku a jedinečnosť. Dúfam že sa čoskoro stretneme. My na našej ceste k ovládnutiu sveta. A pre všetkých čitateľov: pite vodku, tancujte jigu, milujte vaše životy. Nazdravie!

Uchitel Truda /in english

1.Please, intoduce us with your band something about history, your age, occupation, members.

Its all started in early 2000 i think. At moment there was no oi!scene that have no deal with extrim politic. After few years waiting that someone will start play music that i like, friend advice me to start band myself. That how started. Ad i said before there was no oi! scene, oi! wasnt popular at all so it ws hard to find people that are into scene. Thats way we got problem with line up till 2002, then we find right people, and in 2002 we play our first gig. At moment, we usualy play with hardcore bands by the way. Then was 8years of rocknroll, usual stuff - drinking, fighting, acting girls. At moment line up looks so. Pavel - vocal, Andrei - drums, Evgenii - bass, Vadim (our newest member) -guitar. Now we are 30/late 20 exept Vadim, wich is 24. About occupation, Andrei is shop teacher in school for children with mental problems, Evgenii builds starships, Vadim works with music technic(all this stuff for studio, gigs etc.), Pavel is a journalist.

2.You have already recorded an album? Yeap we got few demos, wich never will be realised i hope, bootleg with live gig, and one album in 2005, at moment must be out second album.

How many songs together, do you have? Ugh, its enough for solo gig for sure.

Try to imagine me your albums and tracks? New album is awesome. We spend lots of money in studio, where used only technik from 70-80s. So its real oldskool sound, rough, melodical and good quality. Music is inspirated by classical french oI! and Templars, but we try to make not coppy, but somthing diferent. Lyric is quite ironic, near to Gonads, Splodge etc/

3.Did the band members play in other bands? At moment Andrei play hardcore in band "As we like it" and i play in folk punkurcabily band Finka ZHigana(myspace.com/finkazhigana) - its mixed folk/prisoners song with psychobilly.

4. What can you tell me about scene in your area and your country (Russia)? At moment we got the same grow up problems wich got evry yung scene. People are yung, agressive and strong into extrim politic (left and right). Some times sinhead gigs looking like gangsta rap night shooting, backstabing with knife etc.etc. Of corse there are also nice people with right interpretation of oi!/punk?kinhead scene. About bands there is few realy intresting. I would advice Via Sboi(they got cd on euro distros so its not to hard to find they) they play prety rough oi! near to bands like combat 84, criminal class, opressed, restless yung but talanted band, Pauki old punk band, good known in europe, berocephals they play some kind of punk with acordeon.

5.How many people you go to concerts? I think from 20 to 100

What is the atmosphere in them?As i said before there is not to many people, thats way we got good and friendly atmosphere. I know lots of people that go to our gigs, and try to controll situation during gigs. And also its extreme fun, we always try to make good show.

6.I know that works well for the magazine, could you issue it to me, tell me what numbers came out and what it is?

At moment we end work on 3 issue. It was first skinhead magazine in Russia, and i think its still the best. We got professional design and professional content, thats kea to succes. THis number is dedicated to russian scene. But we also got big article about record labels economy nowdays, reports, intresting columns, by they one is from Garry Busshel. Etc.etc. Usual stuf for zine, but we try to put quality on hi level.

7.What you think about politicks at the skinhead scene? I want be original. This shit kill everething. Politic is one way ticket, thats way we never got nothing to do with politic during our band history.

8.Sound recordings of your band reminds me of the American Templars, how would you describe your music?

Yea. Templars and we are both insperated by early french oi!. But i would say now we try to change a bit our sound make it more heavy, more strong. So it will be more remind modern british oi! i think). In general like evry band we looking for our unique sound and i think we already find it. Probaly u will agree hen i send you our latest album.

9.Your last words , plans to the future... (greetings and thanks) Thanks a lot for interes to our music and patention. Hope to see ya soon. We on our way to world domination. And for al readers: drink vodka, dance jiga, love your life. Cheers!

Adolf "Boude" Vitácek

ex- Orlík, Plexis, VZ ...

1.Zdravím Ťa Adolf!! V prvom rade by si sa mohol trošku predstaviť, koľko máš rokov, Tvoje záľuby.. Tiež nezabudni spomenúť v akých kapelách si doteraz pôsobil a v akom časovom období...

Čus,fajn,jmenuju se A.V. ,je mi 43 let, vychovávám sám 13 - ti letou dceru Ester (to jde ne? Adolf - Ester :-)), dělám muziku,mám vystudovanou Ježkovu konzervatoř (dříve Lidovou konzervatoř) na bicí nástroje (učil mě pan profesor M.Kympl, můj spolužák byli třeba David Koller) a devět let jsem hrál navioloncello, baví mě spousta věcí,třeba maryáš ve čtyřech,golf, PC games, hezký holky a tak všelijak..Hrál jsem: Plexis 84-91,Wanastovkách 88-91,Orlík 89-91,FAS 88-90,V.Z. 85-86(tedy Visací zámek v období ,kdy byl Jirka Pátek na vojně), Svatý Vincent 90 - asi čtyři koncerty, Původní Bureš tak nějak nárazově asi 95, 2008-2010 se jmenovala DOKTOR TRICERATOPS, no a pak 2008 - 2010 (přesně do 6.5.2010 12 00h), a od 2000 doposud hraju v Explosi.

2. Ako si sa dostal k hraniu na bicie a hlavne kedy to všetko začalo „Ty a punková muzika"??

Ke hraní jsem se dostal díky Ringovi z Beatles, protože můj otec vlastnil 16mm promítačku a dva filmy, jeden z nich byl Help a to mě učarovalo takovým způsobem,že jsem začal bušit do všeho ,co bylo po ruce,až jednou,když jsem šel s mámou ze školky,pan Antonín Gondolán mě posadil za opravdové bubny (to mi bylo pět a bydleli jsme na Národní třídě,tam co je vinárna Viola,o patro výš bydlel pan J.Čejka a maminkou a sestrou, která měla krásné jméno - Oriana - celá byla krásná,ale to mi bylo pět šest let:-),no a pak liduška ve Voršilské ulici,pan prof.K.Růžek na bicí od šesti do deseti let,p.prof.Svobodová na violoncello 6-15,dechovej soubor,se kterým jsem ve dvanácti letech projel celou republiku a který vedl a dodnes vede právě pan prof.Karel Růžek z Ledče nad Sázavou,je mu dnes osmdesát let a před měsícem jsem s ním mluvil osobně,protože jsem mu chtěl poděkovat za to ,co pro mě tehdy udělal a je pořád skvělej Kantor a člověk,no a od 10 do 19 let pan prof.Miroslav Kympl a ten mě vlastně "stvořil".Punk? To slovo jsem neznal do roku 1983,když jsem byl jakožto potencionální bubeník frajerovi se střapatou červenou hlavou,vážícimu tak 42 kilo,a právě si zandavajícímu péro do kalhot,v létě v Lucerně,na diskotéce, poté, co přerušil kvuli rozhovoru se mnou,nějaký příjemný píchání,a ten mi řekl,že jsem se právě stal členem punkové superformace Plexis. Ten týpek je přesně o měsíc mladší než já a jmenuje se Petr Hošek.

3. Pred revolúciou si hrával so „skinheadskou modlou" Orlíkom, pamätáš sa ešte na tieto časy, ako by si charakterizoval túto dobu?? Jak vlastne vznikol Orlík a boli v tej dobe ešte ďalšie skinheadské skupiny? Tiež by ma zaujímalo, či bol pred revolúciou veľa skinheadov na koncertoch??

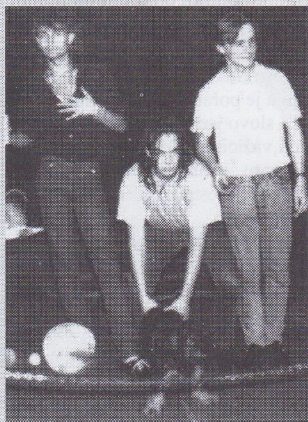
No to slovo modla mi moc nesedí, takhle je to chápano až daleko poté, co Orlík skončil, ale původně to bylo trochu o něčem jiném.Já se vrátil z vojny v 88 roce,P.Štěpánek mě vtáhnul do hardcore,tím vznikl F.A.S. a až za rok přitáhl Landu,ten následně Matáska a bylo to. Vlastně David přišel už do rozjetý kapely, protože s Danem už jsme dělali písničky..Období to bylo hektický pro mě z toho důvodu,že jsem hrál ve třech kapelách najednou, takže jsem moc nestíhal,ale Orlík vlastně vznikl ve vinárně pod Střešovickou vozovnou, tedy jako ten název. Mělo tam být původně Oi - tedy něco jako - OISTRACH nebo PRAZDROI, ale protože jsme tehdy chodili chlastat do vinárny Orlík, a navíc to slovo symbolizuje češství, připadalo mě to dobrý, tak jsem to plácnul a ono se to chytlo.Všimni si,že tehdy šlo o ČEŠSTVÍ, to byl důvod, proč jsme hráli to, co jsme hráli.Doba komunistickýho temna skončila a lidi zapoměli,že jsme češi a že nemusíme pořád sklánět hlavy. Podobnejch kapel tehdy moc nebylo,taková typická souputnická kapela byli Oi Oi Hubert Macháně, tedy Tomáš Hajíček and comp., no a Tři sestry, který sice nebyli až tak nasměrovaný jako Orlík, ale mě to k sobě vždycky pasovalo (jestli to bylo tím,že Fanánek nebo Jakub Maleček nosili bombry a byli plešatý nebo tím, že muzika byla hodně podobná naší, jen s harmonikou? nevím), ale na koncerty chodilo hodně skinů ale nejen skinů, až mě to trochu začalo děsit ,protože to přerostlo v něco,co už nemělo nic moc společnýho s češstvím, spíš nacionalismus a z toho se pak vylouplo to,co se mě nezamlouvalo. Ono když vidíš, lidi, který si přišli poslechnout muziku a nalednou do nich vlítne pár ožralejch magorů a začnou je řezat, tak začneš pochybovat o tom, jestli to co děláš,je správné.A to byl druhej faktor, kterej byl rozhodující pro můj odchod k 1.7.1991.

4.Máš nejakú pikošku z hrania v kapele? Boli aj koncerty Orlík zakazované v tej dobe, jak ostatným punkovým formáciam, je pravda , že kapela mala aj bočný projekt „Oslík"?

Pikošek pár mám, ale Pika bylo v tý době víc. Prdel byla,když Dan přivedl poprvé na zkoušku Davida se slovy,že to je jeho kámoš ze školy a trochu hraje na kytaru. Pak se objevil David,a já si vybavil Básníky a "Žhavil Béďa ,žhavil drát" a málem jsem spadl ze židle,no a dorazilo mě, když místo kytary vytáhl housle, k nimž byl danej krk z kytary a vyřízlá díra pro snímač,to jsem se málem pochcal smíchy. Ty vole, ale ono to hrálo! Nebo úžasná byla Landova schopnost improvizace na podiu, kdy zapomě text, to byly neskutečný verše ,co pak tvořil, nebo schvalovací komise na Praze 5, kde Matas a Štěpánek předložili texty vhodně upravené pro tehdejší režim, tedy v Bíle lize bylo třeba :" bílá liga je bílá a bílá, vyčisti si KOPAČKY, v nich je tvoje síla" a podobný špeky. Dodneška nevím,jak se to těm volům povedlo, ale texty nám schválili, tedy po důmyslném výkladu jejich smyslu Davidem, protože ta ženská neměla ani páru,o co v tech textech jde. No a Oslík,to byl vlastně Orlík, jenom jsme si prohazeli nástroje -já hrál na kytaru,Petr na basu, Šimon na kytaru, Dan bubnoval a David zpíval -nebo tak nějak. Zakazovaný jsme moc nebyli, nelze si plést dobu 84 - 89,kdy punkáči byli perzekuovaný za vzhled a punkový kapely za to, že jim dokonce ten svůj pohled na svět zpívají veřejně a tím je vlastně k revoltě navádějí a tudíž jsou nebezpečnější než zloději a vrazi, protože bolševik si byl vědomej toho,že tady dělá svinstvo a že dřív nebo později to lidem cvakne,ale radši později,že?

5. V časopise „Skin Read" som čítal, že máš ťažké srdce na Landu a to, že si napísal viac než polovicu pesničiek a na albume Ťa neuviedli ani ku jednej, ako autora... Ako to bolo vlastne s Tvojím odchodom z kapely?? Si ešte v kontakte s bývalými členmi Orlíku?

Je blbost,že bych napsal víc jak polovinu věcí.Je pravda,že písničky :"Bombr,holou hlavu ,v Orlíku je vidíš každej den", Perníček - jen hudbu a Oi Love Song, jsem napsal já, to je nesporná věc. Nasralo mě, že po mém regulerním odchodu z Orlíku, kterej jsem nahlásil tři měsíce dopředu, aby kluci mohli najít náhradu, pak vydali desku, kde první dvě uvedené věci byly, ale autor textu a hudby byl Orlík! To bych pochopil v tom případě ,kdyby se kluci ozvali a řekli mi,:"hele, vole, tohle jsme za tu desku vydělali a z toho tohle patří tobě, to je normální, protože mě nejde o to ,aby všichni věděli, že jsem to napsal já, ale o to,že dostali zaplaceno za něco,co nebylo jejich a tak jsem se ozval, a na jednání jsem měl s sebou Oldu Lichtenberga, tehdy právníka Art-Production K., pod nimíž Plexis hráli a dopadlo to tak, že nejdřív mě Matas řekl, že bych mohl dostat na hubu a ne peníze, ale pak se Olda s Pepou Příbem, jakožto tehdejším šéfem Monitoru, dohodli a já podepsal papír, že jsem za tyto písně dostal tolik a tolik. Tedy 15 000,- a bylo to podáno tak, že mi to vlastně dává David ze svejch peněz na dovolenou:-). Ale to je dávno, no a čemu říkáš vídám? S Landou jednou ve Futuru na Smíchově někdy v roce 1996-7,Davida vídám jen ve filmech, se Šimonem si občas napíšeme e-mila a Štěpáček mě v zimě ubytuje u sebe na Lyžárně i s dcerou zadara, víme o sobě, ale dvakrát jsem se ho ptal, jestli mi může vysvělit, proč je uvedenej na seznamech Stb pod krycím jménem Avia a proč mi Venca Žufan vyprávěl, že byl na něho nasazenej, ale odpověď nikde, jen věta na Facebooku - " to je na dýl".

6. Na Tvojom novom albume je dokonca aj jedna nevydaná pesnička od Orlíku „Oi! Lovesong" , prečo si sa rozhodol zaradiť práve túto pesničku na album?? Cítiš ešte nejakú nostalgiu za týmto skinheadským obdobím ?

No to je spíš trochu jinak. Než mě Radim dokopal k tomu, abych tu desku nahrál, přemejšlel jsem, co by tam mělo bejt za věci, který jsem udělal a stojej za to je nacpat lidem do uší, a Oi love song je písnička, která je taková lehce zapamatelná a není to úplná sračka, trochu popík,trochu country a jediná nostalgie co z toho já cejtím,je vzpomínka na dobu,kdy jsem tu písničku psal, tedy na půl šestou večer, já seděl v hospodě u Českého lva v nuslích a čekal jsem na Waldemaru, tedy svou budoucí,jedinou a hlavně minulou,manželku. A líbí se dětem :-)

7. Potom si pôsobil v nemenej známych kapelách , ako Plexis a Wanastowi vjecy. Ako sa pozeráš na toto obdobie? Po revolúcii sa začalo o takéto kapely vo veľkom zaujímať vydavateľstvo Monitor, platne sa predávali v tisícoch kusov, videl si niekedy za hranie v kapele nejaké väčšie peniaze, ktoré by Ťa dokázali uživiť??

Hm,to je takový téma který mě trochu nebaví rozebírat pořád dokola,protože svůj smysl, proč o tom mluvíme ,to stejně nesplní, ale čert to vem. Vlastně když už teda o prachách, tak asi takhle: Zaplaceno jsem dostal pouze za 1.vydání Půlnočního rebela z roku 1990 a to jednorázově podle smlouvy, to je v pořádku. To, že to od té doby Monitor vydal v reedici, za kterou jsem (a vlastně nikdo z Plexis) nedostal ani korunu,to už v přádku není. a W.V.? Je mi trochu divně, když se zeptám Roberta ,jestli mi nemůže poradit, jakým způsobem dostat prachy za dvd, kde mám 33.3 procent autorskejch práv na muziku a neviděl jsem ani korunu, i když to dvoj DVD bylo platinový, a nedostanu ani odpověď. Přitom kdybych tu kapelu nezaložil a Roberta s P.B.CH. jsem tam nevtáhl, pochybuju o tom,že by kdy sám něco takovýho udělal. Ale to jsou věci,který spíš zamrzej z lidskýho hlediska a nespravěj to po 18 - ti letech čtyři V.I.P vstupenky do Sazka Areny a do Lucerny,i když je to milý, že si vůbec kluci na mě vzpoměli, ale nějak mi to ani moc nevadí, spíš jen přemejšlím, co že to dovedlo Roberta k tomu, že zapoměl na to, že jsme byli docela dobrý kámoši a teď najednou mě vlastně ani nechce moc znát. Že by měl obavy o svou image idola dívčích srdcí, kdyby se profláklo, že se baví s bejvalým feťákem,i když jsem to pořád já? Já nevím.Serem na tohle téma ,jó?

8. Myslím, že Tvoj nový album je z časti presne tam, kde „Púlnoční rebel" od Plexis skončil, máš na ňom dokonca aj niekoľko pesničiek od Plexis, ako sa pozeráš na celkovú tvorbu kapely Plexis??

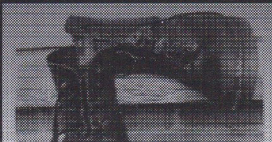
Jé,to jsi mě překvapil:-) Já bych to trochu upřesnil, ale vlastně máš asi pravdu. Podle mě ta cesta Rebela a následně zčásti i White Killera, byla dobrá a vyjadřovala přesně ten vývoj a směr, kterej byl dobrej a za kterým jsme si šli. Pak to bylo takový období temna a ničeho, jen natočení starejch věcí s novým textem a novejma lidma, ale podle mě krok zpátky,někam do roku 85,a to si nejsem zcela jistej,jestli bych to tak viděl já, nicméně Petr hraje to, co ho baví a co mu jde nejlíp a hlavně je o tom přesvědčenej, jako vnitřně,víš? Že to ,co dělá,tak tomu věří a tak i žije. To je dobře,ne? A já bych chtěl jít tak nějak tím směrem, jak naznačuje první písnička KMFDM na Hře v kombinaci třeba s Requiem. Navíc jak Hra tak i Realita se v novém kabátě docela povedly,a Petr zpívá skvěle, ty Cult fakt nazpíval dobře, když si vezmeš,jakej je Ian Asburry z Cult zpěvák, tak to fakt byla výzva jako svině a on se toho zhostil super.

9. Nový album sa volá „Je to hra“ mohol by si mi trošku predstaviť svoj nový počin, si s ním spokojný? Koľko prebiehalo nahrávania a ako si sa dostal k nápadu vydať tento album??
Teď už spokojenej jsem,ale čím dýl jsem na tom dělal, tím víc jsem měl tendenci něco vylepšovat a měnit, až mě nakones Pavel Faus, kterej seděl za mixem, vrátil zpátky na zem a udělal to nejlepší, co mohl.Žádný umělý čištění zpěvů, úprav hlasů a jinejch vymožeností, který se dnes běžně používaj, včetně nasamplovanejch zvuku bubnů nacvakanejch do počítače ua upravenejch v programu, minimum kláves a co nejvěrnější sound tomu, jaký je to ve skutečnosti i za cenu některejch malejch chybiček ve zpěvu a ostatních nástrojích, ale z odstupem času zjišťuju, že měl pochopitelně pravdu a když si to dáš do sluchátek, volume doprava, tak tam slyšíš tu syrovost ale nesere tě to, že tam ujedu o kousek s hlasem a nezahraju přesně domáčklou strunu a tak. Prostě to splyne s celkem a nenasere Tě to. Tak to je můj pocit z nahrávání. Dělalo se to všechno v březnu a do půlky dubna postupně ve studiu Explose (zní to dobře, že? Ale ve skutečnosti je to truhlárna, kde Pavel pracuje a jeho kancelář k tomu přilepená, kde byla režie) Bubny se točily na dva overheady zezhora a každej buben zvášť do devíti stop, najednou, bez stříhání, brácha hrál na Fender Precission bass, Hošek na svýho červenýho "Ricka", Pavel na Korga, Jára na Ibanez a já na el.acoustic Ibanez a Gibson Les Paul Custom 1961 a aparát Marshall JCM 2000(asi) půjčenej od Jardy Stuchlýho z Music City, čímž tímto dodatečně děkuju a nabubnovaný to je na Gretsch Catalina Ash,Zijdjian a Sabian plechy,Yamaha virbl a DW hardware, kromě double pedalu Pearl. No a celý tohle dal dohromady Radim Řezníček ze Sudet,což je týpek ,kterej stojí za vydavatelstvím Tarantino a Čert.
10. Na albume máš množstvo hostí, sú to všetko kamaráti, alebo je to nejaká stálejšia zostava Tvojej kapely??
Je to hra je vlastně zčásti průřez tím ,co jsem napsal v letech 84-91 a zčásti pár novejch věcí z let 2001-2009, který jsem povětšinou napsal v kriminále a dvě věci jsou cover verze,ke kterejm mám zvláštní vztah. Co chceš si přej - jsou The Cult z 85 roku ,z desky Love, píseň Rain, kterou mi poprvé pustil Pepa Vondrášek,kámoš a zpěvák z Letadla, Jižního pólu a Abraxas, v roce 1988 a ta mě oslovila, a nejen mě, vlastně všechny z tehdejších Plexis, že jsem k ní napsal v base text a automaticjy se mi vybavil Petr a tak jí zpívá. Druhá je Reznorova Hurt, kterou mě ovšem uplně odkouřil až Johny Cash a když mi kámoš vysvětlil, o čem že se tam vlastně zpívá, pochopil jsem, proč mě dostala (kámoš se omlouvá kámošovi, že mu opíchal starou, jenže ten umřel a on mu to nestačil říct a vysvětluje mu, že ho to sere, ale že teď už s tím nic nenadělá, ale kdyby to mohl vrátit, tak by to neudělal, jenže to ví teď a tehdy takhle nepřemýšlel), no a ostatní jsem napsal já, kromě tří textů, a to k Requiem Radim Řezníček (vlastně to bylo tak,že mi Radim nechal vybrat jeho text,kterej se mi bude líbit a já na to napsal muziku) k Realitě Petr Hošek a k Jít o dům dál Pavel Horst Gallischek,což je zpěvák z kapely Explose, kde hraju. No a Realitu jsme kdysi udělali s Johnym Juklem, ale vyšla až na Killerovi a tam už jsem nehrál. Tak jsem si jí zahrál až teď. Protože jsem se nechtěl trápit se zpíváním věcí, který jsem nenapsal pro svůj hlas, ale pro Petrův, připadalo mi logické, že mu zavolám, jestli mi to nenazpívá znovu, on kejvnul a já jsem rád,že to udělal, bez něho by ta deska byla poloviční. Takže nazpíval Hru,Stín,Realitu a ty Cult a jako vždycky,jak říká on, mi "mňouká v Promiň ", basu nahrál do Hry taky Hošek,a o zbytek basovejch partů jsme se podělili s mým bráchou Petrem, klávesy mi nahrál Pavel Faus z Explose a ten to i jako zvukař natočil a udělal mastering (já mu do toho trochu kecal),no a kytarový party jsem si nahrál sám,protože Johny,kterej mi to slíbil nahrát,se na to vysral z důvodu priorit v jeho životě a zrovna v tuhle dobu nebylo hraní na kytaru tím,co by ho dobíjelo,to bylo něco jinýho,čím jsme si prošli všichni,ale většině z nás došlo,že to fakt není priorita bejt denně vyjetej jak motorovej olej,holt jemu ještě ne. V Jít o dům dál hraje kytaru Jarda Valášek,taky z Explose no a bubny já a zbytek zpěvů taky já.A oni to jsou všechno kamarádi a navíc se mnou pojedou v září na nějaký ty živý koncerty, včetně Hoška,kterýmu to ovšem nesmí lézt do kšeftů z Plexis a kterej je línej se učit všechny basový party, takže basu bude hrát brácha,ale ještě mi chybí jeden kytarista,a toho hledám, protože cejtím,že potřebuju trochu oživení a novýho pohledu na muziku,co bych chtěl dělat právě s někým,kdo je dobrej a byl by přínosem pro mě,něco jako si vybírá Ozzy kytaristy - Randy Rhoads,Zakk Wylde, Jake E.Lee - ti všichni byli motorem pro Ozzyho,tak něco v tom smyslu :-)

11: Myslím, že ťa nebudem viac vyčerpávať v odpovediach, ďakujem Ti za to , že si si našiel čas urobiť rozhovor pre Real Enemy. Nejaké posledné slová? Chceš ešte niečo povedať , na čo som sa nespýtal? Samozrejme nezabudni na pozdravy a poďakovania....
No hele,já děkuju tobě,že jsi přežil to mý plácání hubou a že třeba tímhle rozhovorem vysvětlím pár nejasnejch věcí. AS kdybys věděl o nějakém kytaristovi, co by si chtěl se mnou na podzim zahrát a dál,tak neváhej a ozvi se. Tak chalani,dovi. P.S. a pozdrav Whiskymu :-)

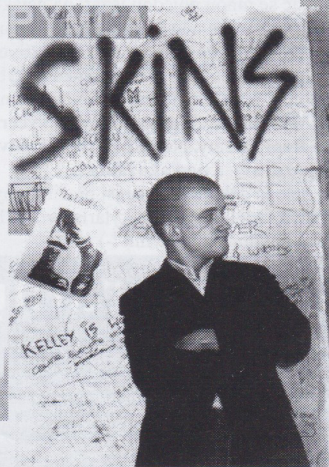

CONDEMNED 84

1. Ja: V prvom rade by som sa ti chcel poďakovať za toto interview, Kev. Condemned 84 je jednou z dobre známych Oi! kapiel a jednou z kapieł, ktoré najviac ovplyvňujú zvuk dnešného Oi!. Ako to pre vás všetko začalo? Ako ste sa navzájom stretli? Čo vás doviedlo k tomu robiť nejaký hluk?
Kev: Všetko to začalo s inzerátom v muzikálnej tlači a basák Gunk sa prihlásil a získal job v „Criminal tendencies" v roku 1980, mali okolo 20 songov, hrali koncert, potom splitko, v roku 1983 sa premenovali na „Condemned" a v roku 1984 sa stali „Condemned 84", v priebehu rokov sa zmenilo veľa zostáv a členovia sa vždy našli medzi priateľmi.
2. Ja: Ako dlho ste hrali? Mohol by si vysvetliť význam mena kapely a ako ste sa k takému menu dostali?
Kev: Začalo sa ako „Criminal tendencies" v 1980tom, 30 rokov pred 2010tym. Keď sme sa stali „Condemned" mysleli sme to tak že všetci skinheadi/punkáči boli odsúdený spoločnosťou, ale toľko kapiel sa v 80tych rokoch volalo „Condemned", že sme sa rozhodli vystúpiť s davu a pridali sme si tam 84ku na znak roku, kedy vznikla naša prvá nahrávka.

3. Ja: Koľko krát ste v priebehu rokov zmenili svoju zostavu? Si pôvodný spevák alebo tam účinkoval niekto pred tebou?
Kev: Je možné že sa zmenilo tak 6-7 zostáv a predomnou tam boli dvaja predchádzajúci speváci.
4. Ja: Pred pár rokmi ste mali koncert v Srbsku. Počuli sme, že tam bolo dosť pravicových indivíduí. Mali ste tam nejaký problém?
Kev: Nebolo tam veľa pravičiarov, možno tak dokopy 30, čo bolo malé číslo v omnoho väčšom dave. Rešpektovali nás ako Oi! kapelu a nebol tam ŽIADNY problém. The Last Resort tam hrali rok pred nami a mali tam omnoho viac pravičiarov ako my.
5. Ja: Žijete z vašej hudby alebo považujeťe muziku za hobby?
Kev: Nie, nežijeme z našej muziky. V Oi! muzike niesú žiadne peniaze pokiaľ nieste „Sparrer", hudba je záujem plus si tým robíme povesť!
6. Ja: Kto vám píše texty? Ako to vyzerá keď robíte nový song?
Kev: Väčšinou Gunk a Kev, nieje to jednoduché napísať song, v dnešnej dobe už väčšina tém bola použitá inými kapelami.
7. Ja: Na akom koncerte si bol naposledy? A na akom futbalovom zápase?
Kev: Posledný koncert, na ktorý som šiel bol „The Beat" v Colchestri. Posledný futbalový zápas bola domáca hra Ispwich townu.
8. Ja: Boli ste niekedy odsúdený pred súdom? Nejaké problémy s policajtami?
Kev: Množstvo členov kapely bolo už predtým v živote pred súdom. Norfolkská polícia nás neznáša a ruší nám tam koncerty vždy keď nejaký zorganizujeme, takže sa tam už ani nenamáhame.
9. Ja: Kde ste spolu cestovali ako kapela? Boli aj nejaké zámorské koncerty?
Kev: Boli sme vo väčšine európskych/škandinávskych krajín a v Severnej Amerike.
10. Ja: Po Chorvátsku koluje chýr, že sa sem tento rok chystáte prísť hrať. Je to pravda? Pokiaľ nie, chceli by ste prísť, pokiaľ by niekto niečo zorganizoval?
Kev: Pokiaľ by to niekto vybavil a mohol by splniť naše požiadavky, prišli by sme zahrať bez problémov
11. Ja: Chystá sa v blízkej dobe nejaká nahrávka?
Kev: Žiadna nová nahrávka sa v blízkej dobe nechystá, avšak pracujeme na nejakých nových songoch, ale chce to ešte veľa práce. Nebudeme vydávať „slabé songy" pre našich fanúšikov, veď my sme pravdepodobne svoji nanekompromisnejší kritici.
12. Ja: Nejaké slová pre čitateľov a tých, čo majú radi vašu muziku?
Kev: Podporujte kapelym ktoré hrajú pre vás! A „keep the faith" (udržiavajte vieru)

the Condemned 84 in english

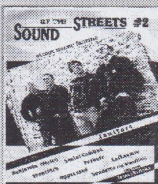
1. ME: First of all thanks for taking this interview ,Kev. Condemned 84 is one of the well known oi! bands and one with the most influence to today's sound of oi!. How did it all begin for you? How did you meet each other? How did you decide to start to make some noise?
KEV:All started with an advert in the music press for a bass player gunk applied and got the job for "criminal tendencies"
in 1980 they had about 20 songs played a gig then split,reformed as "condemned" in 1983 became condemned 84 in 1984,many line ups over the ears members have always been found through friends.
2. ME: How long have you been playing for? Can you explain the meaning of the name of the band and how did you come up with such a name?
KEV: Started as criminal tendencies in 1980 30 years next year 2010.When we became condemned we thought that all skinheads/punks were condemned by society but there were many bands called condemned i the 80's to stand out from the crowd we added the 84 the year of our first recording.

3. ME: How many times did you change your line-up over the years? Are you original vocals or was there someone before you?
KEV: Possibly around 6 or 7 line ups before me there were 2 previous vocalists.
4. ME: You had a gig in Serbia a few years ago. We heard that there were a lot of right-winged individuals. Have you had any trouble there?
KEV: There were not many right wing individuals possibly 30 in total which was a small number in a fairly large crow.They respected us as an oi! band and there was NO trouble.The last resort played there a year earlier and they had more right wing
individuals than we did.
5. ME: Do you live from your music or do you consider the music as a hobby?
KEV: No we don't live from our music there's no money in oi! music unless you are "sparrer" music is an interest plus we get a buzz from it!
6. ME: Who writes your lyrics? How does it look when you make a new song?
KEV: Gunk and kev mostly,it's quite difficult to write song nowadays as most subjects have already been covered by other bands.
7. ME: What was the last gig you have been to? What was the last football match you have been to?
KEV: Last gig i went to was the "beat" in colchester.Last football match was an ipswich town home game..
8. ME: Were you ever condemned in front of the judge? Any trouble with the coppers?
KEV: Various band members have been to court earlier in their lives.Norfolk police hate us and stop us playing that area everytime we organise a gig there so we don't bother anymore.
9. ME: Where have you traveled as a band? Any overseas gigs?
KEV: Most european/scandanavian countries and north america.
10. ME: There is a rumour in Croatia that you're coming to play this year. Is it true? If not would you like to come if someone organizes something?
KEV: We would come and play no prolem if somebody can set it up and can meet our conditions.
11. ME: Any new records coming out soon?
KEV: No new records out soon although we are working on new songs but they need a lot of work on them. We won't release "weak songs" to our fans and we're probably our own worst critics.
12. ME: Any words for the readers and those who love your music?
KEV: Support the bands who play for you! and "keep the faith"

RECENZIE NA ZÍNY:

Do tohto čísla som si dal menšiu námahu a chcel som spraviť menší prehľad Oi! Punk fanzínov z viacerých kútov sveta. Na akej momentálnej úrovni sú ostatné krajiny, či ešte má význam vydávať niečo podobné:

Sound of the Streets #2 september 2005 , A4, 24 strán /Hungary language/

OI! časopis z Budapešti , ktorý dostávam grátis od Kabanosa v Hardset shope. Čo je pre mňa na škodu, že je písaný celý po Maďarsky, čiže asi u nás uspeje akurát, tak v dolnom pohraničí. No obsahovo na tom nie je vôbec zle, je tu množstvo rozhovorov: Janitors, Benjamin, Perkele, Vendetta, Opressed! , Frontkick, Social Combat, Loikaemie, množstvo recenzii na CD a fanziny + nejaké reklamy. Grafika je slabšia, no fotky v časopise vidieť dobre. Strán by mohlo byť aj viac, ale treba sa zas pozrieť , že je to vo formáte A4. Kontakt: marsh@skinhead.hu

AllRight Fanzine , júl 2009,formát: A5, 36 strán /german/

Nemecký časopis, ktorý ma zaujal hneď úvodnou stránkou na ktorej je ranný Skrewdriver, ale o tejto kapele som v obsahu nič nenašiel. Samozrejme je celý písaný v Nemeckom jazyku. Obsah tvoria prevažne reporty z koncertov /Gerbenok. TMF, Evil Conduct, Short Cropped, Endstufe../Dokopy tu nájdeme 3 rozhovory: Acero Condal, Strongside a s Taktschlag. Viacero recenzii na fanzines a niekoľko na CD a LP a jedno DVD. Dokopy veľmi slabá grafika, niekoľko málo fotiek a stránok mohlo byť tiež viacej. Keby bol písaný na stroji, tak si myslím, že tento zine bol vydaný niekedy na začiatku 90 rokov, ale beriem to ako debut. Kontakt: allright-fanzine@amx.de www.myspace.de/all_right_fanzine

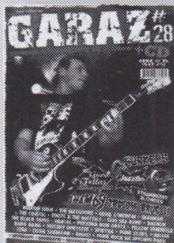
Our Music skinzine #2, máj 2008, cena 3 Euro spolu s CD, formát A5, 68 strán /spain-english/

Na tento fanzine som sa veľmi tešil, lebo ho Peddy na svojich stránkach veľmi chválil. Dávid vydavateľ tohto španielskeho fanzínu mi hneď posiela dve čísla. Dvojka je super hlavne v tom, že má k časopisu aj CD. Takže , keď si tento fanzine listujete a čítate môžete popri tom počúvať super Oi! muziku. Časopis je zameraný na skinheadskú subkultúru a je tu veľké množstvo rozhovorov, ktoré sú aj v Anglickom jazyku. A nie sú tu kapely nemalého mena, ale výber z celého sveta, no povedzte sami: Antipati, Stomper 98, Toxpack, Iron Fist, Point Black,Torpedo Goteborg, Ciurma Skins, Bombardiers, Ol´cunts atď... Množstvo recenzii na CD, fanzines, top10, novinky, história kapiel Iron Cross, Nabat + Derrick Morgan, editorial, reklamy , to všetko už len v španielskom jazyku. Grafika výborná, papier kvalitný, cena priaznivá , keď k tomu prirovnám ešte CD, človek ktorého zaujíma kult nemá čo riešiť. Kontakt: invaiders@hotmail.com a www.myspace.com/ourmusicskinzine

Our Music skinzine #4, cena: asi 2 Eur, formát A5, 72 strán /spain-english/

Štvrté číslo má už o niečo viac strán ako dvojka, ale chýba tu zas CD. Obsahovo tiež v ničom neodbočuje od predošlého počinu. Rozhovory v tomto čísle : Contemptuous, the Cliches, výborné rozhovory sú s Last Resort a the Templars, ďalej tu ešte nájdeme Quartier Libre, Lammkotze. Tiež je tu niekoľko band story: the Business, Red Alert, Dr.Martens, o Madridskej skinhead reggae kapele : Los Granadians + tradične niečo z knihy Spirit of 69 atď, niekoľko recenzii na CD, fanzines, reklamy, top10 , podľa mňa tu nič nechýba a niet toho boha, aby si tu skinhead niečo nenašiel. Kontakt: invaiders@hotmail.com a www.myspace.com/ourmusicskinzine

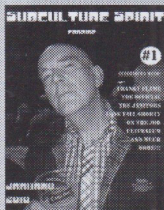
Garaz #28 + CD , November 2009, cena 17 ZL, format:A4 , farebná obálka, 84 strán /Poland/

Akože Poľskú Garaz nemusím nejako zvlášť predstavovať, to že už vychádza toľké roky svedčí aj o jej kvalite. Kriedový papier, farebná obálka, grafika na vysokej úrovni, CD s farebnou podtlačou a obalom, 3000 ks. Náklad!!!! o bohatom obsahu si ešte povieme. Čo viac dodať, je to síce písané, len v Poľštine, no mne osobne to vôbec nevadí. V úvode sa dozviem, že už aj v Poľsku majú problém s kopírovaním nahrávok a nekupovaním originálnych nosičov. Vyberiem, len niekoľko rozhovorov, lebo ich tu je požehnane: Strawberry Blondes, Bachor, Skankan, ADHD Syndrom, Persona non grata, the Coiots, Oficyna, Right?, Bang Bang, to je tak jedna tretina kapiel.. Zaujímavý je aj výber kapiel, ktoré tu majú svoje historické okienko: sham 69, the Lurkers, ďalej pre fanúšikov West Ham united je tu perfektný niekoľko stranový článok o kapelách, ktoré sú spojené s týmto klubom. Výborne je tu popísaná história Belgickej scény, množstvo reklám a fakt nekecám , ale recenzii na CD sú tu na stovky.. Čo viac dodať, Garaz je momentálna špička toho čo sa mi dostalo do rúk, kontakt: garaz@jimmyjazz.pl www.jimmyjazz.pl

United Kids no.2 , júl 2009, cena 40 KČ, formát A5, 72 strán /Czech/

Konečne nejaký časopis, ktorým budem veľmi dobre rozumieť. Tento myslím, že Pardubický zine, ktorý vydáva Kuba, nie je síce úplný debut / prvé číslo už vydavateľ má vypredané/, ale som veľmi rád , že som stihol aspoň toto druhé. Asi to bude tým, že prvé číslo, bolo zadarmo, to sa fakt tak často nevidí. Nájdeme tu prevažne rozhovory z Československej scény: DPH, Muerti, Cenzúra, Antivirus, Degradace, Mad Pigs a dva prebraté rozhovory z Nemeckého fanzinu Support Your scene, ktoré stoja za to : Evil Conduct a 4 Skins. Niečo o kapelách, ako Charge 69 a the Oppressed a množstvo reportov z koncertov, najlepší je od P.Hebka na the 4 Skins z Berlína. Na záver je tu scene report na Jindřichuv hradec, recenzie na ziny ,niečo o Psychobilly a menšia úvaha o internetových streetdkis. Grafika trošku slabšia, no na druhé číslo je to obsahovo veľmi nabité a cítiť v tom veľkú chuť podporiť scénu. Určte si zožeňte ešte mail : united.kids@seznam.cz

Subculture Spirit fanzine , number 1, formát A5, 84 strán /english/

Začínajúci kanadský fanzine o ktorý som mal veľký záujem, pretože je veľmi ťažké z týchto končín niečo zohnať. S vydavateľom sa dohadujem na výmene po 5 ks a veru že som bol spokojný. Obálka je síce, len čierno-biela , ale kvalita tlače je výborná a grafika veľmi prehľadná. Obsah je nadupaný informáciami a množstvom rozhovorov: Franky Flame, the Official z Malajzie, tha Janitors, long Tall Shorty, On the Job, Ultimatum, Ben Stevenson atď. Najviac ma potešil rozhovor s Vladimírom Červeným, ktorý ma vždycky poteší, predsa len za tých 25 rokov v scéne, niečo zažil. Je tu aj niekoľko desiatok recenzii na CD, reklám, scéne report, novinky zo scény...Určite výborné čítanie a časopis je celý písaný, ako inač po Anglicky, nie je čo riešiť. Kontakt: subculturespirit@hotmail.com , alebo cez www./myspace.com/subculturespiritfanzine

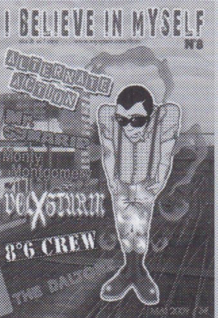
Consciencia Oi!, nomber 8, február 2000 , formát A4. 10 strán /portuguese/
Tento časopis dostávam na výmenu od svojho skin-kamaráta Pierra z Rio de Janneiro. Je to Brazílsky skinhead magazín, ktorý má vo svojom okolí dlhú tradíciu. No podľa grafiky, obsahu by som ho prirovnal ku nejakým našim predrevolučným časopisom. Klasický xerox, prefotené články z novín, dokonca žiadny rozhovor, množstvo reklám, ktoré sú už v tomto čase nepodstatné. Celý časopis je písaný v portugalčine, , predstavenie nejakej Brazílskej Oi!kapely Voluntários. Celkovo časopis nestojí za moc, uvidíme čo pošle Pierre nabudúce... Zatiaľ ste sa v tej Brazílii moc nepredviedli ...

Skinhead Magazine in english , number 6, Januar- Február 2010, 15 , strán 24 /english/
Keď som zbadal názov tohto časáku na myspace , povedal som si, že toto bude asi nejaká špička medzi skin magazinmi, no dosť som sa mýlil, Farebná obálka je síce fasa, ale obsahovo je to poslabšie. Je tu niečo napísané o Španielskej OI! RAC kapele Primera Linea, ďalej druhá časť rozhovoru Lion ´s Pride, potom nasleduje rozhovor pre mňa úplne neznámou kapelou Sassem Bootboys ďalší na rade sú Nessura Resa no a posledný článok je report z koncertu , dokonca z Maďarska „Son of Europe", kde sa to hemží NS WP kapelami. Časák ma nezaujal ani grafikou, ktorá bola o dosť jednoduchšia jak napr. v Real Enemy. Ako pozitívnu vec beriem to, že časák vychádza v kratších časových intervaloch a je písaný len v Anglickom jazyku. Aj tak si myslím, že by to chcelo zlepšiť grafiku aj obsahovú časť, no uvidíme časom. Určite stojí za prečítanie a objednanie a každopádne je s vydavateľom výborná spolupráca . contact:
ritmo_rapado@hotmail.com www.myspace.com/skinheadmagazine

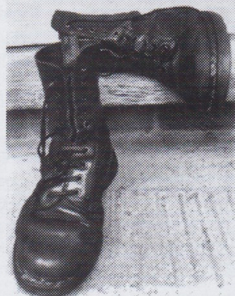
Fique Rude! , number 3, A5, 40 strán /portuguese/
V ďalšej várke čo mi posiela Pierr z Brazílie sa nachádza aj tento fanzine z Rio de Janeiro! Tento skinzine je už v lepšej obsahovej úprave, no grafika je stále na bode mrazu. Prirovnal by som ho k našim magazinom čo vychádzali v 90 rokoch, ako Armáda skázy, Skinik, prvé čísla Bulldoga atď. Klasický xerox , ale aspoň to nie je písané na stroji . Obsahovo som si toho moc neprečítal, keďže je to písané v Portugalskom jazyku. No je tu nejaký rozhovor s kapelou Convite ao Bar!, niečo o kapelách , ako Sham 69,Angelic Upstarts, 4 Skins atď . asi nejaký preložený článok z nejakej knihy, ďalej niečo o Alton Ellisovi, komix, obrázky, pár fotiek a dokopy tak všetko. Celkovo zas sklamanie a nechce sa mi veriť, že majú časáky na takejto úrovni. Tento zine sa dá stiahnuť aj z netu : www.megaupload.com/?d=7LM38ME6. Inač ak sa chcete dozvedieť niečo viac o Brazílskej scéne kliknite na : www.vontadeluta.blogspot.com. K časáku mi ďalej posiela knihu „Favo de fet" od miestnych umelcov zo scény, ktorý vydali knihu plnú komixov a obrázkov. Celkom zaujímavá raritka, no ja na takéto veci moc nie som, takže skôr by potešila nejakých komixových zberateľov.

I Believe in Myself no.8 , A4, 48 strán , Máj 2009 / 3 Eura / english france/ - ska a Oi! zine
Tak tento časák z Francúzska mi urobil veľkú radosť, hlavne kvôli rozhovoru s Roy Ellisom zo Symarip, ale určite poteší aj rozhovor s Monty Montgomerym, alebo s Francúzskou Oi-SKA legendou 8 6 Crew, ktorá odpovedala dosť obsiahlo. Všetky rozhovory sú dvojjazyčné a nachádza sa tu aj Kanadský Alternative Action, ktorý svoje odpovede určite neodfláklí. Uzatvárajú to the Daltonz a Nemecký Volxsturm a samozrejme niekoľko desiatok recenzii na CD, knihy, zíny, reporty z koncertov a samozrejme farebné fotky. Čo sa mi veľmi páčilo, bola veľmi prehľadná grafika, farebná obálka, dobrý výber kapiel pre rozhovor. Určite doporučujem aj preto, že vydavateľka sa zaujíma aj o SKA muziku. K tomuto časopisu som dostal aj mini zine „No Fuckin Regrets" No.III, Január 2010, je to vo forme jednej A4, kde je malými písmenami napísaných niekoľko aktuálnych recenzii na CD + rozhovor, novinky atď.. Je to, len vo francúzštine a asi to má charakter rýchlo informovať scénu. Kontakt www.myspace.com/ibim adresa: Audrey Lidec - 4 rue Paul Feval 35000 RENNES

Skinhead Magazine in english , number 7, Marec- Apríl 2010 ,A5, strán 24 /english/
Zatiaľ posledné číslo tohto Skinhead magazínu, ktoré dostávam v deň uzávierky, takže len v krátkosti. V tomto čísle nájdeme 3 vyčerpávajúce rozhovory s kapelami : Kommando Skin, Stato Asociale, Libertion a Valladolid a jeden report z koncertu zo španielska. Obálka zostáva farebná a na zadnej strane je fotka Dietera z KBK. Niekoľko fotiek a grafika je stále rovnaká, ku časopisu dostanete aj CD výberovka: Somos Como Somos vol.2 na ktorej väčšinu kapiel ani nepoznám / Prisonero No-7, Arma blanca, Pagan korps , Iberian Wolves .. / kto má záujem určite nech napíše vydavateľovi na jeho contact:
ritmo_rapado@hotmail.com www.myspace.com/skinheadmagazine

Recenzia na knihu
JOHN KING Skinheadi /vydalo nakladateľstvo BB/art v roku 2009 , 303 strán/

John King je nám už známy z predošlých titulov, ktoré sa objavili na našom trhu „Futbalová fabrika" a „Anglie hraje venku". Prvý titul bol dokonca aj s filmovaný a teší sa veľkej popularite. Autor sa rád zaoberá temetikou o futbalových fanúšikoch /hooligans/. Na svojom konte má ešte ďalšie tituly z tejto oblasti, dokopy napísal 6 kníh. No jeho posledný román z roku 2007 je o subcultúre „Skinheads", kde čerpal inšpiráciu aj zo svojich osobných skúseností.

Tento román je o troch generáciách ľudí z jednej rodiny : o 50 ročnom Terry Englishovi, ktorý je skinhead zo starej školy, jeho synovcovi Rayovi, ktorého prezývajú Rapl Ray je to skinhead a aktívny futbalový chuligán a o Terryho synovi, ktorý má iba 15 rokov a so všetkým okolo tohto začína.

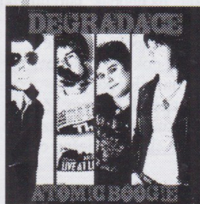
Terry bol gentleman telom i dušou, obliekal sa elegantne a išiel s dobou, vždycky nosil pekne vyžehlené tričko Ben Sherman a levisky, vlasy zastrihnuté na dva milimetre. Najradšej posedel s pár kamarátmi v hospode, s pintou v ruke, poslúchal SKA a bol to fakt odborník na tento štýl muziky, tešil sa na futbal, hral biliard a vždy sa veľmi dobre bavil. Pred pár rokmi prišiel o svoju ženu April a staral sa o svojho syna Lola. Vlastnil taxi službu Estuary Cars, kde všetci zamestnanci museli mať skinheadský image, trval na tom ,aby chlapi v službe nosili košele a trička Fred Perry a Ben Sherman, ocenil Harringtony, ale aj bombre mladšej Oi! generácie. Bol síce chorí, no v dobrej kondícii a jeho sekretárka Angie mu dávalo jasne najavo svoje sympatie. Jeho synovec **Ray** bol hrdý chlap, bol hrdý na svoju rodinu, na svoju kultúru a svoju zem. Nemal rád, keď si ľudia na niekoho dovoľovali. Choval sa k ľuďom slušne a na oplátku to očakával od nich, čo v tejto knihe aj niekoľko krát dokáže. Bol férový a zásadový - hrdý skinhead!! Za mladých čias ho volali Rapl Ray , alebo len OI! Rapl, bolo to kvôli tomu , že sa bezhlavo vrhol na skupinku šikmo-okých, ktorý ho napadli pred legendárnym koncertom v Southall. Bol otec rodiny, aj keď posledné 4 mesiace žil oddelene, no bolo to len dočasné riešenie jeho manželky, kým sa Ray nemal ukľudniť. Rad tvrdo makal, posiloval, čítal knihy a bol z novšej školy, kde dával prednosť viac OI! muzike , pred SKA. A pretože bol dosť chytrím dával otázky na ktoré mu nikto nevedel odpovedať a to ho rozčulovalo a myslím, že nie len to. Tiež sa tu často zamýšľal nad Európskou úniou, vojnou a podobnými vecami. Aj týmto chcel autor ukázať, kam smeruje momentálna situácia v Anglicku. Mladý **Lol** zas bol trochu ovplyvnený otcom, nosil krátke vlasy, vždy usmiaty, no na značky nehľadel, poslúchal Ska-punk, bol trochu skejťák, trochu futbalista, bolo mu to jedno..

Celá kniha sa zaoberá skinheadskou subkultúrou od šesťdesiatych rokov až po súčasnosť. Je tu spomenuté všetko čo k tomu patrí, muzika, móda, futbal, kult, vizáž a celkový pohľad skinheada v jednotlivých časových úsekoch. Niekedy mi pripadalo, že sa asi ťažko musí čítať táto kniha niekomu nezainteresovanému do problému, ale nemyslím si , že by to malo byť nejaké mínus. Je tu popísaný legendárny koncert zo Southall, množstvo diskografii starých SKA kapiel, ktoré boli súčasťou skinheadského kultu a účasti na futbale sa tu tiež nevyhnete. V jednej kapitole som sa dokonca ocitol na koncerte Symarip.

Popisovať tu celkový dojem z knihy nemá význam, pretože je to povinnosť pre každého zainteresovaného človeka ku subculture Skinheads. A určite nie len pre neho, kto chce pochopiť naše pocity a silu žiť v duchu tradícií z roku 69, nemá čo riešiť. Táto kniha je napísaná tak pútavo, že za dva dni som ju mal prečítanú, ako nič. Skinheadi stále nevymreli!!!

Picko

Pičkove Recenzie na CD z Real Enemy:

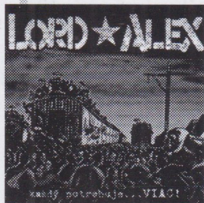
Degradace Atomic boogie (42:33)

Pre toto CD som si musel napísať samotnej kapele na myspace, pretože som tento disk nemohol nikde zohnať. Týchto veselých Ostravákov mám rád aj v skutočnom živote a ich muziku sledujem od začiatku ich kariéry. Každým ďalším albumom sa hudobne vyvíjajú a od jednoduchej muziky so šumivým zvukom garáže, prešli do perfektne znejúceho rock´n´roll - punk-rocku s výborným čistým soundom. Plynule nadviazali na ich posledný album „My love my grave" a pokračujú v tejto energickej smršti. Hneď na úvod nás o tom presvedčia v pesničke „Atomic boogie", ktorá je o jadrovom výbuchu, trošku z veselšej stránky. Myslím, že ďalší song „Barový romantik" je presne ten typ pesničky na ktorý som u Degradace zvyknutý, zvučný heslovitý refrén, ktorý si hneď zamilujete, perfektná melódia s dobrým gitarovým rifom. Tretia vec je „Řekni ne" na ktorú natočili aj videoclip a nebola to náhoda, že práve na tento song, pretože to je jasná hitovka kapely. Na albume ma zaujal aj na novo prerobený song „Moja láska, múj hrob" alebo čisto bluesová vec z betónovej plantáže s ženským vokálom. Samozrejme textovo sa kapela posunula zas o pár schodíkov vyššie, hlavne sa mi páčil text o virtuálnej scéne. Skoro by som , ale zabudol na desiatku, kde si na pomoc privolali glam rockového gitarového virtuóza z New Yorku Adama Bomba, s ktorým ku tejto pesničke natočili aj videoclip. No, keď to zhrnieme: 12 vydarených pesničiek, ktoré som si nemohol nechať újsť, tak to spravte tiež a podporte túto kapelu, neoľutujete!!! www.degradace.cz degradace@seznam.cz

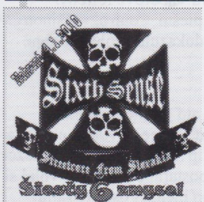
Prohibice Stínadla se bouří (45:17)

Prohibice je Pražská Oi! kapela, ktorá už hrá nejaké tie cca 3 roky. No s vydaním CD si dáva na čas a je to určite lepšie, ako nahrať niečo hneď po pár skúškach. A určite to pôsobí o dosť viac počúvateľne. Štvorčlenná skins-zostava to vezme pekne od podlahy a začne na úvod pesničkou o svojej kapele so zvučným refrénom plný pokrikov Oi! Oi! Texty sa točia klasicky o futbale, pití piva a hlavne o skinhedskom kulte, ďalej niečo o patriotizme a proti tejto spoločnosti atď. Myslím, že väčšina skinheadských kapiel začína na takejto tvorbe, kým si zvolí svoju vlastnú cestu. Celkovo to je jednoduchá no dobre počúvateľná punková hudba.. Zvuk by mohol byť o niečo lepší , no na druhej strane na debutové album som bol prekvapený, že to býva oveľa horšie. Netreba zabudnúť na pekne spracovaný booklet, album je vydaný v 100 ks náklade v CDr formáte. Ak by mal niekto záujem o CD na Slovensku, je možné ho objednať cez Real Enemy fanzine, cena 150 KC /6 Eur. Určite si kliknite na profil kapely : www.bandzone.cz/prohibice ,alebo :www.prohibice.xf.cz

Adolf „Baude" Vitáček Je to hra (37:41)

Adolf Vitáček je známy bubeník z pôsobení kapiel, ako Plexis, Visací Zámek, Wanastovi Vjecy a určite nesmieme zabudnúť na Orlík. Dá sa povedať, že jeho sólová tvorba na tomto albume sa aj odvíja od týchto kapiel, v ktorých hrával. Myslím, že skúsenosti má na rozdávanie a bolo na čase vydať niečo čisto svoje. CD začnem introm - bez spevu, druhý somg je ľahšia pohodová rockovejšia vec, no tretí song „Je to hra" je mi veľmi známy z tvorby Plexis s doplneným refrénom, výborná nostalgia za starými časmi. Ďalšia vec nadväzuje na predošlú, pretože je to pesnička, ktorá sa nevošla na album Plexisu „Púlnoční rebel". No najviac skinheadskú odnož poteší nevydaný song od Orlíku „Oi! Love song". Je to trošku zvláštna pieseň, akú by si človek nepredstavil od Orlíku. Asi práve preto je po rokoch vytiahnutá na sólovom projekte Vitáčka, kde sa hodí 100%. Ďalej ma nesmierne potešili pomalšie ladené pesničky , ako „Promiň" / Plexis/ alebo po anglicky spievaná „Hurt" od Johnnyho Cashe. Desiatka začína, ako Walter Kraft „Neni rum neni šturm", no je to úplne iný song od kapely the Cult s výborným textom. Celkovo je tento album pohodová, no veľmi precízne zahraná muzika s dobrými tvorivými nápadmi. Kontakt : www.bandzone.cz/adolfbaudevitacek , kde nájdete aj niekoľko hudobných ukážok. tarantino.cert@seznam.cz

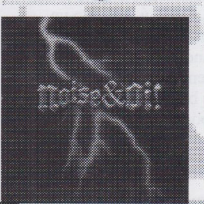

Lord Alex každý potrebuje ... viac! (43:57)

Kapelu Lord Alex v domácej scéne pozná asi každý punker, ktorý sa už nejakých pár rokov pohybuje v scéne. Však hrajú už aj nejaký ten pátek, myslím, že začali búchať na nervy verejnej bezpečnosti už pred revolúciou´89. Názov kapely si dali podľa basáka Zóny A „Braňa Alexa", ktorý sa nechával aj takto oslovovať a obliekať. No tieto časy sú už dávno preč a dneska sú tu s novým albumom „každý potrebuje..viac!" . Muzika sa nesie v pohodovom punk- rocku v štýle bratislavskej scény ala Slobodná Európa, Zóna A. Oproti týmto spomenutým velikánom, ale Lord Alex nemá podľa mňa tak charizmatického speváka s dobrou farbou hlasu. Tiež mi tu chýbalo pár vypaľovačiek, ktoré Vám ešte dlho hrajú v hlave aj po vypnutí CD prehrávača. Celkovo sa musí uznať, že hudobná kvalita tu bola a chuť stále hrať je silná... booklet vo forme digipacku s textami je výborne spracovaný. www.lordalex.sk distribúcia v Čechách cez www.hardsetshop.com

Sixth Sense Šiesty zmysel (29:31)

Topoľčany sú známe v Oi! scéne hlavne kapelou Začiatok konca a chlapci začínajú mať vo svojom meste asi peknú konkurenciu. Nebude to asi náhoda, že v kapele Sixth Sense pôsobí aj bývalí gitarista zo ZK. No a tým pádom je tu cítiť aj hudobný vplyv od Začiatkov, prirovnal by som to k ich albumu „Unity 99". Výborné hymnické refrény, nadupaná - rýchla muzika, na druhej strane sa musí podotknúť, že je veľmi melodická. Kapela ma výborné texty, veľmi pozitívne s chuťou ísť v živote ďalej cez všetky prekážky, ktoré Vám padajú pod nohy. Jedna pieseň je dokonca naspievaná aj v Angličtine. Najviac ma asi dostali songy , ako „Život je boj, alebo „V spomienkach", ktorých refrény si budete spievať ešte dlho s kapelou . Chlapci sa označuje na obale CD, ako Streetcore a je to veľmi výstižné napísane. Túto muziku by som si určite nenechal ujsť, kapela dokonca umiestnila celý svoj album na stiahnutie na bandzone : http://bandzone.cz/sixthsense , alebo si ho môžete objednať cez EDH8@azet.sk za 5 eur.

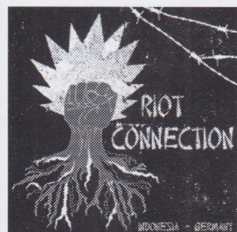
Noise a Oi! (27:44)

Album si kupujem u Hiraxa v distre. Celkom ma zaujal názov kapely a chcem zistiť o akú muziku ide. Po prelúskaní tohto bookletu a najdení nejakých info o kapele na nete zisťujem, že borci budú asi miestni španielski proletári. Robotnícka trieda, antifašizmus, revolúcia, RASH, no proste všetko, čo k tomu patrí . Muzika je rýchla, agresívna, s troškou slabším zvukom, ale o to väčším textovým posolstvom. Spevákov voice mi silne pripomínal speváka z Cervelli Stanki. Myslím, že pol hoďka je pre mňa akurát, ale pre fanúšikov napr. Last Strike alebo Železná kolóna povinnosť. Nájdeš u Hiraxa za 3,30 Eur a kontakt na kapelu: www.myspace.com/noiseoi

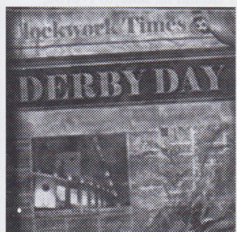
Sakumprask - S respektem (40.44)

SKA from Karvina?! , no pamätám si na tie dva roky strávené v tomto meste a priznám sa, že útek napr. do Ostravy bol pre mňa vždy vyslobodením!! No táto kapela nemusí nikam preč utekať, ba naopak, táto muzika beží sama priamo do vašej hlavy. Druhý album nieje proti predošlému počinu nejako moc prevratný, stále pokračujú v zabehnutej kombinácii SKA a Punku. Dobre napísané texty sú stále silou kapely a hlavne úsmev na tvári, ktorý pri počúvaní tejto muziky nestratíte. Partičku Sakumprask tvorí dokopy 7 členov, ktorí si vedia poradiť s rôznymi rýchlostnými tempami. Okrem toho, že zahrajú na plné obrátky pogo-alarmujúci SKA- Punk- rock, tak si vedia zaskankovať na pomalšie ladené - melodické SKA songy. Za 40 minút toho stihnete fakt veľa, dokopy 12 pesničiek + 1 ešte veselší bonus. Skúste kliknúť na ich bandzone a vypočuť si tam nejaké pesničky! Distribúcia a vydané, cez Hiraxa (www.hiraxrecords.sk) za smiešnu cenu: 100 KČ / 3,3 Eur!

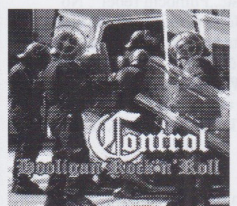
Riot connection Indonesia Germany (76:32)

Ako názov napovedá, je to výberovka z dvoch krajín, ktoré sú Oi! veľmocami v našej scéne, no každá je z iného kúta sveta. 23 kapiel, každá sa tu prezentuje s jednou pesničkou. Nemeckú údernú formáciu tu tvoria kapely nemalého mena: Volxsturm, Berliner Weisse, Verlorene jungs, 7er Jungs, Roimungstrupp, Stammtischprolls, Riot Company, Gumblers, Guts ´n´glory, No respect, Eastside boys, Lion Shield, Combat 77. Indonesiu tu zastupujú kapely: The Stomper, Skinlander, United Blood, The End, The Gross, Anti Squad, Resistance, Under 18, Full the Skins a Keotik. Po vypočutí a zhrnutí tejto výberovky musím uznať, že nemecký štýl je viac vyhratejší, muzikou tvrdší, zvukovo kvalitnejší, no chlapci z Indonesie za nimi o moc nezaostávajú a kapely ako Under 18 / hodne ladená do HC/, alebo Resisance ma so svojimi pesničkami a kvalitne odohranou muzikou poslali rýchlo k zemi. Niektoré kapely nahrali svoje pesničky vyložene pre túto kompiláciu a musím uznať, že hlavne booklet je výborne spracovaný, kde nájdete ďalšie množstvo informácií/ fotky , kontakty , texty, info o kapele/.. Výborné CD, vrele doporučujem. Hľadaj v Hardsete shope : www.hardsetshop.com

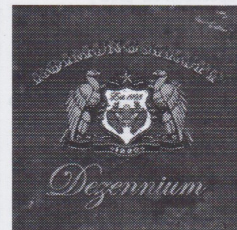
Clockwork Times Derby day (40:21)

Ruská chuligánska formácia, ktorá sa preslávila hlavne svojim clipom, toľko obohraným na youtube : „fairplay" / táto pesnička tu bohužiaľ nieje/. Tento album je ich v poradí tretí štúdiový, keď nerátam prvé 3 albumy, ktoré boli ich živákmi. Tento album je z roku 2005 a podľa toho čo som čítal na stránkach kapely si dali na čas pauzu s tvorbou a koncertovaním a kapelu rozpustili. Cloocwork Times sú hlavne známy tým, že ich muzika je spojená so SKA a Hooligans tematikou, na Rusko možno dosť nezvyčajné. Keď do toho dáme malú prímes v štýle punku z Kalifornie, je to výborné a jedinečné. Samozrejme ruský , pre niektorých trošku exotický spev, je výsadou kapely. Na albume je 14 pesničiek, ktoré vo mne skôr vyvolávajú nedeľnú pohodu a úsmev na tvári, ako nenávisť, takže neváhajte s kúpou tohto CD. Nájdeš za pár EUR u Hiraxa v distre : www.hiraxrecords.sk neváhajte , neoľutujete! Stránky kapely: www.cwtimes.ru

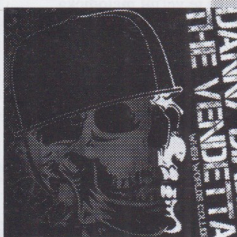
Control Hooligan Rock ´n´roll (39:11)

Musím sa hneď na úvod poďakovať za toto CD, ktoré som dostal od Janky z Čejče na narodeniny, dík, že na mňa myslíš . Nový Anglický Oi! band, ktorý bude veľkým prínosom pre ľudí, ktorí stále žijú skinheadskými 80 rokmi . Control niesú žiadni nováčikovia v brandži, ale už ostrieľaní chlapi, ktorí majú okolo 40-ky. Názov kapely si vybrali podľa toho, že každý aspekt nášho života je monitorovaný a kontrolovaný, žijeme predsa v policajnom štáte. V textoch sa aj venujú tejto téme a odporu voči takémuto systému!! Hudba je rýchly úderný Oi!, miestami síce možno ladený do streetpunku, no sama kapela svoj štýl nazvala ako Hooligan Rock ´n´roll. Muzika sa mi zdala chvíľami, ako jednoducho znejúca , no tie gitarové kreácie, ktoré tu predvádzajú dali tomu úplne iný šmrnc. Hlavne vo svete táto kapela má zatiaľ výborné referencie. Už len práve preto by som si túto kapelu určite vypočul. Distribúcia u nás: www.4subculture.com

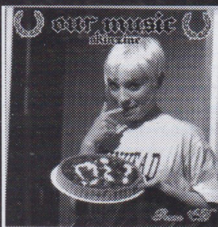
Roimungstrupp Dezenium (43:30)

Nový album od Roimungstrupp ma vôbec nenechávа chladným , ba naopak, je to hudobná rozbuška a Váš CD prehrávač nebude na nejaký čas poznať nič iné , len toto CD!!! Vydavateľstvo Suny Bastards sa pochlapilo a na 10 výročie kapely si lepší darček táto formácia, ani spraviť nemohla. Už predchádzajúcimi albumami kapela dokazovala, že patrí medzi nemeckú špičku, no týmto výtvorom išli zas o niečo vyššie. Kapela chce ukázať, že aj napriek kritike, ktorá sa na ich hlavy valila, dokázali po 10 rokov stále hrať svoj štýl a zostali mu verní. Pestro zahrané sólové gitary, zvuk je melodický no predsa agresívny, niekde medzi Oi!- Rock ´n ´roll štýle doplnené o občasné Hard Core skákavé rífy a tvrdé slová +zborové refrény. Nesmieme zabudnúť na občasné ženské vokály v pozadí, výborné!! 12 nových piesni + outro, väčšinou samé lepšie veci a ku koncu miestami zahrané v pomalšie ladenom tempe, len dokazujú svoje hudobné kvality. ..hľadaj cez www.hardsetshop.com .. DOPORUČUJEM!!!!

Danny Diablo the Vendetta When worlds Collide

Keď som videl túto kombináciu: Danny Diablo (NYHC cellebrita , Skarhead atď) + the Vendetta (talianska OI!Core formácia) nevedel som si tento hudobný projekt predstaviť. No je to vonku a vďaka Carlovi z kapely the Vendetta mám toto CD doma a môžem si na tento HC/Hip hop projekt urobiť názor sám. Kapela the Vendetta urobila muziku na tento album a Danny Diablo sa postaral o spev a privolal si k tomu ďalšie osobnosti z americkej HC/ Punk//Hip Hop scény a to nemalého mena. Posúďte sami: Roger Miret (AF), Beastie boys, Skinhead Rob (the Transplants), Skum Dast, Ceekay atď.. No vo väčšine pesničiek aj tak figuruje Danny Diablo. Pár piesni je síce v typickom Hip hop rozprávaní, ale muzika od Vendetty Vám zaručí, že sa nudiť nebudete. Samozrejme, kto nefandí rapu, nech na toto CD ani nepomyslí, no kto bol fanúšik starších vecí ako soundrack k filmu Judgment night, alebo kapely Body Count neoľutuje. Mňa dostali hlavne dve pesničky „Looking down the barell of a gun" v štýle Beastie boys a „NWO" , kde to rozbehne Roger Miret. Na CD je aj bonus v podobe videoclipu. Distribúcia: www.4subculture.com . Carlo : thanks for the CD!!!

Our Music Skinzine Promo CD

Promo CD ku španielskemu fanzínu Our Music je samozrejme zadarmo dané ku časopisu, takže sa ani inakšie nedá kúpiť. Všetky zúčastnené kapely sa tu nachádzajú so súhlasom, takže by sa to dalo brať aj ako oficialna výberovka. Pri čítaní tohto super skinzinu som si pustil tento disk a priznám sa nebolo to na škodu si aj prečítať niečo o tých kapelách o ktorých práve čítate. Sú tu také pecky, ako Bootsroke, Evil Conduct, Alternate Action, Perkele, Templars, Anti Squad, Stomper 98, Iron Cross, Point Blank, Toxpack atď. dokopy 24 pesničiek a kapiel a celkovo sa to výborne počúvalo. Niet čo dodať, tento Časopis sa oplatí kúpiť už len kvôli tomuto disku...

Prospect 69 The Best

Ruský HC mosheri už pôsobia na domácej scéne od roku 2006 a vydali od vtedy niekoľko albumov. Tento disk je ich myslím si, posledný počin z roku 2009 a podľa názvu albumu by to malo byť to najlepšie čo vytvorili. No neviem, nieze by si chlapci nedali polske kapely miešajúce HC s jednoduchým punkom /napr. Eye for an eye, alebo April/. Márne tu budete hľadať gitarové vyhrávky a sóla, proste celá muzika je odohraná v jednom tempe a divnej rytmike, ale vravím, nieje zle si vypočuť a urobiť si sám obraz na tento ruský HC/Punk. Skúste pozrieť na ich profil na myspace: www.myspace.com/prospect69. distribúciu u nás zaisťuje www.hardsetshop.com

Changes - "Remember What You Were Thinking About..." (20:45)

Druhy ruský HC band , ktorý sa mi ocitá v paprčiach a aj v mojich ušiach sú Moskovský Changes. Áno!! Toto už je iná káva, konečne hneď v prvých tónoch počuť, že to bude o niečom inom. Hutné gitary s parádnym zvukom, charakteristický dvoj spev, miestami odškriekaný, odhučaný, ale aj od rapovaný, ale vždy dobre znejúci. Samozrejme silou kapely a tryskami v motore sú gitarové sóla o ktoré tu núdza rozhodne nebude. Bubeník sa síce mohol trošku viac prekonať a do tejto muziky by sa hodili občasné dvojkopy, ale fakt spokojnosť. Kapela hrá predskokanov na domácej scéne, takým bandom, ako Ignite, Strength Approach či No turning back atď. Tento album je ich v poradí druhy a v tomto čase vydali nový disk.. www.hardsetshop.com , www.myspace.com/changesmsk

Turbo lax (36:15)

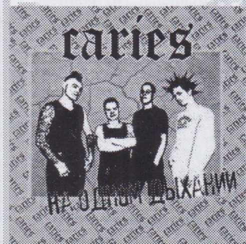
Ruská scéna dokáže určite ešte prekvapiť, hlavne si myslím, že ich kapely budú v rámci európskej scény vždy nedocenené / ako väčšina kapiel z východného bloku/. Myslím, že málo ruských kapiel sa dokáže presadiť v rámci europskej špičky, ak sa vôbec nejaká presadila. Turbo Lax nieje síce žiadna europská špička, no určite dokáže zamútiť vodu v domácom rybníku. Však už aj hrajú niekedy od polovice 90 rokov, takže žiadnych začiatočníkov nehľadajte. Melodické, vyhrané s výborným zvukom, no vždy , ako keby tomu niečo chýbalo, niečo jak slovenský Editor!! áno je to presne ten štýl Editoru / Zero Option myslím hrali vtedy/ z pred 10 rokov, ale s modernejším a tvrdším zvukom..Tento album Vám preletí hlavou tak rýchlo, ako posledná správa od Curta Cobaina a už sa nestihnete ani nadýchnuť. Výborné na circle pit, skákanie z pódia a zabíjanie okoloidúcich občanov, distribúcia: www.hardsetshop.com , www.myspace.com/turbolaxhc

Necondition - Traditional (52:28)

Na odľahčenie tejto bojovej situácie, ktorú mi pripravili posledné HC partičky, si musím pustiť nejaké to SKA. No a inak, ako pokračovať v ruskej tvorbe sa ani nedá. Kapela Necondition hrá už od roku 1999 a podľa ich slov sú jediná kapela v Rusku , ktorá hrá tradičné SKA , skinhead reggae a Oi! muziku. Teda jedným slovom StreetSKA hudba našich moderných ulíc!!! A majú pravdu, 2 Tone SKA spojené s Oi! štýlom, trubky, pohodový rytmus, no potom sa to rozbehne a môžete sa poponáhľať za rozbehnutým vlakom. Úsmev na tvári budete mať stále a spevákov hlas je ala Tim Amstrong z Rancid, proste paráda!! Páči sa mi , že kapela dokáže zmiešať tradíciu v podobe SKA a Oi! muziky, chorálových „niekedy až futbalových" vokálov. Keď sa pozriete na to, že na disku sa nachádza dokopy 16 piesni a celé to trvá cez 50 minút, nieje čo riešiť Obal vo forme digipacku v ktorom som akurát postrádal texty, fotky, alebo nejaký menší booklet . Na ochutnávku by som sa pozrel na myspace kapely: www.myspace.com/neconditionmoscow je tam aj pár super clipov... distribúcia : www.hardsetshop.com (300 KC) DOPORUČUJEM!!!!!

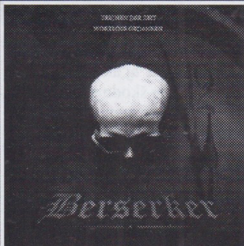
Another Side Don´t give up (21:48)

Split CD dvoch ruských kapiel , ktoré preferujú Old School Hard Core. Prvý Another Side sa mi zdajú zo začiatku dosť jednoduchý a statický, no potom to rozbehnú aspoň v zborových a heslovitých refrénoch, čo sa aspoň dobre kričí spolu s kapelou. Zvuk gitary je dosť nedoladený a doprovod som ani nejako nezaznamenal. Spevák musel pri nahrávaní tohto albumu vypiť každý deň aspoň 10 piv, aby mal dostatočne zachrípnutý hlas. Obe kapely tu nahodia po 5 pesničiek, takže tak akurát na prezentáciu, áno to je to výstižne heslo pre tento disk, "prezentácia kapely". Don´t give Up majú ešte horší zvuk, je to skôr také autentické, ako keby z koncertu, niečo jak staršie veci od bulharských „Last Hope" , pre zmenu speváci sú tu tlačení moc dozadu. Na druhú stranu oproti predchodcom, by som dodal, že tu svoju jednoduchosť premenili na silu kapely. Viem si živo predstaviť koncert kapely, kde hrajú v zaprášenom klube alebo niekde v stodole a všetci okolo nich skáču zo všetkého čoho sa dá, moshuju, kopú, ruky lietajú. Myslím, že v Napajedlách pri Zlíne sa niečo také dialo dosť často. Don´t give up ku koncu ešte dokážu jasne svoj antifašistický postoj v podobe ANTIFA pokrikov. Distribúcia: www.hardsetshop.com

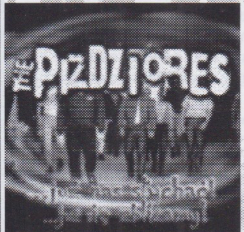
Caries(45:13)

Tak toho som sa asi najviac bál, že mi Kabanos nahodí na recenziu nejakú tu priemernú ruskú punkovú kapelu. No čo už otváram si prvé fľaškové pivo a skúsim niečo splodiť. No radšej by sa k tomu hodilo asi nejaké to jablkové víno . No, ale chlapci sa snažia a ukazujú, že vedia hrať, the Exploited by sa mali začať báť o konkurenciu . Na gitare hrajú jak Jimmi Hendrix a občas si aj zasólujú. Agresivita a tvrdosť kapele nechýba, no kde sa stratila melodika, veselosť zo života a chuť rebelovať??!! No to asi bude na viac pív, keď sa pozerám na počet pesničiek, dokopy je ich 26. Celkom som si aj zaspomínal na zlaté časy, keď som ako malý chodil na dovolenky do Ruska. Tá ruština je nekonečná, chcelo by to aspoň heslovitý anglický refrén , čoho som sa dočkal v podobe I´m Sick Boy!!! OK, OK! Nejdem to predlžovať, priznám sa , že CD by som si nekúpil a scénu takto nepodporil, kúpte si radšej, keď už dve rovnaké CD od Konfliktu distribúcia: www.hardsetshop.com alebo si to sami vypočujte : www.myspace.com/caries2

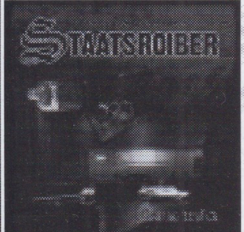
Berserker Die Fruhen Jahre (62:53)

Berlínsku kapelu Berserker som predstavil ich predošlým albumom „Schattenwelfen", ktorý som tu recenzoval v minulom čísle. No a KB records nelenilo a pretože kapela Berserker získala na popularite, pripravila nám reedíciu ich prvých dvoch demo- nahrávok z rokov 2001 „Zeichen der Zeit" a 2003 „Worlose gedanken" s re-masterizovaným zvukom. Svoj štýl už mali vtedy tvrdo stanovený a rockové ladené gitary zato s príšerným zvukom tu velia celému hudobnému mechanizmu. Ako sú gitary silou kapely, tak bicie sú na priemernej, až podpriemernej úrovni. Celkovo tu nenájdete melodickejšie songy, ako u Krawallbruger, alebo Roimungstrupp, ale zase kto si chce vypočuť tvrdšiu nemeckú rockovejšiu muziku, nemá čo riešiť. Mňa celkom dostali pomalšie balady, ktoré vedia chytiť za srdce. A hlavne verní fanúšikovia tejto kapely sa konečne dočkali oficiálneho vydania týchto dvoch prvých albumov.. distribúcia : www.hardsetshop.com

The Pizdiores - ...już nas slychač! .. już sie zblizamy!

Ďalšia poľská Oi! chuligánska banda, ktorá ide už pekne zabehnutých koľajach, ktoré v tejto krajine postavili Olifant records.. CD je vydané z roku 2006, ale kapela hrá už od roku 2000. Čo značí , že niečo v chlapcoch už bude, však samo vydavateľstvo Olifant rec. o nich píše, že sú profesionáli. No na fotkách vyzerajú títo štyria borci, hodne mlado... Kapela hrá celkom slušný OI!, nič prevratné, nič výnimočné, no dobre počúvateľné. Je ťažké vymyslieť niečo nové v takejto muzike, ale kapela je určite prínosom pre domácu scénu.. Názvy pesničiek asi povedia za všetko : „Skinhead" , „Football factory", Mlode dzieciaki" atď.. Určite by si tento album nemal nechať ujsť žiadny verný fanúšik Oi! kapiel z Poľska!!! www.hardsetshop.com , booklet klasika: texty, fotky, hlavne ta na zadnej strane mužské oko poteší!!:-)

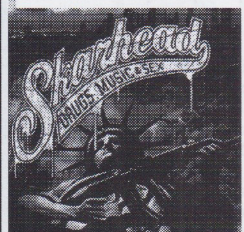
Staatsroiber Schlag zuruck (33:29)

Keď si otváram booklet, predtým , ako vložím CD do prehrávača, pomyslím si podľa fotiek, že to bude nejaký punk. Dvaja borci vyzerajú trošku neo-punkovo, k tomu dievča na basu. No muzika je o niečom inom, povedal by som Oi!Punk v strednom tempe, keď preskočím intro , tak zahrala dokopy 10 songov, ktoré si vedia nájsť cestu ku poslucháčovi. Kapela presvedčí, že vie zahrať melodicky, no zároveň tvrdú muziku , ktorá prudko kolísala viac do Oi! muziky s rebelujúcimi a provokujúcimi textami!!! V pár pesničkách som si myslel, že trošku hrajú v štýle the Perkele, no hlavne v songoch, kde boli viac punkovo energický bolo cítiť, že im to ladilo viac. No a keď bolo počuť ženský vokál sa mi páčili najviac. www.hardsetshop.com , vydané na vlastné náklady v roku 2006

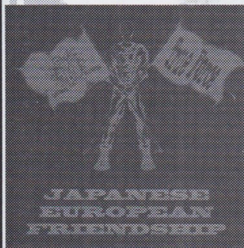
Scharmutzel - ..ain´t dead (56:32)

Na úvod chlapci niesu moc originálni, keď si dajú pustiť gajdy v štýle Dropkick Murphys, no po tomto úvode sa už pustí režba!! Nahnevaný hlas speváka je perfektný, rozkope Vaše uši na počkanie. Jeho spev je aj anglický aj nemecký, určite aspoň vyhovie viacerým fanúšikom. Perfektný zvuk a k tomu silné ostré gitary a surové bicie. Hneď druhá pesnička je totálna hirovka albumu „Law and order", kde si refrén ešte dlho budete spievať spolu s kapelou!! Ponuka od Scharmutzel je ozaj bohatá , dokopy 18 piesni, kde krížia OI! rock´n ´roll a heavy metal+ nejaká ta balada!!! Človeče, niekedy som mal fakt pocit, že počúvam nejaký Accept, UDO by si kľudne mohol dôjsť za hosťovať. Pripadalo mi, že to CD mohli aj skrátiť a pôsobili by viac ucelenejšie, no kvalita muziky je tu fakt nadpriemerná na skinheadskú kapelu, až moc. Heeej, ak ste doteraz spali, toto CD si nenechajte ujsť!! www.hardsetshop.com

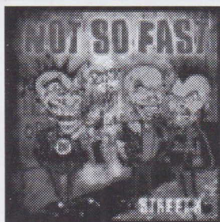
Skarhead- Drugs,music a sex (37:22)

Myslím, že skoro 10 rokov sa muselo čakať na ďalší regulárny album od tejto NYHC legendy. Niekedy ich označujú za zakladateľov „New York Hood Core" , kde dokážu spojiť tvrdú muziku v HC štýle s prvkami rapu. Frontman kapely Danny Diablo alias „Lord Ezec" je sám o sebe už celebrita v HC scéne. Nový album si kupujem na ich koncerte v Prahe a hneď po príchode si ho nedočkavo púšťam. Po prvých tónoch musím uznať, že Skarhead nesklamali, idú si stále vo svojej lajne. Tvrdé, našlapané, veľa gitarových vyhrávok, nebezpečný dvaja vokalisti , jeden s hrubým zachrípnutým hlasom Danny Diablo a so zvučnejším a ľahším hlasom Ceekay Jones. K tomu netreba zabúdať na hosťujúci support, ktorý sa na tomto počine zúčastnil : Freddy Cricien /Madball/, Vinnie Stigma /AF/, Armand Majidi /Sick of it all/, Jamey Jasta /Hatebreed/ a kopu ďalších. Určite najväčšími hitmi albumu sú dva songy „D.F.F." a P.S.P." , na ktoré boli natočené aj dva super clipy. Výborná je aj úvodná pesnička „Fuck the scene", čo ňou asi mysleli , výborný text.. Ďalšia vypekačka je spolu s Fredym z Madball „D.M.S.". Texty sú samozrejme o živote na ulici, kokaine, devkách grafity a spoločných party. Celkovo muzika je velmi chytľavá, možno viac hip hop humornejších pasáži, ktoré som predtým na „King's at crime" nezaznamenal. No Skarhead svoju originalitu nezaprie, vydané u I scream records, u nás v distribúcii cez : www.4subculture.com

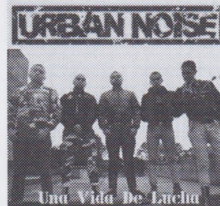
Japanese European Friendship (56:20)

David zo Španielskeho vydavateľstva True force ma kontaktuje, že vydáva novú kompiláciu japonských a európskych kapiel. Dostávam ponuku na distribúciu tohto CD na Slovensku, ktorú hneď využívam a objednávam 10 ks. NA CD sa nachádza 16 kapiel, kde to na striedačku rozbehnú kapely z rôznych kútov Európy a z Japonska. A nachádzajú sa tu kapely nemalého mena : Soultamer (NL), Janitors (Francúzsko), BottleJob (UK), Berliner Weisse (Nemecko), no a v neposlednom rade aj slovenská Dowina!! Práve táto kapela ma prekvapuje výborným songom „Werewolves" , ktorý je jeden z najlepších na albume. Niektoré japonské kapely sú síce vymäknuté s divným vokálom a nezmyselnou melodikou, no sú tu aj veci, ktoré ma dokázali dostať, ako napríklad: 4B- Union, ktorí majú veľmi chytľavý refrén!! Čo sa mi páčilo na disku je hlavne booklet, ktorý je veľmi dobre spracovaný, kde nájdete fotky kapely + text a kontakt na nich. Ak si chce niekto urobiť radosť a rozšíriť trošku obzory , tak tento disk je prenho ideálna vec. V distribúcii cez Real Enemy fanzine, len za 5 eur. realenemy@pobox.sk

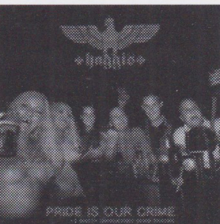
Not So fast Street X (47:41)

Úsmev na tvári, pivo v ruke, slniečko hreje a voda láka, do toho hrá Not So fast, čo viac si môžete želať. Pohoda, klídek, tabáček, áno aj takto by sa dala charakterizovať táto poľská grupa. Veselý - melodický Punk spojený so SKA tónmi a rezky znejúcimi trubkami. Druhý song „My i oni" som už niekde počul na výberovke, kde dokonca pridávajú aj rapový spev. Je to debut tejto kapely a myslím, že nič podobné do tej doby poľská scéna nemala. Proste si trošku zaSKAnkujte, zapogujte, hoďte sa potom spolu s nejakou slečnou do trávy a počuvajte túto muziku . No je to už nejaký ten pátek, čo je toto CD vonku, takže je to tu len na pripomenutie...Samozrejme tu dominuje poľský spev, ale niečo málo tu nájdete aj v angličtine.
www.hardsetshop.com

Urban Noise Una Vida De Lucha (31:32)

Kolumbijských skinheadov konkrétne z Bogoty sme tu ešte myslím nemali. Kde sa vzali, v Hardset shope sa našli, sú tu!! Kapela sa jasne dištancuje od fašizmu, rasizmu a chlapci vôbec neveria politike (asi len drogovým kartelom - sranda). Hudba je určená pre všetkých, ktorý nemajú radi ideológie, politické organizácie, vládu a žijú Skinheadský spôsob života. Hudbu si zakladajú na priateľstve, vernosti a hrdosti ku skinheads, toto ich motivuje ku skladaniu textov a hudby!! Muzika je síce jednoduchšia, ale chytľavá, kde dominuje spevákov hrubší hlas a ostrá gitara v sólach. Názvy niektorých pesničiek možno napovedia ešte viac: S.H.A.R.P., Espiritu del 69, Skinhead, Bogota D.C., Rock´n´roll skinhead., dokopy 12 songov. Myslím, že kto si chce vypočuť trošku exotickejšiu kapelu, nemá čo riešiť, podľa mňa výborný album, v booklete najdete ešte niekoľko fotiek a textov v španielčine.. www.hardsetshop.com
www.myspace.com/urbannoisebta

Haggis Pride is our crime (23:49)

Rozhovor s touto kapelou sme mali v siedmom čísle a myslím, že to stálo za to, tak prehnitú a nechcem byť vulgárny, ale jebnutú kapelu som ešte nevidel. Vyznať sa v tejto kapele , čo, kedy, kde a pre koho nahrala, sa nedá. Viem len, že toto nieje ich nový album /the Beginning of the end- 2009/, ale asi nejaká reedícia od Sound of the streets vydavateľstva asi z roku 2007. Je tu pôvodných 7 pesničiek, ktoré hrajú vo svojom HC-Streetpunk tempe asi s Oi! textami, aj keď.. No neviem, ktorá iná kapela má niečo v textoch o kopaní tehotných ženských, no ale hold sú to predsa Vikingovia!!! Myslím, že kapelu by radi všetci niekam zaradili, no oni práve týchto všetkých kazateľov posielajú do piče. Nachádzajú sa tu ešte na vyše dva bonusy, ktoré sú asi nejaké nevydané veci z ich dema, ale kvalita teda nič moc!! distribúcia: www.hardsetshop.com

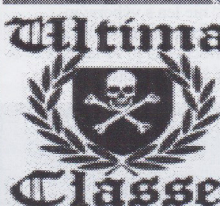
Ziggie Piggie Old songs (48:51)

Vďaka Poľským kamarátom z Horror show si môžem tento nový počin od ZP doma púšťať. Druhý album je už málinko o niečom inom, ako predošlá debutová doska. Kapela spomalila na minimum a spolu s nimi sa môžeme vrátiť do konca 60 rokov, kde SKA vrcholilo v kluboch a skinheadi tancovali naň so svojimi ťažkými botami. Celé album je tak trochu , ako tribute to Laurel Aitken, od ktorého je tu minimálne polovica pesničiek. Nečakal by som ,že niečo podobné nájdem u svoji severných susedoch, no práve o to je to lepšie. V 11 pesničkách sa tu mieša klasické SKA s blusom a niekedy aj s reggae. Čisto jediná originál pesnička od Ziggie piggie je tu, len „Go away", ktorá , ale v ničom nevybočuje od predošlého materiálu. Muzika sa nesie v ľahkej - pohodovej hudobnej harmónii. Anglické texty, trubky, klavír, ženské vokály, už len to , že na tomto albume spolupracovalo okolo 30 hudobníkov hovorí za všetko. Ak by ešte niekto čakal od ZP pesničky spojené s Oi! , tak na tomto albume ich určite nenájde. Vydané u jimmi jazz records /www.jimmyjazz.pl/, kde tento album hodnotili, ako jeden z najlepších albumov v poslednom období.

Inundados (31:53)

Mexický OI!-SKA band o ktorom som dokopy nič nenašiel na nete. Táto exotická krajina nám ponúkne aj exotickú muziku, kde dokázali spojiť dokopy Oi! SKA, Hard core a punk. Každá druhá pesnička je, ako keby, od úplne inej kapely. Začnú tvrdým uchrchlaným aj uchrčaným Hard Corom v podobe pesničky proti náckom. No hneď na to, pokračujú spomaleným na SKA tóny. Celkovo hrozný zvuk a priznám sa, že keď to zoberiem ucelene, nemalo to ani hlavu ani pätu a nečudoval by som sa, keby to nahrávali niekde v garáži. Jednou vetou : „bordel, chaos , anarchia" No to neznamená, že je to všetko úplné zlé, album má dokopy 12 pesničiek a na svoje si pridu hlavne milovníci španielského jazyka. Pesničky ladené do SKA kapele oveľa viac sedeli a myslím, že len kvôli týmto songom sa tento album oplatí vypočuť. Distribúcia :
www.hardsetshop.com

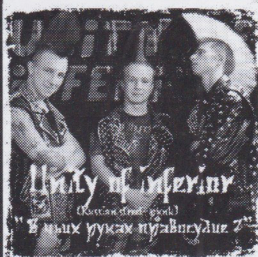
Ultima Classe Demo 2009 (38:16)

Toto demo dostávam od svojho kamaráta Pierra z Brazílie na výmenu za CD od Disdainful, no a musím sa priznať, že som neurobil dobrý obchod . No Pierr prisľúbil ešte ďalšie disky, tak uvidíme či pošle niečo kvalitnejšie. CD je v napálenej forme s čierno bielym obalom. Muzika je dosť jednoducho zahraná s punkovým nádychom, ale že vraj skinheadským podtextom . Predpokladám , že nahrávka je zo skúšobne , no aspoň znie dosť autenticky. No, ako títo štyria chlapíci sami vravia, vo svojich textoch nikomu nesľubujú nič. Spievajú o každodennom živote, čo sa im páči a nepáči. Sú to viditeľní working class a žiadne decká z bohatých rodín, preto mi táto muzika urobila radosť. Určite si vypočujte pár pesničiek od nich cez myspace:
www.myspace.com/ultimaclasse

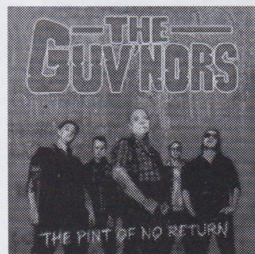
Underdogz - ...von der strasse (44.32)

Kapela Underdogz pochádzajúca zo severu Nemecka, presnejšie z Neubrandenburgu, už hrá od roku 2004. Borci o sebe tvrdia, že nie sú žiadni anjeli, no kapela je pre nich viac než len hudba....Hrajú taký svižný rýchlejší Oi! s nemeckým spevom, s dobre znejúcimi refrénmi!! Veľmi ma zaujala jednoduchá, no stále niečím pestrá melodická gitara s výbornými sólovými vyhrávkami a zborové refrény nemali chybu. Celkovo nám tu poskytnú 13 pesničiek , pri ktorých som sa konečne nenudil, pretože väčšina kapiel sa najprv vyberie do štúdia, kým niečo poriadne nacvičí , no u týchto borcov to neplatí. Pre mňa to bola taká nemecká Operačka, doporučujem!!! www.hardsetshop.com

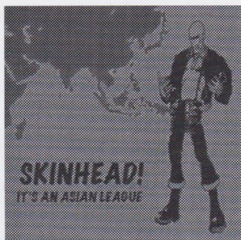
Unity of inferior (29:37)

Ďalší ruský mohykáni, podľa fotky mlado vyzerajúci, ale podľa toho čo tu predvádzajú, sa nemusia za nič hanbiť. Rýchle , svižné, dobre znejúce s výborným zvukom a spevákov hlas sa perfektne hodí do tohto ošiaľu. Melodiku táto kapela tiež síce stratila a je to taká tá nekonečná klepačka, kde neviete , kde jedna pesnička končí a druhá začína. No aspon vidieť, že chlapci si zachcú hrať niečo na štýl the Casualties a do streetpunku. Je v tom cítiť silu z ulice, vôle za niečo bojovať a tento systém poriadne fackovať, pretože si ani nič iné nezaslúži. Ku koncu majú jeden song aj v angličtine, ktorý je perfektne melodický, posledný song je v SKA tónoch so super pokrikom OI!
Tu už určite svoje investície do CD neoľutujete.
www.hardsetshop.com www.myspace.com/unityofinferiorptz

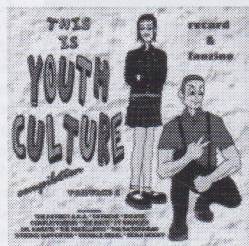
The Guv´nors the Pint of no return (51:17)

K tomuto CD sa dostávam prostredníctvom True Force records, pretože ho dostávam ako promo CD ku výberovke Japanese European Friendship. The Guv ´nors je Dánska kapela , ktorá hrá takú zmes streetpunk OI! rock´n ´rollu. Dokopy to znie , ako čisto výbušná muzika!! V textoch sa točia samé osvedčené motívy, ako pivo, futbal, ženy. Borci sú už postaršie ročníky, takže žiadna jednoduchá muzika, ale plno melodických vyhrávok s dlhšími časovými pasážami. Počet pesničiek , celkové množstvo 15 , hovorí za všetko. Myslím, že pri posluchaní tejto nahrávky si prídu na svoje aj milovníci 80 rokov Oi! rebélie, tak aj poslucháči novodobej streetpunk školy. Ostrý a čistý zvuk exploduje vo vašich ušiach, ako trhavina na arabskom sebevražebnom atentátnikovi. Skutočne ma táto nahrávka potešila..
www.myspace.com/theguvnors

Skinhead! It´s an Asian league

Asijska kompilácia, ktorá sa mi dostáva do rúk vďaka kamrátovi z Malajzie, s ktorým vymieňam niekoľko CD a vecí. Spokojnosť pri počúvaní tohto CD je na mieste. Výborná vec od kapiel z Japonska, Číny, alebo Indonézie, Malajzie a Kóreje. Kto má rád takúto exotiku je to neprehliadnuteľná vec. Treba si to niekde zohnať a určite vypočúť. Mňa potešili hlavne pesničky od Misandao, Booted Cocks, Captain Bootbois, alebo Cropped men, dokopy je tu ale 13 kapiel po jednej pesničke. Výborný booklet všetko len doupravuje, množstvo fotiek, textov ... čo dodať, scéna v tejto časti sveta je veľmi silná a schopná, na výbornej hudobnej úrovni, tak prečo by sme ju mali prehliadať. Ináč vydané u Bronze fist records , presne tak, ako Japonsko-Európska kompilácia Japanese European Friendship, ktorú mam v distre. Toto vydavateľstvo sa špecializuje na OI! kapely z Východného Asia blogu.

This is Youth Culture compilation volume 1 (60:48)

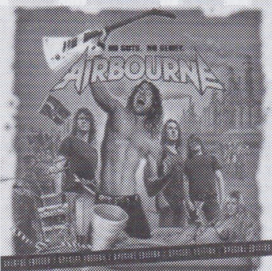
Ďalšie CD od Syeda z Malajzie, ktorý mi pomocou týchto CD veľmi dobre predstavil ich domácu scénu. Na tomto disku je už muzika trošku jednoduchšia, ale tiež veľmi prijateľná pre moje uši. CHlepaci, keď spievajú v Anglickom jazyku, tak sa mi zdá, že tomu niečo chýba, ale zase aspoň im trošku rozumieť. Muzika je ovplyvnená skôr v duchu starej Anglickéj Oi! klasiky a nejakého Malajzského folku . Č robí z CD čka veľmi originálnu vec. Väčšinu kapiel som nepoznal, je tu dokopy 14 piesni a niektoré režú aj do SKA... Stojí to za vypočutie a som rád že som si rozšíril obzor...

Začiatok konca - Čas hrá proti nám (31:26)

Hneď na začiatok musím napísať, že recenziu robím v deň uzávierky, pretože mi len teraz došlo CD. Čo znamená , že ho nemám dostatočne na posluchané. No aj tak som sa nevedel dočkať, pretože ako všetci viete tento album je „comeback" tejto našej Slovenskej legendičky. Znovu vzkriesenie z popola nepotešilo určite, len mňa, ale aj ostatných Oi! Punk HC maniakov. Určite treba poznamenať, že kapela hra zas v pôvodnej zostave / Novko, Slaďas, Feďo + nová krv Sparky/. Album začína typickou vypaľovačkou a vlastne celý album sa nesie v takomto rýchlejšom tempe. Povedal by som, že kapela ma hudobne nejako zvlášť neprekvapila a myslím si, že od predošlých albumov mierne pritvrdili. Určite čo táto grupa neustále zlepšuje je zvuk nahrávky, ktorý je výborný. Texty sú tiež priamočiare, kde kapela dáva jasne najavo čo si myslí o momentálnej politickej scéne, rasizme či drogách. S chytľavým unity refrénom je tu pesnička „HC crew" a futbalovej atmosfére je tu tiež venovaný jeden „punkovejší" song. Výborná pieseň je asi „Decká bez mena" nie len s výborným hudobným nádychom, ale aj text je zaujímavý o deckách bez domova. Celkovo je tu 11 nových vecí, ktoré určite každého fanúšika ZK potešia. Možno mi tu trošku chýbali tie hymnické refrény, ktoré sme si zvykli spievať spolu s kapelou na koncertoch. CD je vo forme CD-R / to je fakt škoda./, ale s výborným farebným profi bookletom, cena CD je 7 eur + poštovné, neváhajte podporiť kapelu a kúpte si tento disk, podporujte scénu a nezabudnite kliknúť na: http://bandzone.cz/zaciatokkonca

Tomové Recenzie na CD z Real Enemy:

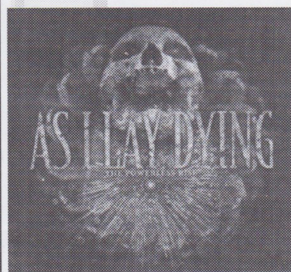
AIRBOURNE - "No Guts No Glory"

Zkuste si představit,že dáte dokupy kapelu a chcete hrát muziku,kterou jednoduše milujete,ale budete od samých začátků srovnáváni se svými daleko slavnějšími kolegy a k tomu vás ještě budou obviňovat z plagiátorství...Neprávem!No kurva není to k vzteku?Airbourne od protinožců tenhle problém mají na krku od samého začátku! Jejich rock n' roll jako břitva je načichlý muzikou slavných AC-DC,ale bacha!Tam kde slavní předchůdci volí spíše mírnější šturm-Airbourne přidávájí plyn a svojí neurvalostí připomínají více veterány Rose Tattoo.Jejich druhé album je prošpikováno totálními vypalovačkami-namátkou "Born To Kill" či druhá "No Way But The Hard Way" a další super rock n' roll šťouchy následují."Raise The Flag" nebo "Bottom Of The Well"...Paráda!Kluci jsou mladí a serou na všechno! Chtějí vychlastat co nejvíce pivek,zahrát mraky super koncertů, pobavit se s babama a užít si s fanoušky co nejvíce zábavy! A je to dobře!Na co si dělat starosti s hudebními kritiky?Stejně už jsou všichni na baterky a netřefí se do bačkor!Sereme na ně!Dokud baby ukazujou na koncertech prsa a motorkáři si při jejich muzice rozbíjej flašky s chlastem o hlavy,tak žádný podělaný rozsudek plesnivýho kritika nepotřebujou!Muzika v tomto případě vítězí a rock n' roll tuplem!Zapnout play a pšššš-otevřete plechovku s pivem nebo nalijte dobrou whisky! A potom už si jen dupejte do rytmu a zalejvejte mozkovnu co to jen půjde!Kdo ví co bude zítra..."No Guts No Glory"!!! Amen!

SICK OF IT ALL - "Based On A True Story"

Konečně opět tady! Zase o něco starší,oprýskanější ale s nádechem letité specifické patiny. Monolit z New York City je zpět!Stojí přesně tam,kde jsme na něho zvyklí. Pevně a dokonale v celé své majestátnosti se tyčí nade všemi!Na Olympu hardcoreové hudby vládne s takovou jistotou,že jakékoli rouhání nepadá v úvahu!Předkládá nám na stříbrném kotouči vyprodukovanou hudbu s absencí jakékoli trendovosti a podbízivosti s takovou samozřejmostí,že ihned si jednoznačně uvědomíte,s kým že máte tu čest.Staří přisluhovači vědí, mladí brzy pochopí.Já jsem si pro tento "dar" bohů došel hned první den jeho vydání v Evropě,protože mi něco říkalo,že uctívat tohle božstvo bylo vždy docela prima.A pochopil jsem,že skuteční "nesmrtelní" se nám nepotřebují podbízet!Oni zkrátka vládnou!A my všichni tohle rádi přijímáme.Po všech těch tunách falešných a zbytečných proroků,kteří jen předstírají a mění se jen podle potřeby,aby urvali kus žvance pro sebe a nezahynuli ve své mrzké pomíjivosti,je tady zase konečně tak pravá autorita stylu,že všichni s pokorou klopí zrak,neboť moc dobře vědí! Zkrátka a dobře-pokud tuto manu vlastníte-ochraňujte ji a vstřebávejte! A pokud by vám ji snad někdo chtěl vzít,či ji nějak znehodnotit,uražte mu ruce u samý prdele!Na posvátný věci se totiž jinak než s láskou nešahá!

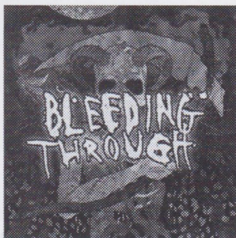
AS I LAY DYING - "The Powerless Rise"

Koncentraci kytarové,bubenické a vokální brutality jsme slyšeli už tolikrát,nicméně v podání novinkového alba těchto američanů sdružených kolem extrémně potetované- ho řvouna Tima Lambesise je to úplně o něčem jiném! Brutální zvířecí atak první skladby mě nakopl do hlavy, jako nic z poslední doby!Takovej šok bych si dokázal představit ve chvíli,kdy by mě na dovolený u jihoafrických břehů srazil ze surfového prkna obrovskej lidožravej bílej žralok!Ale raději se nechám šokovat albem "The Powerless Rise".To sice dokáže taky vytrhnout kus masa,ale jen obrazně řečeno!Naštěstí!As I Lay Dying patří k neúnavným koncertním maniakům a na jejich kvalitách je to sakra znát! Vybudovali si velký respekt kapel napříč všemi tvrdými styly. S nimiž koncertují a jejichž vlivy protkávají do svého unikátního hudebního cítění!A to nemá chybu!Desku tvrdou jak žula poslouchám už několikátý den pořád dokola a nacházím tam další a další vychytávky a úplně fantastický momenty! Muzikantský um těchto amíků nemá obdoby-moderní album, jež kloubí tvrdost,rychlost,melodie zatavená do ocelového celku,který prostě rozdrtí všechno a na závěr to doprovodí zničehonic melodický vokál,který jako žiletka přetne poslední fungující tepnu zcela zdemolovaného organismu... Strčte mě do jedný místnosti s Golemem,ale zapněte player s "The Powerless Rise"!Přísahám,že toho panáka z pálený hlíny rozsekám za dvě minuty rukama jako baseballovou pálkou!!!Tohle je kurevský album!Prostě kurevský!!!

ARMORED SAINT - "La Raza"

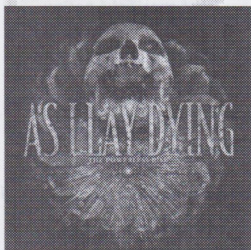
Miluju muziku kapel,které dokáží zcela originálně a umně balancovat na hraně stylů,jako je hardrock,metal,hardcore a punk rock.Zdá se to takřka nemožné zmixovat všechny tyhle styly do jednoho chutného koktejlu?Ani nápad!Hoši z Los Angeles,kteří si říkají Armored Saint to na svém nej albu v historii dokázali s takovou grácií,že každému musí nutně poklesnout čelist!Fantastická otevíračka "Loose Cannon" vás uvádí do světa Armored Saint!Perfektní sóla, melodie,náladotvornost skladeb a - John Bush za mikrofo- nem.Ano,bývalý a já doufám(že zase budoucí)skvělý zpěvák newyorčanů Anthrax,který v každé ze skladeb předvádí a zároveň dokazuje,že výborný vokalista dělá kapelu!La Raza odsejpá jako dávky šťavnatých hudebních dobrůtek.Písně jako "Head On",další v řadě je "Left Hook From Right Field" ta jako by vypadla z dílny lidí kolem Scotta Iana.Punkově rozverná "Little Monkey" směřuje desku k závěrečným dvoum písním z nichž "Bandit Country" uzavírá tuhle la- hůdku!Tohle je prostě muzika-tuhle desku můžete poslou- chat s kýmkoli a kdekoli!Producent Joey Vera odvedl navíc skvělou práci!Zvukově perfektní!Sound jako hrom!CD je umístěno v designově opravdu velmi dobře zpracovaném digipacku-prostě po všech stránkách na jedničku!La Raza je mým letošním favoritem!Hudba s velkým "H"!!!

BLEEDING THROUGH - "Bleeding Through"

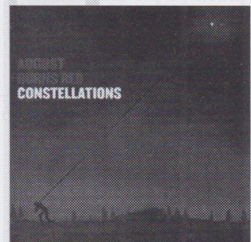
Eponymní alba mají takřka vždy punc milníku v historii jakékoliv kapely. Američtí Bleeding Through si dávali na čas a počkali si až na šestou řadovku.Zatím poslední studiovka "Declaration" znamenala definitivní průlom mezi elitu a novinka tyto pozice jen potvrzuje!Masivní kytarová řezanice doplněná řevem Brandana Schieppatiho a bubenickou mlátičkou Dereka Youngsma je podmalovávána zneklidňujícími klávesami krásné Marty Petersonové.Na Myspace profilu kapely je uvedeno v kolonce stylu-metal,hardcore,punk a myslím,že to sedí dokonale.BT jsou známi neúnavným koncertováním po boku takových veličin jako jsou Slayer,
Machine Head nebo Hatebreed.Což už něco napovídá...Ale k desce. Úvodní intro "A Resurrection" je tak melancholicky zlověstné,že by se hodilo k nějakému filmovému horroru.A pak se to už začíná sypat-"Anti-Hero","Your Abandonment","Salvation Never Found"-nátěry jako svině-hodně hustá dvojice "Breathing In The Wrath" a "This Time Nothing Is Sacred".Amíci z Orange County si vzali ze všech výše zmíně- ných stylů to nejlepší a přetavili to v nejlepší desku své dosavadní kariéry! Moje sympatie má tahle banda od té doby,co jsem četl rozhovor se zpěvákem Brandanem.Každý tvrdil o jejich muzice,že nemá šanci na přežití.Že jejich styl nikdo nevezme a kapela skončí neslavně.To byl teda těžkej omyl.Pochybuju,že by se někdy vzdal svých idejí borec,který neskrývá svůj respekt a úctu k hardcoreovým velíčinám a který se často ukazuje v triku NY legendy Warzone.Zkrátka BT to nevzdali a udělali dobře! Zástupy oddaných fanoušků napříč styly hovoří za vše!BT spojují celou metal-hardcore scénu víc než by si kdo myslel.Jejich muziku může poslouchat fanoušek Slayer stejně jako milovník Agnostic Front, nebo maniak zbožňující Integrity.Výborné album jehož kouzlo vypluje napovrch až po několikátém poslechu,ale o to trvaleji se zahnízdí v mysli!Totálně doporučuju!A pozor!30.června v Nitře na Slovensku a hned 1.července v Plzni v klubu Pod Lampou!!!

Marek HC Jihad Recenzie na CD pre Real Enemy:

AS I LAY DYING "The powerless rise" (2010)

Jeden z veľmi očakávaných albumov tohto roka. Po poslednom výtvore „An Ocean Between Us" sa AILD umiestnili v USA dosť vysoko v rebríčku predajnosti, takže si viem predstaviť nadržaných fanúšikov, ako očakávajú nový výtvor. Chlapci so San Diega stvorili vynikajúci materiál, takže im nie je veľmi, čo vytknúť. Na albume je značne cítiť vplyv švédskeho metalu a kapiel, ako IN FLAMES alebo SOILWORK. Teraz poďme v skratke na piesne, ktorých je 11násť. Čo sa týka vokálu sa nič nezmenilo, stále môžeme počuť uvrieskaný vokál miešaný s melodickým spevom. Hudobne AILD postúpili na vyššiu úroveň. Piesne sa na seba podobajú, aspoň podľa môjho názoru. Technicky je album oveľa vyspelejší a melodickejší, rýchlejší, ale predsa tomu niečo chýba. AILD dosť upustili od skákavých HC pasáží (na CD ich je málo), čo ma dosť sklamalo. Kapela sa začína značne približovať hore spomínaným bandám. Chlapi vošli do prúdu klasického melodického death metalu. Čo mohol byť dobrý, ale aj zlý ťah. Možno malo na to vplyv vydavateľstvo, kto vie. Každopádne nový album je vynikajúci a fanúšikovia AILD sa majú na čo tešiť, ale aj tí, ktorí majú radi severský metal. Odkaz: http://www.myspace.com/asilaydying

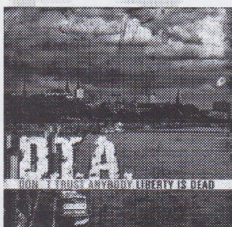
AUGUST BURNS RED "Constellations" (2009)

Tak k tejto kapelke som sa dostal asi pred cca 3 rokmi. Už pri prvých tónoch albumu „Thrill seeker" som padol na riť, ale čo predviedli na posledných dvoch je už veľa. Títo chlapíci (z Lancasteru, Pennsylvania) navštevujú pravidelne kostol, čo na nich vplýva veľmi dobre, pretože to dokazujú vo svojej hudbe. ABR sú výborní muzikanti a patria ku kresťanským kapelám. Ich hudba je prepracovaná, melodická, energická, rýchla, skákavá. Tak, ako by mal znieť kvalitný metalcore. Tak poďme zhodnotiť 12 songové CD. Tóny prvého songu „Thirty and seven" vás nenechajú len tak sedieť. Z prehrávača vyletí rýchly prepracovaný HC/METAL so super zvukom. Rýchle pasáže striedajú moshové a tak je to aj s ďalšími skladbami. Moje top skladby sú „Rationalist" a „Meddler", ale ostatné vôbec nezaostávajú. Skvelý Jekov vokál dáva tejto skvelej muzike obrovské kilá. Toto je asi prvá kapela a CD, ku ktorej osobne nemám výhrady. Chcel by som ich prirovnať, ale neviem k čomu :o). Už sa nemôžem dočkať, kedy ich uvidím LIVE. ABR patrí ku špičke hardcore/metalu a dokonca aj As I Lay Dying sa môžu škrabať po hlavách a hovoriť si, kde sme spravili chybu. Odporúčam všetkým ľuďom, ktorí majú radi metalcore. TOTO MUSÍTE POČUŤ !!!! :o) Odkaz: http://www.myspace.com/augustburnsred

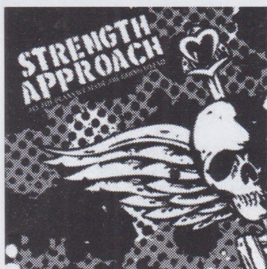
YOUR DEMISE „Ignorance never dies" (2009)

V tejto recenzii sa presunieme z nového sveta do starého a to konkrétne na juh Veľkej Británie. Britské ostrovy dobrým HC nikdy veľmi nevynikali, ale o YOUR DEMISE to neplatí. Keď som ich prvý krát počul neveril som, že žijú v Anglicku. YD patria ku klasickej údernej XXX škole. Hudbu môžeme definovať ako mix hardcore, punku a metalu a trash/metalovým zvukom a CD obsahuje 14 skladieb. Prvý song nesie ten istý názov ako album, ale je dosť haluzný je to asi skôr nejaké intro. Ďalšia skladba „Burnt Togues" to už odpáli riadnym moshom a po chvíli prejde do rýchleho hardcore/punku. Túto skladbu si viem živo predstaviť na koncerte, ako desiatky ľudí predvádzajú bojové umenie hardcoru. Úlohou ďalších skladieb je udržovať mosherov v tomto tranze :o). V hudbe skvele vyniká trashmetalovo/plechová basa. YD sa nebráni experimentom a album je okorenený štipkou Drum´n´Bassu. Ak to zhrniem, všetci, čo máte radi kapely ako Terror, Death Before Dishonor, Throwdown alebo Hoods je Your Demise ako stvorená práve pre vás. Odkaz:http://www.myspace.com/yourdemise

D.T.A. „Liberty Is Dead" (2010)

Táto kapela vznikla v roku 2006 v nemeckých Brémach. Tento album je ich už druhým počinom. Album obsahuje celkovo 12 skladieb. Ide o rýchly a tvrdý hardcore s prvkami metalu, inšpirovaný tvrdým životom ulice a samozrejme trashmetalovým zvukom. CD začína rýchlovkou „What We Are", ktorá to výborne odpáli. Členovia sú veľkí hardcore bojovníci, čo dokazujú skladby „Fight my Style" alebo „Speak With My Fist". Dokonca album obsahuje song s prvkami rapu „Playground". Vokál je brutálny a skvele kombinovaný so zborovým. Po vypočutí zistíme, odkiaľ fúka vietor. D.T.A. sú inšpirovaní kapelami ako Skarhead, Madball, Blood for Blood a Death Before Dishonor atď. Ak ste boli fanúšikmi Ryker´s, tak si túto kapelu zožeňte, pretože je to kvalitný materiál. Odkaz: http://www.myspace.com/dtahardcore

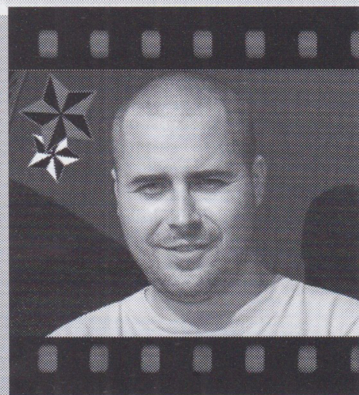
STRENGTH APPROACH „All The Plans We Made Are Going To Fail" (2008)

Recenziou na toto CD sa vrátim do roku 2008 a chcem predstaviť kapelu zo srdca antickej rímskej ríše talianskeho Ríma. Kapela je špičkou svetového hardcore/punku. Dokazuje to aj turné po boku kapiel ako Madball a SOIA. Album obsahuje 16 songov + 2 covery (Black Flag a SOIA). Prvá skladba „Anthem For A Wasted Generation" to rozbehne ako sa patrí na old school HC kapelu. Na druhú vec (rovnaký názov ako album) je natočené aj video. Tretí song „The Alarm" je pre mňa hymna a neviem čím to je, že mi pripomína SOIA „Step Down" :o). Už nebudem opisovať ďalšie songy, lebo je to pecka za peckou. Za 15 rokov existencie si Strength Approach vybudovali meno a veľký rešpekt na HC scéne a ja sa pred týmito XXX bojovníkmi iba skláňam a dávam klobúk dole. Pre tých, čo SA nepoznáte, je to podľa mňa mix SOIA a WARZONE. Už sa nemôžem dočkať ich koncertu v Košiciach, kde si zaobstarám nový 7"palec „Stand Your Ground". Na záver iba jedna veta: „THIS IS THE TRUE HARDCORE/PUNK MADNESS". Odkaz: http://www.myspace.com/strengthapproach

HEAVEN SHALL BURN „Invictus" (2010)

Máme tu horúcu novinku od nemeckých revolucionárov HSB, na ktorú som sa veľmi tešil. Veľa ľudí kritizuje túto kapelu, lebo posledné tri albumy sú rovnaké, ale oni neprišli na to, že HSB nie je len o hudbe a treba ich pochopiť. Kapela sa radí medzi politické, so výbornými myšlienkovými pochodmi a neustálym bojom za slobodu človeka. Tento album je ich klasickým hardcore/melodic death metal, avšak posunutý na vyšší technický level a tiež obsahuje nejaké prvky elektroniky. CD obsahuje 13 vecí a začína klasicky, ako je to zvykom u HSB, klavírovým introm. Prvá skladba „The Omen" bola prezentovaná ešte pred vydaním albumu a je šupa, ako sa patrí na titulný song. Druhá vec „Combat", obsahuje spomínané elektronické prvky. „Buried In Forgotten Grounds" je výborný song, ale je ťažké vyberať, ktorý je lepší. Striedajú sa jeden krutý song za druhým, od moshu k moshu. Pri počúvaní máte chuť udierať päsťou do steny nad stavom dnešného sveta. Podľa mňa je toto asi najlepší ich album. Pri tvorbe odviedli chlapci dobrú prácu a dávam im palec hore.
Odkaz: http://www.myspace.com/officialheavenshallburn

Danovo ...komentáre

Další osobností české street scény, kterou jsem zpovídal na základě předložených videí je Mr.Dan, zpěvák Vyškovské skins bandy The Riot. Videa jsou to jistě většinou všem obecně známá, nicméně poslechnout si názory osobnosti, která ve scéně již něco dokázala, nemůže nikdy uškodit…
Urby

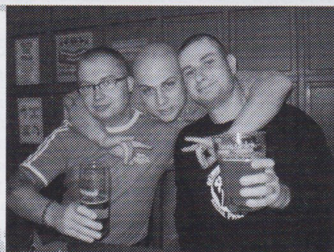
NON SERVIUM El Imperio Del Mal (http://www.youtube.com/watch?v=DfC5l5wkKzU)
Abych pravdu řekl, tak znám tuhle kapelu jen podle názvu a vím o nich snad jen to že jsou ze Španělska a že jsou snad nějací nekompromisní antifašisti což teda v tomto klipu dávají dost výrazně najevo na tričkách. V rozhovoru s nima jsem se dočetl že jsou vlastně úplně proti všemu, takže heslo kdo není s náma je proti nám tady sedí na 100%. Po tom co kdy vydali a s kým kde hráli snad ani pátrat nebudu. Klip má zdlouhavej a nudnej, nejspíš o něčem pojednávající úvod, ale pokud neumíte španělsky tak je vám celej k ničemu. Pak se to rozjede v celkem slušným tempu a vyvrcholí to refrénem kterej je podle mě na celým songu to nejlepší. Co dodadat závěrem? U mě to teda borci moc nevyhráli.

ORLÍK live in Bzenec (http://www.youtube.com/watch?v=NvBlc5t_HfA&feature=related)
Rok 1991 a dnes již legendární koncert v Bzenci na kterým to začalo být všechno na vostro jak hlásí dnes populární zpěvák Fanánek na konci videa o druhé desce Orlíku. Co k tomu říct. Orlik jsem míval v té době moc rád, dokonce jsem byl i na jejich koncertě buď v roce 1990 nebo 1991, to už si fakt nepamatuju. V té době to u nás byla obrovsky populární kapela kterou poslouchali snad úplně všichni bo jejich texty byly ze života, sem tam v textech uhodili hřebíček na hlavičku a hudba byla jednoduchá a přímočará což se lidem líbilo. Pak to po dvou deskách a různých problémech zabalili a upadli v zapomnění. Dnes je to tak že je někteří milují, jiní nenávidí no a já sám za sebe můžu říct že mi nevadí.

THE CASUALTIES We Are All We Have (http://www.youtube.com/watch?v=9oqGZb77b7g)
Hmm,tak další z kapel ke kterým v podstatě nemám co říct, ale u nás je to dost populární banda nemýlím-li se. Takže jen moje dojmy z klipu. Song super zahranej, šlape jim to jako kráva, video taky výborný, půlmetrový číra rules…Kua, že bych na ně někdy zašel live?

ZAČIATOK KONCA Roztočený večer (http://www.youtube.com/watch?v=olW13aFNXOE)
Ty jo, tak to už je taky celkem vzpomínkový video. Ne snad proto že by bylo tak starý, jako spíš že pár lidí na něm už „nejsou mezi náma". Ne živýma, ale spíš těma co zůstali věrni kultu. Ale ti co věrni zůstali tak i po letech zamáčknou v oku slzu při vzpomínce na ty časy a při pohledu na sebe jak byli tehdy krásní :-DDD Zdravím špičku československé street HC scény Začiatok Konca. Ať se comeback podaří!!!

COCK SPARRER England Belongs To Me (http://www.youtube.com/watch?v=7owqaIxKHbk)
Tak žádný dlouhý kecy kolem, prostě legenda se vším všudy a kdo neviděl na živo tak ať umře nebo si zajede v září do Plzně, teda pokud sežene lístek. Na Rebellion festu ve Vídni v roce 2008 byli super a když si představíte že 2000 lidí zpívá společně s kapelou ty jejich největší pecky tak vám z toho běhá mráz po zádech. No konečně posuďte sami…

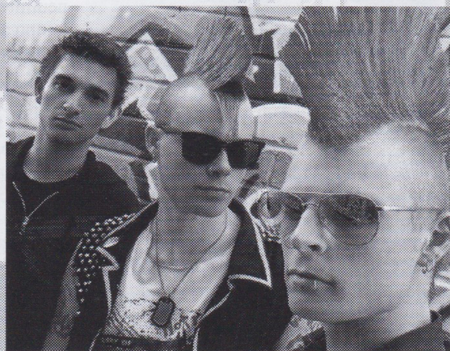

SKAPARÁDA, DJ´S BOSTON A BAFFY, 23. 1. 2010, BAMBOOCLUB NA JS VE ZLÍNě, VSTUP: GRATIS

Tento náš sraz tak nějak zorganizoval Milhaus, a o tom, že se celkem podařil, svědčí i to, že jsme se sešli v opravdu obstojném počtu, a tolik "plešek" ve Zlíně na této akci nikdo z organizátorů nečekal. Ale myslím, že svým kulturním chováním a vystupováním jsme si své renomé rozhodně nepokazili :). Těšil jsem se teda jako víc než dost, zaprvé proto, že mi přišla zásilka s novým RE, takže jsem ji rovnou mohl hodit do placu, ale hlavně proto, že podobná slezina už dlouho neproběhla (taky je pravdou, že ze Slušovic do Zlína na pivko, jen tak často nejezdím, hlavně kvůli mizernému spojení!). Zamluveny jsou stoly hned u vstupu do "tanečního salonku" ve kterém probíhá produkce, ale zřejmě majitel ten den se svou partyjou slaví narozky, a tak na našich původně reservovaných stolech je cedulka (...)-FIL, což nás natolik bobavilo, že se dobrovolně přesouváme k jinému velikostně odpovídajícímu stolu, který je také u vstupu, jenže do celé hospody :). Milhaus, Horst, Klobása i já jsme tu v doprovodu svých drahých (lepších) poloviček, sólo dorazili Moro a Hormonek, plus je tu dalších X více či méně mi známých lidiček. Hudební produkce začíná kolem 21 hodiny. Ze začátku jenom posedáváme a popíjíme, Dj´s se na pódiu střídají zhruba po hodinových setech, takže máme čas s Baffym i pokecat. Jeho sety se mi líbí o něco víc než ty Bostonovy, protože hraje víc klasiky jako: Bad Manners, Hepcat, Hotknives, ale i mé oblíbené Horroshow či LF. Boston hraje spíš pro širší masy posluchačů: Sto zvířat, Polemic, Fast food orchestra,...Míšu Davida :) Hormonka téměř po celou dobu sváděla svými ladnými pohyby, čarokrásná XXL břišní tanečnice, což ho samozřejmě nenechávalo chladným, ale nakonec nad ním přece jenom zvítězila jeho přirozená nesmělost, a tak zůstalo pouze u smyslných tanečních kreací. Tento večer to byla fakt paráda, protože skapártys po koncertech vždycky šidím, ale tentokrát jsem si to užil "naplno". I když některé Horstovy popité tanečky, kdy to vypadalo, že mě kopne svojíma "okovanýma gumákama" do pytlíku, a na tak malém prostoru tanečního parketu nebylo kde uhýbat, se mě zdály být až nebezpečné :). O půlnoci jsou SKA rytmy nahrazeny těmi diskotékovými, a my zjišťujeme, že proběhne lechtivé vystoupení, čemuž se mi na veřejně přístupné akci zpočátku nechce ani věřit. Překvapený jsem sice byl, ale rozhodně takové zpestření neurazí, tak proč ne, když se holka nestydí. Péťa s Morem sice zůstávají sedět u našeho stolu, že je to nezajímá, ale ostatní se přesunujeme tuto produkci na parketu zhlédnout. Musím podotknout, že Milhaus s Monikou vybrali luxusní místa k sezení (asi mají s podobnýma akcema zkušenosti) a tak my 3 máme výhled přímo all-exclusive, asi i lepší než samotný oslavenec přímo na place. Striptérkou je sice pravděpodobně jedna z jeho kamarádek, které jsou tu na jeho narozeninové párty, ale neubralo to nic na profesionalitě jejího povedeného programu, a já tento večer konečně zjistil kčemu je šlehačka ve spreji...prý do kafe a na zmrzlinové poháry...pche! Po této "kulturní" vložce se opět klubíkem rozezní skáčko a naši společnost opouštějí, zřejmě příjemně navnadění M+M. Já jdu ještě na parket trochu si zatrsat, objevuje se tu také i "naše" striptérka, samozřejmě už oděná, svíjející se na zrovna hrající Specials v diskotékových pohybech, ale mě už pomalu začíná zmáhat únava, a tak i když mě i tyto její kreace pobavily, jdu si sednout zpět ke stolu k ostatním. Potom se snažím ještě Baffyho překecat na návštěvu srpnového Endless Festu v Německu (tak doufám, že to vyjde?!) a tak kolem půl druhé se sbíráme k odchodu i my. Ono celkově se to naše osazenstvo tak nějak postupně nenápadně rozpouštělo v "alkoholu". Mora ještě po cestě do Slušovic vysazujeme před jeho zlínským obydlím a opravdu povedený večírek je za náma.

Kony (ogar ze Slušovic)

Lost Souls(NR), The Rabble (Nový Zéland) 6.4.2010. Obluda klub

Koncert sa síce konal v utorok, čo väčšine ľudí nevyhovovalo vobec ale vobec a keďže som šiel v stredu ráno do práce, rozhodol som sa, že sa vyberiem na aute, zobral som pár ludí z Hlohovca a Nitry a mohlo sa vyraziť. Do Obludy sme dorazili niečo po osmej a nitrianski chlapci sa už ladili. Privítali nás Kubo s Fabkom ako sa patrí a začalo sa popíjať. Ja ako šofér, no nádejný alkoholik som si mohol len slinu utierať celý večer. Koncert začal až niečo po pol desiatej keď sa zbehlo tých zopár tuctov ludí čo neboli lakomí a prišli podporiť chalanov (prišlo ich tam tak 50-60) a stratené duše to rozbehli so svojim melodickým punkom v sviežom rytme. No to, čo každý prítomný očakával prišlo až niekedy po pol jedenástej, keď sa traja mladí novozélandskí mládenci postavili na pódium a rozbalili to co velkom štýle. Všetky hitovice ako Blood and Whiskey, Seeking alebo Friday Night odzneli povinne, dokonca som sa neudržal a počas znenia Carry on som si musel skočiť z pódia do „davu" aj ja :) Počas celého koncertu panovala dobrá náladička, kočky z Nitry spolu s našou Zuzkou to rozbalili na pódiu spolu s kapelou, basák sa ako jediný nechal zdvihnúť nad hlavy, gitarista musel isť násilím :) Ako hovorím, atmosféra výborná, nenechali sme chlapčiská zliezť z pódia bez prídavku, za ktorý sme vybrali New Generation, no keďže už bolo niečo po pol jednej a väčšina ludí išla ráno do roboty, spravilo sa pár fotiek, minuli sa eurá v kapelníckom distre a šupsa domov. Hodnotím na jedna mínus pre malý počet zúčastnených pankrokerov !!

Richie

AKURAT (PL), klub Golem Zlín, VSTUP 130,-

Celý tento večer má nějakou špatnou režii hned od začátku! Protože Peťa musí zůstat v práci a nestíhá proto už dojet domů, tak dáváme sraz až ve Zlíně na Golemu v restauračce. Ze Slušovic chceme jet ve třech lidech busem a zpět že pojedem tágem. Ale jelikož bus nám ujíždí před nosem, stopovat se nedaří a všichni potencionální řidiči, kteří by nás mohli do Zlína odvézt, si už taky jak na sviňu, dali svoje první dnešní pivko, tak mi nezbývá nic jiného než vzít opět káru, řídit, a tím pádem si zas nevypit. Holt smolař!!! Když dorazíme před Golem, čeká nás tam Peťa s informací, že v restauračce je nějaký soukromý večírek, a proto se musíme jít mačkat naproti na bowling, kde je plno k nehnutí. Navíc se hrál hokej Zlín-Brno, a tak tu po podniku pobíhají ještě Ševci v žluto-modrých a Kometáci v modro-bílých haleních, no blázinec, není pomalu slyšet vlastního slova. Proto se taky domlouváme, že počkáme jenom na Mora, který tu za náma má dorazit jakmile se mu podaří uspat dítě a ženu, nebo ženu a dítě, už fakt nevím jak to bylo, a pak hned zmizíme do klubu. Moro se objevuje po chvíli, nakonec ještě stihne i dvě pivka (skoro to už vypadalo, že účet půjde na Jirku Lálu, ale naši spolustolovníci jsou poctivci, a tak tento nápad v poměru 2:3 padá a platí se u baru), a teprve potom jdem dolů na koncert. Vstup 130,- za jednu kapelu je myslím celkem i dost, ale zabíráme klasicky místa u baru vedle pódia, z kterých se mimochodem za celý večer pomalu nepohnem, s výjimkou návštěvy toalet :), takže máme za hodně peněz i hodně muziky přímo do ucha z repráku. Zhruba kolem 21:30 teda na plac, po předchozím navzučení, vylézají Akurati a od té doby i přes veškerou snahu o družný rozhovor mezi mnou a Morom, nebo Peťou a její spolupracovnici, vychází tyto naše snahy téměř naprázdno. V klubu je asi tak 300 lidí (všech stylů, ras i vyznání), což si myslím, je tak akorát pro taneční parket tohoto klubu. Objevují se tu i lidi, které jsem už dlouho neviděl, některé dá se říct že roky neviděl, no a za Sašou, k nejenom mému největšímu překvapení, doráží i borci ze Vsetínska. Chleba je jako řidič taky trapně střízlivý, a já si tak aspoň mezi všema těma výpitkama nepřipadám tak sám.Hoňas přišel k naší smůle už značně společensky znaven, což v jeho osobní situaci chápu, a tak jde po chvilce chrupat do auta, a nám s Morom nezbývá než se opět uchýlit na naše vyvýšené stanoviště a vykřikovat na kapelu různé polské fotbalové nesmysly (taky tradice :)), přece v Polsku každý někomu fandí, no ne?!, a navíc čtvrtý nebo pátý Semtex s ledem dokáže divy. Pojďme už ale konečně ke kapele. Akurat jsou pětičlenná banda z Bielska-Bialej, hrající mix punk-rocku, ska a reggae, které u nich podle mě převažuje, takže jejich songy jsou spíš pomalejšího, chvílema až melancholického, rázu (vypisovat je nehodlám), ale samozřejmě mají i několik vyložené tanečních fláků (také uvádět nebudu, nemám na to klávesnici na svém psacím stroji :)), don´t worry! Koncert trvá asi tak 2 hodiny, možná i víc, protože část písniček hraje celá kapela jenom se španělkama v sedě na barových židlích, což je možná taky jeden z důvodů, proč se mi tento jejich koncert zdál takový utahanější, narozdíl od těch dřívějších, které už i tu ve Zlíně před léty zahráli. Když koncert skončil, začínalo mě celkem bolet v krku (nevím jestli z toho ledu, nebo toho hulákání vedle repráku) a i přesto že jsem nazačátku chtěl zůstat až do konce skaparády DJe Bostona, poslechnem jenom pár nesmrtelných hitů a začínám shánět ovečky. Naštěstí i ostatní slušovjani se už tváří unaveně, a proto zvedáme kotvy a míříme k domovu, teda Moro jako zlíňák, my první do auta a teprve potom..... **Kony ze Sluschowitz**

Horrorshow, The Fialky, Game over Krakow klub Face2face 13.02.2010

Takže o tejto akcii som sa dozvedel od známych z Krakowa, ktorý sa nám ozvali cca mesiac dopredu, či neskočíme pozreť na koncert. Dokopy sa dala zostava iba troch ľudí, nanešťastie mala väčšina kumpánov pred výplatou tak ináč to dopadnúť ani nemohlo. Cesty boli úžasné ako vždy v zime na Slovensku . Klub sme našli na prvý šup pred vchodom bolo už z diaľky vidno húkačky na pandúrskom voze. Na veľké prekvapenie sa knajpa nachádzala v obytnom dome. Celý blok zajebaný od nápisov cracovia a arka gdynia, ale už k veci. Hneď na úvod som sa pozdravil so známymi Bananom a spol a ešte domácimi. Majka sa hneď pochválil novou kerkou na krku, kde si dal umiestniť logo horrorshow. Taktiež zisťujem aj ako ďaleko sú s vydaním nového materiálu, no to asi moc ľudí s týmto moc nepoteším, vraj je to momentálne v mŕtvom bode, no nahrávky sú už nahodené aj na myspace takže tak. No chystá sa údajne ďalšia reedícia zrejme na platni no. Ako prvá začala hrať kapela Game over. Je to mladá banda z okolia Krakowa. Muzička vpohode, bol to taký rýchlejší streetpunk čo sa mi celkom videlo. Pod pódiom poskakovalo pár ľudí postupom času ich aj pribudlo. Po nich vyšli na pódium Fialky. Táto kapela v týchto končinách nie je moc známa. Koncert odpálili skladbou Náš styl naše móda. Ďalej pridávali skladby aj z novšieho alba, ale nechýbali ani United, Punk 77, atď. Pod pódiom na začiatku moc ľudí nebolo, ľuďom sa to však páčilo a postupom času sa to tam rozhýbalo ako je v Poľsku zvykom. Najväčší úspech mal kawalek Punk, sex a pivo, kde refrén už revalo ¾ ľudí v sále. Koncert zakončili skladbou venovanou mojej obľúbenej kapele ramones. Potom sa už konečne chystal pre mňa zlatý klinec večera Horrorshow aj s trubkou a saxofónom. Koncert si kapela rozdelila na dve časti, kde v prvej hrali ska od hitov ako Al capone cez Rudy song až po neviem čo ešte. No to čo sa dialo pod pódiom to bolo fakt peklo v priebehu skladieb neustále padali z pódia mikrofóny a všetko možné, čo bolo aj trochu na škodu, hlavne keď Banan dostal mikrofónom do zubov, takže niektoré veci ani nedohrali a pokračovali rovno ďalšími. Po ska válоch naskočil už na basu Gruby no a nasledovali hity 77, Piwo, kde už sa Majka neovládol zhodil gitaru a začal behať pod pódiom s mikrofónom. No Jimmy Pursey oproti nemu amatér heh. V jednej alebo dvoch prestávkach bolo aj počuť skandovanie Wisla, keď hneď na to spustilo niekoľko ľudí vo väčšom počte skandovanie to my to my cracovia, tak nasledovala chvíľka ticha. Tú však hneď prehlušil zvuk gitár z pódia a ľudia sa bavili ďalej. Kawalky ako Na zawsze wierni, Zaglebie Sosnowiec a podobné sa tu nehrali, kto Krakow pozná aspoň z počutia tak si domyslí prečo. Posledná piosenka, ktorú zahrali bola Durango 95. Žiadne ďalšie už nenasledovali, pretože koncert musel byť nanešťastie ukončený o desiatej. Po gigu sme ešte kus pokecali so známymi, pozreli aj jednu roztržku, kde typek ošablil krk druhému typkovi tak nasledovala nejaká tá rana a ešte neúspešný pokus o hod stolom . Akcia výborná super ľudia, pozdravy patria ľuďom na oravu, Bananovi a Horrorshow za pohostenie, no a Zwirekovi a jeho bande do Krakowa za echo ako vždy! **Igor**

Agnostic front, Do or die, Call to Preserve, This is hell

Košice 31.3.2010,Collosseum club.

Po výlete v Prahe na Skarhead som si nemohol nechať ujsť ďalšiu NYHC partičku, ktorá tu hrá kúsok za rohom v Košiciach. O akcii vieme už pekne dlhú dobu dopredu, tak sa dohadujeme v celkom dobrej zostave. Dávame dokopy auto vďaka Hrdzovi a ostatok ide vlakom. Ku nám sa ešte pridáva ďalšie auto - Pampuch z Trenčína a jeho slečna, ktorý si tak spestrujú dovolenku v Tatrách. AF som už dva krát videl, takže som vedel čo ma čaká a neminie!! Do Košíc dorážame po šiestej, hneď pri vstupe ma privíta skinheadská dvojka Peter a Nojpis. Zisťujeme , že klub je k prasknutiu a je tu niekoľko stovák fanúšikov/možno 400/. Na pódiu už drví prvá predkapela **Call to preserve**, my sa presúvame ku baru a dávame pivka. Niekoľko ľudí už sa aj rozhýbalo a dáva si pekne do tela. Borci sú z Floridy a aj keď hrajú, ako prvý nenechávajú sa vôbec zahanbiť. No my od nich vidíme, len pár pesničiek, ktoré sú hodne našlapané. No ďalšia várka a grupa už je pre nás trošku známejšia **Do or die**, chlapci od nás nabiehajú pod pódiom a začína menšie peklo. Dvaja speváci to rozbehnú v tvrdšom štýle, do toho metálové gitary. Šupo už skáče z pódia, Mišo lieta rukami a Nikola mu k tomu asistuje. Dokopy sa môže na nich baviť , tak 20 ľudí, ja sa, ale stále šetrím na hviezdu večera. Tretí predskokani sú **This is hell** z NY city Long Island. Na ktorých ma zaujíme spev, ktorý je v duchu starej školy ala Minor threat. Punkové bicie musia byť a gitarista je maximálne hyperaktívny. Celkom dobrý objav pre mňa... No ja už som plný očakávania inej NYHC kapely a myslím, že nie len ja. Na pódium vybiehajú Miret , Stigma a spol. **Agnostic front** to rozbehnú hneď z ostra, nepamätám si čo hrali hneď prvé, ale potom idú také pecky, ako „ For my family" „Somethings gotta give" , Peace", ale hrajú aj veľa vecí z ich nového albumu „ Warriors". No ja som išiel dušu vypustiť na pesničkách, ako „Gotta go" , „Riot riot upstart" , „Police state" a o „Crucifive" ani nevravím. Výborná show a zborové „Oi" sa nieslo celým klubom. Atmosféra v Colloseu neprekonateľná, ľudia boli všade, plné balkóny, schody, parket k prasknutiu. Skoky z pódia, circle pit, lakte, kopance, proste vravím vám, veľmi horúco bolo. Podaktorý dokonca aj postrácali botasky, Igor z LM by vedel o tom rozprávať . Po koncerte dáme pivko, s Nojpisom tradične aj hrušku, pretože on by ma inač, ani do Popradu bez toho nepustil. Chcel som hodiť ešte foto s kapelou, ale kto zaváha , nežere, takže som to zabalil a hajdy domov. Výborná akcia na východe, musím uznať, že Košice sa nebezpečne rozbehli a začína byť pre mňa zbytočnosť chodiť za koncertmi do Prahy, keď tu za rohom hrajú také pecky!!!

Picko / Poprad/

H2O , FACE TOMOROW, DELUSION PRAHA, LUCERNA , 2.5.2010

Bolo hneď od začiatku jasné, že keď zavítajú H2O je jedno, kde v Česko Slovensku , idem, aj keby sa malo čo diať. Kapele je tu po prvý krát a presne na deň pred rokom zrušili H2O svoj koncert v Prahe. Tak som si povedal, že tento krát to určite vyjde a ja tam nemôžem chýbať. Aj tak by som mal cestu do školy do Bratislavy, tak prečo to nezobrať skratkou cez Prahu . Po 7 hodinovom sedení vo valku, kde na koncert cestujem sám, na mňa už na stanici v Prahe čaká netrpezlivo Jelen. Je na ňom vidieť, že sa teší tak isto, ako ja. Lucerna Club je neďaleko a mi sa tam hneď vyberieme, no kapela akurát zvučí a nás pekným slovom posielajú vedľa do krčmy, kde sa dá aj najesť. To využijeme k posilneniu a do toho pozeráme v TV futbal: Baník-Sparta. Po nejakej dobe teda zavítame do clubu, kde začínajú hrať **Face tomorow**, ináč predkapely ma v tento večer hodne sklamali. Znelo to, ako Emo-HC, spevák sa išiel zabiť na pódiu a naše ušné bubienky s ním. Preboha, keď chce niekto spáchať sebe vraždu, nech s tým nechodí medzi ľudí. Ďalší boli Strakonický **Delusion**, Vašek z Everyday Hate ma ubisťuje, že to bude lepšie. No sám si priznal, že sa mýlil, kde pre zmenu zas spevák ušiel zo psychiatrickej liečebne. Skákal tam jak opica, vyzliekal sa a ja som nemohol uveriť vlastným očiam, ani ušiam, prečo hrajú takéto kapely pred H2O. Síce, keď si odmyslím speváka, tak ostatný hudobníci boli na slušnej úrovni. No a je tu konečne **H2O** , nábeh na pódiu a na úvod hrajú „1995", pecka!!! Začnú skoky z pódia na všetky strany, pretože pódium bol taký pol kruh. Nebolo nemožné vidieť jak si pár ľudí skočilo miesto do davu na dlážku. Dokopy mohlo byť do 300 ľudí, ale atmosféra bola energicky a hlavne pozitívne nabitá. H2O hrajú všetky svoje hity, ktoré majú , ako napr. „Faster than the world" , „One life one change" , „Role model" „Family tree" , alebo „Spirit 84" či z nového albumu pecky „Nothing to prove" , „Still here". Po asi necelej hoďke to zabalia a publikum si vynucuje ešte niekoľko prídavkov. Samozrejme „Guilty by association" a „What heppened?" nemohli chýbať, na ktoré sa aj rozprúdilo najväčšie peklo!! Atmosféra bola neopísateľná, väčšina ľudí s kapelou spievala texty, ako keby to boli ich národné hymny. Po koncerte nebol problém o fotku s kapelou a poďakovanie za skvelú show!! Kto nebol môže ľutovať a modliť sa, aby ešte dorazili, pretože to stojí za to!!! Po koncerte ma ešte Jelen odprevadí na vlak, díky kámo...Do Popradu dochádzam po 4 dňoch na cestách, kde to ešte vezmem, cez Bratislavu, Devín, Maďarské hranice, potom Košice a konečne Poprad . **PICKO/ POPRAD/**

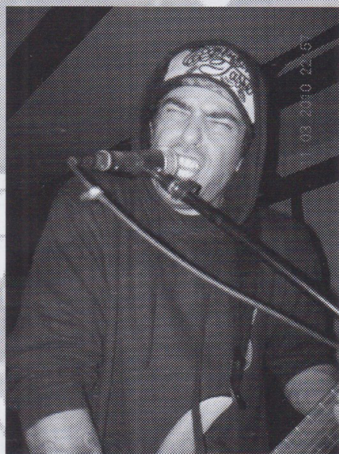
Skarhead, Status Presents Praha ,

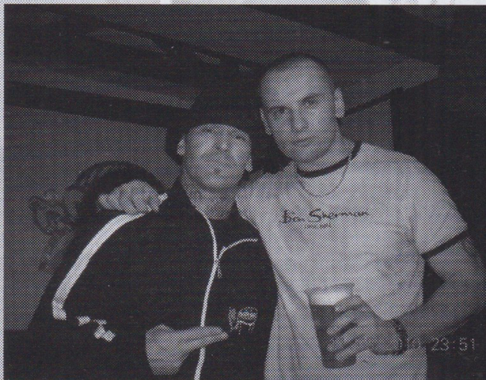
club Modrá vopice 11.3.2010. vstup : 200 KČ

Už je to nejaký čas , čo som navštívil Prahu /Dropkick Murphys august 2009/ a nebola lepšia zámienka, ako dať dva koncerty naraz. Jeden NYHC, kde si pôjdem trošku dať do tela a užiť si nával energie, druhý Skinheadský, kde si vypočujem pohodovú muziku v spoločnosti známych a dám si niekoľko desiatok pív . Takže slovo dalo slovo a s Jelenom sa dáme do organizácie akcie. Musím priznať, že nieje lepšieho kamaráta v Prahe jak je tento človek. Spolu naplánujeme program na dva dni, ubytko a jedlo, voľno v práci, doma a môže sa vyraziť.

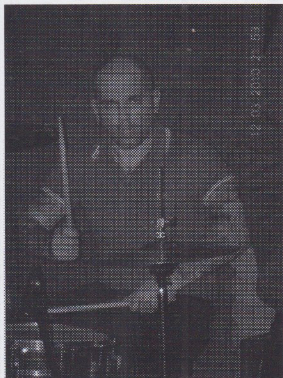
Na cestu sa vyberám v štvrtok skoro ráno, je to viac než 7 hodín cesty , tak si beriem na cestu knižku od Hiraxa, ktorú na koniec pri ceste naspäť aj dočítam.. Na konečnej stanici ma už netrpezlivo čaká Jelen a má strašný smäd, no je ešte oficiálne v práci. Takže ma berie na policajnú stanicu , kde mu pomôžem vyriešiť pár prípadov a môžeme vyraziť smer club. Je to na opačnej strane Prahy, takže po ceste stretneme pár vyfetovancov, alkoholikov a schizofrenikov, ale celkom sme zapadli :-).. Máme ešte trošku času, takže zablúdime ešte do nejakého super podniku v tretej cenovej, kde ani sám čašník nevedel, či tam varia. Do toho nám hrajú starý dedkovia na gitarách a spievajú niečo o starých zruboch, fakt rozbeh na Skarhead!! Takže to radšej balíme po super jedle a ideme konečne do Modrej opice. Tam je zatiaľ, len niekoľko desiatok ľudí, dávame pivo a sadáme ku nejakým emo -„samovrahom". No po pár pivách začína hrať predkapela **Status Presents**, český HC, ktorý nás moc nebral, zo začiatku totálna nuda. Nevedeli sme tomu prísť na chuť, dobrý muzikanti, no rýchli set, bez nejakých nápadov a s frajerskou pózou. No ku koncu to trošku rozbehli v dobrých HC pasážach s rešpektom ku starším koreňom. No keď už konečne dohrali, kde sa najviac na nich bavila asi 5 členná dievčenská partia , tak sme boli aj radi.. No kvôli tejto srande som sem neprišiel a už som sa nevedel dočkať NYHC crossover legendy **Skarhead**!!! Táto grupa vznikla okolo roku 1995, kde pri jej zrode stál Lord Ezec, spevák z Crown of thorns. Nedávno vydali nový album „Drugs, music a sex" , ku ktorému stihli natočiť aj dva pôsobivé clipy. Takže som sa aj tešil, jak to všetko prebehne, pretože v Čechách vystúpili prvý krát!! Na úvod spúšťajú ich hitovku z prvého albumu „ King´s at crime" v clube môže byť tak do 120 ľudí, ale je tam plno. Kapacita na takýto koncert bola akurát, no Skarhead dokázali práve toto využiť a urobiť peklo pod pódiom. Danny Diablo sa strašne bavil a stále sa usmieval, rozprával vtípky a spolu s Ceekay Jonesom sa veľmi dobre v speve dopĺňali. Potom hrajú pár vecí z nového albumu, ktorý som v tej chvíli ešte nepočul pesnička „D.M.S." urobila var medzi ľuďmi a cirle pit bol fakt hustý. Celkovo sa mi páčilo, že publikum tvorila banda pouličnej zmesky, borci v šiltovkách v hip hop štýle, HC maniaci, punkáči a dosť skinheadov na moje počudovanie. Mňa potešili songy , ako „P.S.P." , „Hard Core", alebo „Drugs, Money a sex", no to čo sa dialo na konci pri „D.F.F." to bolo peklo, ľudia skákali po hlavách , rukách, no lietali a všetko bolo v na prostej pohode. Keď niekto padol na zem, hneď bol aj hore, lebo mu v momente podal niekto ruku. Ja som si odniesol tiež niekoľko modrín, škrabancov a rán , ale úsmev z tváre mi teda určite nezmizol. Kapela sa dá samozrejme na záver vyvolať a spúšťa posledný song večera „Snickers", kde Danny Diablo predstavuje postupne celú kapelu , kde si individuálne každý z nich zasóluje. Perfektné a myslím, že všetci prítomný boli hodne spokojný s ich vystúpením!! Kapela sa chovala veľmi prístupne ku publiku a ľuďom na koncerte, kecali s každým kto ich oslovil, fotky s nimi nebol problém a mali strašne dobrú náladu počas celého večera. Na konci sa ešte lúčim s Vaškom z EH8 a Marekom (ex- Jedna krev), tiež som rád, že som videl po dlhej dobe Hoňasa zo Vsetína. Dávame ešte foto so Skarhead a prehodím pár slov z basákom o jeho projekte Hell Hound, zavrú dodávku a idú zas ďalej po svojom turné. My to zabalíme na nočák, po ceste ešte vymrdáme brondzovú sochu a z pumpy nás zoberie policajná hliadka vďaka Jelnovi priamo pred penzión. Pekný večer za nami a na druhý deň môžeme pokračovať!!

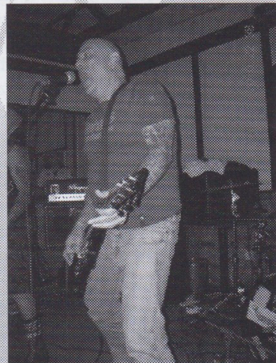

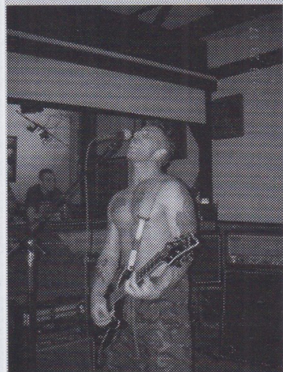
Section 5, Disdainful Praha, club Modrá vopice---12.3.2010, vstup 200 KČ

Druhý deň mojej návštevy Prahy sa niesol v pohodovom duchu, kde sme si spríjemnili deň kultúrnou vložkou návštevy Vyšehradu. Veľmi pekné miesto, ale jediné čo nám z celého výletu nevyšlo bolo počasie , pretože začalo akurát strašne snežiť! No tak to teda zabalíme a ideme smer club, dneska si radšej vyberáme reštauráciu na vyššej úrovni a aj jedlo stálo tým pádom za to. No pri našom príchode do Modrej vopice je to ešte slabšie jak deň predtým. Okrem kapiel je tu len pár plešiek, sadáme hneď ku Disdainful a kecáme o živote. Preberáme koncert SC z minulého týždňa a obzeráme distro. Dostávam nové CD na recenziu od Prohibicie. Díky moc. Do klubu prichádzajú ďalší ľudia a konečne to začína vyzerať, že sa niečo bude diať, no účasť na takúto kapelu dosť mizerná, dokopy asi 60 ľudí. To keby hralo Perkele, Deadline, alebo Loikaemie /nič proti týmto kapelám/, tak by bol plný dom, no ľudia už asi zabúdajú na staré kapely. **Disdainful** po menšom ozvučení začnú hrať, ako prvý . Už dlhšie som ich nevidel, tak som sa aj dosť tešil. Zahrali tvrdšiu muziku, Peddy dával do toho všetko a Vláďa to výborne od búchal. No hlavná hudobná sila kapely bola pre mňa gitara, ktorá bola dobre technicky zahraná s výbornými sólovými nápadmi. Najlepšie songy boli "Our Justice" „Prague" a „Real Heroes", no aj „Chuck Norris" zahraný pre Šafyho k narodeninám potešil. Posledný song bol tradičný z Romper stomper, hádajte ktorý asi...

Po malej prestávke, to rozbehnú už trošku starší chlapi v rokoch **Section 5**!! Je to kapela, ktorá pôsobí na skinheadskej scéne od roku 1981a má toho už hodne za sebou. Pod pódiom sa všetci zbehnú a vyzerá to plnšie.. Výborné songy boli „Oi! No politics" „Love of Oi!" a na konci s nimi odspievaná aj publikom „Hold your head up high". Ako perfektný set, kde sa chlapci vôbec nešetrili a bavili sa. No , keď spočítam more pív čo som s Jelnom vypil, panáky ktorými ma zásoboval Nojpis z Košíc a Kolčí som sa musel usadiť k stolu. Bol to fakt ťažký attack na pečienku za posledné dva dni a to nezachránili ani tie krížiky čo nám dali pri vstupe na ruku vo forme straight edge . Po koncerte ešte kecám s Vláďom o politickej nekorektnosti a podobných vtákovinách a s Jelenom to balíme. Tento krát ma potešila účasť z Brna a Košíc. Asi sme išli taxikom, spal som na fizliarni a ráno na stanicu sme išli na metro v policajnej eskorte a pekne s húkačkou. Musím uznať Jelen, že ako chcel so mi ukázať aj druhú stránku mince z pohľadu Polície. Vravím, kebyže to metro nestihneme, tak sa to moje stanovisko nezmení , ale tak sú aj hodný policajti . Díky Jelen za super dva dni v Prahe!!!

PICKO (POPRAD)

ZATREST + SPEICHELBROISS /NEMECKO/19.02.2010 Rock Fabric Poprad

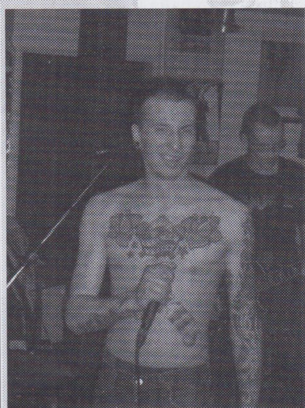
Po dlhej dobe sa vyberám aj v Poprade niekde na koncert. Inde, ako v klube Rock fabric sa koncerty podobného rázu nekonajú a môj bojkot na tento klub vydržal vyše roka . Na koncert sa dohadujem s mladšou Popradskou zostavou Švihom, Oiximnou a spol. No nemôžu chýbať ani známe tváre z HC scény, takže sa vyberám s Marekom (ex-Sense) do klubu. Zaplatíme 4 eura vstup , vstupné vyberá samozrejme očividne pravicovo - orientovaný človek.. Samozrejme , keby som mal niečo na sebe od TS - vstupné neplatím . Dávame pivo so Švihom a spol. a predávam pár kusov Real Enemy, nič extra sa teda nedeje pred produkciou kapiel.. Po vypití niekoľko pív sa na pódiu objavuje Olomoucký **Za Trest**, proti kapele nič nemám, no neviem, prečo práve takúto predkapelu vybrali organizátori koncertu. Málo ľudí to v tomto okolí pozná a moc publika to teda nepritiahlo, možno keby vybrali niečo Slovenské, asi by si s účasťou polepšili. Dokopy mohlo byť asi, tak 60 ľudí a aj to pochybujem... No pod pódiom sa hŕstka 17 ročných punkáčov baví perfektne... Kapela má mizerný zvuk, ale elán im nechýbal..Zahrali asi tak hodinový set celkom slušného punku. Druhý na radu nastupujú hviezdy večera Nemecký **Speichelbroiss**, to zas nechápem jak táto kapela zablúdila ku nám do Tatier. Asi sa im pokazilo navigačné, alebo si chceli pozrieť Štrbské pleso.. Táto kapela je už, ale „iné kafe" - to ich samozrejme nechce prirovnávať k týmto komerčným sračkám, ale naopak. Zahrali tvrdší punk , kde bol dominantný spevákov hrubší hlas. Zvuk bol stále nič moc, no myslím, že punkovému publiku to nejako moc neprekážalo. Zahrali čo mohli , dokonca aj niečo pomalšie a bolo vidieť , že chlapci vedia hrať... No hneď po ukončení ich vystúpenia to balím domov, pretože sa tam nedalo vydržať!! **PICKO / POPRAD/**

SPY KIDS(De), NORMALS?!, DISDAINFUL 6.2.2010 PRAHA-MOTORÁJ

Tak na týhle akci měla ještě hrát Brněnská HC banda Primitive Core, ovšem z důvodů, že jejich basák Wlk má ještě nějakou bandu a měl domluvené nahrávání, tak se HC nekonalo. No nevadí, další z akcí v Motoráji v podobě zahraničního hosta a k tomu 2 místní bandy, my a Normals?! za 150 vočí. No pozvanou zahraniční kapelou byly tentokráte němečtí Spy Kids, kteří jsou z města Výmar (Weimar). Na basu jim hraje ženská (zveme skoro jen německý bandy, co tam mají ženskou, výjimkou byli Donars Groll, ty si jí ale sehnali až teďka po koncertě:)), která se jmenuje Zdenka…ale o tom až dál. Co je pecka je fakt, že klub má nějakou smlouvu s radiem Rockzone, takže na tenhle koncík je i reklama v rádiu, kterou někdo stihnul nahrát, takže se můžeme vytahovat, jaký jsme borci :). Já klasicky vyrážím dříve, nakládáme bedny a bicí a jedeme do klubu. Tam je novej barman, tak se domlouvám, jak platíme kapelám pití (pivenky) a stavíme věci na podium. Kolem šestý už přicházejí první lidi a kolem půl sedmý už i Němci, kterých je tušim cca 12. Tak a teďka ta Zdenka, ta vybaluje, že umí trošku česky, takže paráda, prý se narodila v Čechách, takže nějaká složitější komunikace jde přes ni, Šafy je odvádí na hotel, který je 5 minut pěšky, a já zůstávám na vstupu. Kolem půl deváté je už celkem slušně zaplněno, tentokrát nastupujeme jako první kapela my, no hrajeme to co vždycky plus teda dva nový songy: Rhytm of Disorder a Simple Life a asi kolem tři čtvrtě na deset jdem od válu. Pak nastupujou Normals?!, který nevidim, protože se jdu zašít někam do klidu a spočítat love za vstup a jelikož jsem nervák, tak mi to trvá pěkně dlouho, ale nakonec docházím k výsledku že se neprodělalo, naopak vydělalo a to pěkných 700,- Kč, co znamená, že přišlo o 4 lidi víc, než bylo potřeba (takže platících asi 85 plus holky, kapely a lidi kolem, takže počítám že tam bylo tak 120 lidí). No třetí kapela nastupují právě Němci, bohužel mají vydaný ofiko jen 7´´ vinyl, který teda mají sebou, takže kdo má gramec tak si kupuje, a na netu mají asi jen 3 songy, takže lidi je asi moc neznaj. 3 pokérovaný typy a holka chvilku ladí, vytahujou vlajku Durinska a pomalu spouští soji šouKapela hraje svoje songy z EP jako Spy Kids Weimar, Der Rächer, Cheers and Oi!, ale i nové songy jako PC, Way of Life, Tattoo, Drunken Riot(hodně dobrej song) a dál už nevim, ale přidala k tomu pár klasickej coverů, jako třeba Hey Little Rich Boy od Sham 69, Riot od The Oppressed a nebo ACAB od 4 skins. Potom se to strhává v klasickou after party, kde já nefiguruju, ale prej je tam snad nechali až skoro do 8 do rána….jinak Němci jsou evidentně spokojený a když lidi zjistí, že Zdenka umí česky tak jí tam začnou pěkně nalejvat, jak říkala. Prej furt Zdeňko pojď sem a dej si pivo a pojď na frťana a tak..takže asi kvalitka. Loučím se známými a z Němců ještě vypadává, že tu jsou až do pondělka, takže se ujišťuju, že mám správné číslo a že si s nima dám sraz. V neděli jim taky volám, dáváme sraza v centru, konkrétně U Fleků, kde se vy finále ještě všichni trošku zmažeme :), ona ta třináctka a becherovky celkem dávají a loučíme se. Další akce je za náma, několik před náma a další naplánovaný v hlavě, protože vždycky, když koncert vyjde, tak dostanete hnedka novou energii do žil, uspořádat zase další zvěřinec pro kámoše, takže zase někdy příště viď.

PEDDY

Zóna A, the Bullboxers, Street spirit, the Fialky Rock Fabrick, Poprad, 23.4.2010

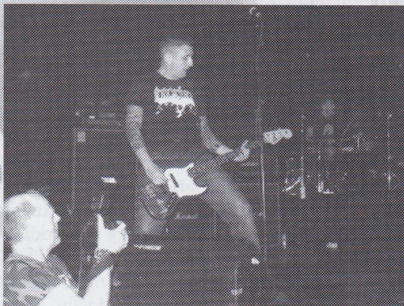
Myslím, že tento koncert bol na výročie Popradskej Punkovice the Bullboxers, ktorá mala svojich 5 rokov hrania. A na toto svoje výročie si do PP pozvali Slovenskú legendu Zónu A, ktorá by eventuálne mohla pritiahnuť aj viac ľudí pod pódium. Mňa osobne najviac pritiahli české the Fialky, ktoré som ešte na živo nevidel hrať. Prvý to rozbehli myslím, že **Street Spirit**, ktorých som moc nesledoval, ale čo som sa bol pozrieť, tak zahrali svoj horor punk. Ďalší boli **the Bullboxers**, nepoznám ich tvorbu, ale niektoré pesničky, boli celkom chytľavé. Okolo 5 pesničiek si s nimi zabúchal aj Šviho, tak hlavne na tieto pesničky sme sa prišli ku pódiu pozrieť. V clube samozrejme bola celá banda náckov so super tričkami. Na Slovensku to nieje žiadna novinka a hlavne v Poprade som si už na túto skutočnosť zvykol. Práve kvôli tejto skutočnosti sa naša partia snaží tomuto klubu vyhýbať. A myslím, že aj účasť na koncerte nebolo až taká ohromujúca, akú by som čakal, mohlo byť ,tak 150 ľudí. No, najviac som sa tešil na **the Fialky**, ktoré nesklamali a zahrali slušnú show, besneli , kričali , spievali, behali a ukázali sa v perfektom svetle. Zahrali všetky svoje známe piesne, „Náš styl naše móda", „Rebel klaun" , alebo „Láska cez internet" či „Punkrock". Ľudia sa bavili úžasne, teda vekový priemer publika bol okolo 18 rokov. Ja som si kapelu vychutnával pekne z boku s pivom ruke. Poslednou kapelou boli samozrejme hviezdy večera **Zóna A**, ktorá pre mňa predviedla tradičnú show s tradičným repertoárom. Punkáči sa bavili na 100 %, no nepochopil som pár holohlavých týpkov, ktorý sa z jednej strany bavia na kapelu a do toho zdvíhajú pravicu. Nechápem tejto zábave, rozumiem ľuďom , ktori sú patrioti , do konca viem, že nezmením to, že tu budú ľudia, ktori zdvíhajú pravicu, ale prečo sa chodia baviť na punkové koncerty, to už fakt obdivujem. Odchádzam z nechutený zo sálu s negatívnym komentárom na club, kde si ma odchytí prevádzkarka a máme spolu pol hodinový rozhovor o punkových akciách v Poprade. Majiteľka ma uisťuje , že v tomto klube niesu žiadne problémy s vyholenými chlapcami, to skôr s tou druhou skinheadskou partiou / ...neviem koho tým myslela, ale nevadí.../. Na to padá Mišo z the Bullboxers na zem, ako ho jeden z nich napadol. Vznikne tam nejaká roztŕžka, ktorá sa rýchlo vyrieši a my to potom balíme domov.

Picko / Poprad/

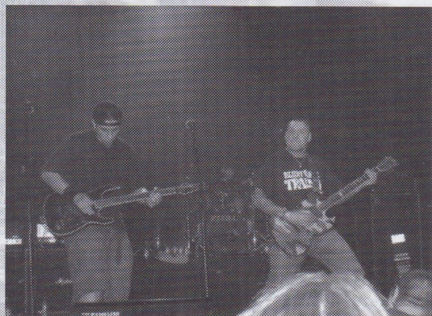
! COCK SPARRER,AGNOSTIC FRONT,STREET DOGS,DEADLINE, THE RABBLE (26.3.2010,LONDÝN-KENTISH TOWN,CLUB HMV FORUM)

Takže na úvod by som chcel podakovat' Turkovi a Kazachovi(my friends) za účasť na tejto akcii,pretože sa mi zdá ze časom je stále menej a menej ludí zo scény ktorí cestujú za dobrými akciami,festivalmi či koncertmi,a veľmi ma potešili svojou prítomnosťou v londýne!!

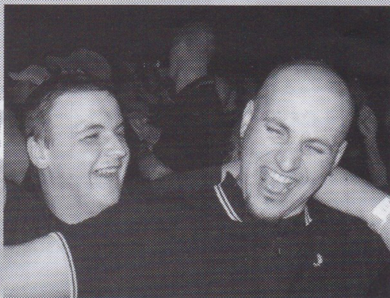
Po dlho avizovanom koncerte známej legendy Cock Sparrer v londýne som neváhal ani na sekundu a z mojimi spolubojovnikmi objednal lístky.

Po menšom zdržaní londýnskou dopravou a výmenou lístkov za pásky sme sme sa konečne dostali do clubu Forum kde to už rozbiehala v plnom prúde streetpunkova zostava z Noveho Zélandu **The Rabble**!!Videl som ich už pred tým na Rebelion feste a zase mali celkom dobré energické vystúpenie!Po kapelke The Rabble vystúpila na podium Liz Rose so svojim zoskupením **Deadline**!Velmi som sa na nich tešil a oprávnene pretože kapela dobre ozvučená to naštartovala na výbornú!Po dvoch či troch songoch zo starších albumov samozrejme nechýbali veci z nového albumu ktorý som v tej dobe moc napočúvaný ešte nemal!Asi najviac sa to rozprúdilo na song Last night ktorý ludia do slova milujú a konečne sa to začalo poriadne rozbiahat!Po asi 35 minútovom vystupení Deadline sa začala pripravovat band z Bostonu známa pod názvom Street Dogs.Frontmen tejto kapely je bývalý spevák z Dropkick Murphys- Mike MCcolghan a

celkom som bol v očakávaní čo na publikum vybalia.Punk-rock v podaní Street Dogs ma celkom chytil a po pár zahrievacich songoch to spevák odpálil ako sa má!Po viacerých jeho kúskoch,skokoch medzi ludí a lezení po bedniach s ozvučením poriadne medzi ludmi rozprúdil krv v žilách a vytvoril neopísateľnú atmosféru!Velmi milé prekvapenie pre mna v podaní **Street Dogs**!Po nich prišla na rad jedna z hlavných hviezd večera a 1 z mojich najobľúbenejších hc kapiel z New Yorku **Agnostic Front**!!Už pri skúške nástrojov som vedel že to bude Show z dobrým zvukom pekne nabustrovanými gitarami a nádherne vyhratá sólovka v podaní Vinnieho Stigmu.Dunivá basgitara a spev frontmena Rogera Mireta vo mne vyvolalo masívny nával energie do mojho tela a bol som na nezastavenie,asi pri 3 songu známym pod názvom For my Family sa to všetko len začalo gradovať!Asi všetci čo dovtedy stáli tak sa konečne začali hýbat a hlasivky stoviek ludí sa prebudili a začali spievat spolu.Kapela zahrala veľa známych hitov ako už spomínaný- For my family,Gotta go,Riot riot upstars,Crucified,We want truth a veľa daľších.Skvelé vystúpenie v podaní otcov old school hc z new yorku. Po vyčerpávajúcom vystúpení AF sme sa pobrali osviežit k baru na dobre vychladené pivko a snažili sa fizicky pripravit na najvačšiu pecku večera Cock Sparrer.Po asi 20 minútach začalo hrať úvodné intro pred **Cock Sparrer** a asi všetkým zúčastneným bolo jasné že na podium prichádza Colin Mcfaull z jeho legendárnym zoskupením Cock Sparrer! Od samého začiatku začali sypat hit za hitom pri ktorom mi neraz prebehol mráz po chrbte a moje hlasivky boli vytažené na 300 percent.Takže hned na úvod to bol Running Riot po ktorom sa strhol úplný ošial v dave a

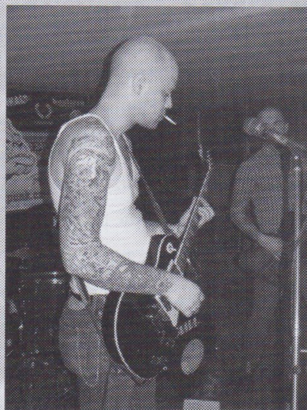

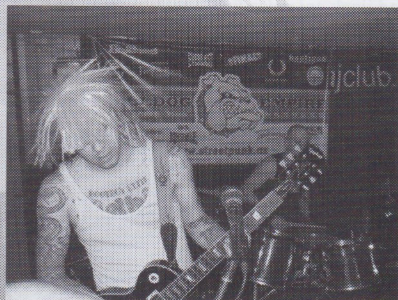
ozývali sa hlasné spoločné chorály v podaní publika a účinkujúcich.Takýto priebeh malo celé vystúpenie a pokračovali skvelými songmi ako We love you,England Belongs To Me,Chip On My Schoulder,Watch Your Back,So Many Things.... a medzi poslednými aj pecku z názvom Sunday Stripper po ktorom sa na pódium dostala aj pani ktorá tam pekne rozprúdila atmosféru v podobe ľahkého stryptízu :D.Čize na záver by som chcel ešte dodať že Cock Sparrer hral opať v londýne po dlhých neuveritelných 30 rokoch a predviedol velkolepú Show!!! Cheers!oi!

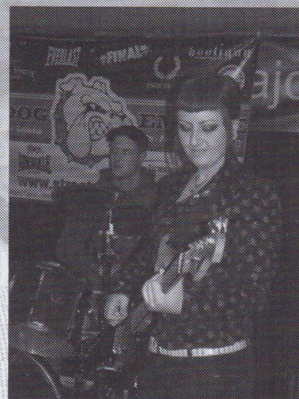
Kanadar

SHORT CROPPED - PRAHA KONCERT

Na tuto akcičku pořádanou Lions Roar Crew jsem se těšil už hodně dlouho, vždyť Short Cropped jsou v současnosti jedni z vůdčích skinheadských band v Ervopě! To samozřejmě slibovalo taky účast skinheadské osádky z celé republiky, takže jsem neviděl jediný důvod proč bych nejel. No vlastně jeden tu byl, a to kolize termínu se zápasem mého oblíbeného fotbalového týmu:(No nedalo se nic dělat, koncert zvítězil. Dlouho jsem počítal s tím, že pojedem vlakem, no ale v týdnu před akcí mě zavolal Milošek, že jestli nechci jet s ním autem. Napřed jsem to odmítl, ale nakonec jsem teda jel s ním, i když auto nakonec bral Stér Bím alias Udavač. Čekali jsme, že když přemlouval šéfa, tak že to bude něco lepšího, no ale to jsme se trochu přepočítali, protože to byla plečka, která ani pořádně netopila. Na to trpěl především Milošek, který podcenil situaci a vzal si na sebe jenom harringtonku no a třepal se furt jak osika:) No ale abych to teda dokončil, do Brna jsme přijeli já s Mišákem a Verčou někdy kolem druhé, ještě jsme zašli na pivko (já už jsem ji teda zase chytal:) a pak jeli k Udavačovi. Cesta probíhala celkem v klidu, nenapadlo ani tolik slibovaného sněhu a ani jsme nějak nebloudili. Po příjezdu k Motoráji jsme zjistili, že klub už je plný a po zacálování dvou set už nadešel čas pro pozdravy, viděl tu byli, kromě Němců, samé známé tváře a tak to má být, nikdo si tuto akci nenechal ujít. Koncert byl trnem v oku pro AFu (jako skoro všechno) a tak se zase šířili zvěsti o tom, že se taky přijdou podívat, ale znáte to, jsou to takové ty velkohubé internetové prohlášení. S tím trochu souvisela i aktivní účast Riotů na koncertě, ale nakonec se taky objevily v playlistu. No po pár pivech začali hrát právě Rioti, nějak moc jsem je ale nesledoval. Určitě ale nehráli špatně, Rioti jsou prostě klasika. Trochu víc jsem se věnoval přídavkům, kdy opět klasicky hráli nějaké ty covery. Tak jako první hned z ostra, hymnu všech hymen - England belongs to me. Nevím jestli jsem to od nich už někdy předtím slyšel, asi ale ne. K Riotům se mě tento cover moc nejde, přece jenom s drsným Danovým hlasem to zní trošku divně. Co už jim ale sedí o něco víc, je Everywhere we gooooou, everywhere we go go go :) Tohle taky nikdy nemůže zklamat, jedna z perel z dílny Discipline. No ale co mě dostalo úplně do kolen byla závěrečná No Identity na kterou si Dan pozval na podium na výpomoc Peddyho. Pánové díky! Tohle pro mě byl hlatý hřeb večera a ještě dlouho mě to znělo v uších. Po Riotech jsem čerpal sílu (chlastal:) a na vystoupení místního folklorního združení jménem Disdainful jsem se ani nešel podívat. Další na řadě byli Short Cropped, na které tu všichni čekali. Tahle tříčlenná smečka z Belgie to rozjela naplno a na živo jsou fakt asi ještě lepší než na fošně. Zvuk byl v pohodě a vynikala tady hutnost kapely. Short Cropped zahráli asi tak nějak všechno ze svých dvou doposud vydaných alb, něco pro velký úspěch i dvakrát. Bohužel jsem údajně prošvihl nejlepší jejich song - True spirit of 69 :) Taky jsem si nevšiml, že by hráli Antisociaal. Asi největší úspěch měl song A.C.A.B. (All Cops Are Beautiful - dobrý text:), jo a taky Drink, fuck and fight. No snad mě odpustíte, když se zmýlím, ale myslím že hráli taky Pulling on the boots. Taky je ale možné, že to dali němci po nich, nějak se mě to vykouřilo z hlavy. Vepředu v pogu to rozjížděl tradičně hlavně Buldok, na hovno ale je, že v Motoráji není dost místa pro "tancovačky". Ale jinak to to tu v pohodě. na závěr povedeného večera nastoupilo překvapení večera v podobě Donars Groll z Německa. A nebyl to žádný dojezd, ale naopak se mě zdálo, že se na ně chvílema pařilo víc než na SC. Jejich oi mixlé viking rockem je hodně dobré a už nemusím litovat, že jsem je tu neviděl minulý rok. Jediné snad co bych mohl vytknout byla statičnost kapely. Hlavně basačka tam stála jak vyřezaná. Ale na Němku není zas tak škaredá :) Kapela si dovezla i svoje fans a možná taky proto mělo největší úspěch "Deutschland ist meine faterland", což se mě moc nelíbylo a tak jsem začal skandovat "Česko je nade všecko" :) Bohužel nevyslyšeli ani moje přání s Orlíkem. Že by to neznali? To se mě nechce věřit :) Ihned po skončení nás Udavač už tlačil do auta a tak jsme probudili Mišáka a Verču, kteří prospali obě zahraniční bandy (LOL) a valíli jsme směr Brno. Nás tři ještě čekala cesta domů, no ale vlak byl v nedohladnu a tak jsme se šli na doporučení jednoho místního bezdomovce prospat do čekárny a pak už hajdy ke svým domovům. Nevím teda jak na tom budu finančně, ale doufám, že si příští týden zopakujeme výlet do Prahy, tentokrát na Section 5!

Henksu

31.1.2010 - Zemězluč, Čertůf punk, Glejt, Zpětný úder (Hodonín - Beseda)

Ha, po pár d'n'b akcích se na Besedě konala konečně i nějaká ta pankárna. Pro punks jsou jistě Žluče i Čerti české legendy, takže lidí se sešlo opravdu dost, i když o některých místních mluvit jako o punks je jako říkat, že Fidel je bojovník za lidská práva. Ale to je fuk, já jsem se došel trochu vybít, což se mě myslím docela povedlo :o) Kalit jsme začali už v buse a pokračovali samozřejmě i na Besedě, díky čemu už mě nebavilo jen sedět jak bukva u stolu a šel jsem na první kapelu - místní beerheroes:) - Glejt. Hráli fakt výborně, lepší než na cd a navíc neuvidíte pózy rockové hvězdy Wonderfula :), na začátek supr. Nejvíc mě potěšila vlastenecky laděná Tak chvíly stůj a nemohla chybět ani Oranjes. Od nástupu brněnských Zemězlučí už sem se zapojil do poga a vydržel tam prakticky až do konce. Trochu sem se bál, že budou hrát jenom nové odsypávačky, ale naštěstí se tam objevili i starší věci z 4EP a Z extrému do extrému na čemž jsem vyrůstal. Už jsem je neviděl roky a msím říct, že Šoty za tu dobu "vychytal" zjev pukového dědka skoro k dokonalosti :) Co říct k Čertovému punku? Asi neznám kapelu, která by víc žila ze své minulosti. Jedenáct, dvanáct roků od posledního alba, to už je docela síla :) Oni mají na sobě snad pořád i ty stejné hadry! :) Fakt nevím jestli to tahle kapela myslí vážně nebo je to jenom jeden dlouhý joke. Pravý punk ale teprve nastal, když mě Danka při přídavku mikrofonem urazila kus zubu a ztratil jsem klíčky. Po Čp hrál ještě místní zpětný úder, to už jsem nějak moc nesledovali, ale jinak je to takový styl alá Casualties. Po tom už následovala jen cesta domů, samozřejmě autem v šesti (v poslední době už snad jinak ani nejezdím) a taky zjištění, že jsem postrácel a pozapomínal půlku věcí na místě. Celkově to ale určitě musím hodnotit kladně, jednou za čas takový kocert určitě neuškodí.

Henksu

AGNOSTIC FRONT, RANDAL CLUB, BRATISLAVA, 30/3/2010

Túto kapelu určite netreba nikomu nejako bližšie predstavovať a keďže som ešte nemal tú česť ich vidieť naživo, túto príležitosť som si nemohol nechať ujsť. Do klubu kvôli povinnostiam prichádzam trochu neskoro takže som prešvihol predkapely čo ma trochu mrzelo ale zas nemusím vidieť všetko. Hneď pri vstupe mi bolo jasné, že sa tu dnes zišla HC elita a to nielen na pódiu ale aj pod ním. Milo ma prekvapil hojný počet ľudí, po mojich predošlých skúsenostiach keď hrali Biznis alebo Last Resort to bolo iné kafe. Vo vnútri si už ladili aparatúru naše hviezdy z NY ale trvalo mi ešte ďalšie 2 pivá kým začali hrať. Bez dlhých rečí sa pustili do hrania a hneď dostali publikum do varu. Zahrali staršie aj novšie veci a v publiku to umocňovalo atmosféru s každou pribúdajúcou pesničkou. Pod pódiom to vyzeralo ako na súťaži v skokoch do bazéna. Každú chvíľu niekto zoskakoval, naskakoval, preskakoval za neustáleho povzbudzovania divákov ale aj kapely. Bolo vidieť že si to u nás užívajú. Pri ich notorickom hite Gotta Go! si vytiahli nejaké baby a tie sa im tam snažili robiť křoví čo ako groteska to vyzeralo super. Ja som si to užíval pekne z ústrania takže som mal výhľad skoro na všetko. Hrali vkuse bez prerušenia zhruba hoďku čo bohate stačilo a bez dlhých lúčení a pridávačiek to zabalili. Čo sa týka hudobného prednesu kapela mala fakt cveng, je vidieť že už majú čosi odohrané a zvuk od dokonalosti môj laický sluch nerozoznal. Po koncerte nečakane narážam na Skala ktorý tam bol s babou a pár kamošmi. Naše stretnutie sme ani nestihli zapiť, keďže sme každý mali na druhý deň pracovné povinnosti a tak sme si vymenili pár noviniek a zabalili to. Takže zdravím Skala s jeho drahou polovičkou a partičku do Púchova, dúfam že nabudúce nám vyjde čas aspoň na jedno...

Malý Mirko

INCIDENT, CROSSCZECH (24.4. 2010, PRAHA 007)

Po dlouhých třech letech se do Prahy vrací jedna z mých nejoblíbenějších kapel Incident. Hned po zjištění téhle informace usedám k netu a rezrvuju si lístek pro jistotu předem, protože tuhle akci si rozhodně nechci nechat ujít! Po příjezdu na místo činu už venku před sedmičkou sedí celkem početná výprava z mých rodných Prachatic a ještě další kusy se prý potulujou někde po pražských památkách. Většině z nás ještě teď koluje slušná dávka alkoholu z pátečních akcí. Bohužel tentokrát jsem na tom nejhůře já, protože z páteční noci vím většinu jen z vyprávění, je mi zle jak mi dlouho nebylo (a doufám dlouho nebude) a navíc mě v neděli čeká předčasný začátek pracovního týdne. Takže žádný pozitivní vyhlídky na dnešní den opravdu nejsou, ale Incident je Incident… Jako první to rozbalují pražští Crossczech, které zde konečně vidím a hlavně slyším poprvé. Je to poměrně tvrdý oi!punk, který se mi na živo rozhodně zamlouvá a především jejich rychlejší songy jsou hodně našláplý! Dokonce proběhl i jeden cover od staré s.h.a.r.p. kapely The Protest Praha, který určitě nejen mě velice potěšil. Zhruba po hodině konečně na scénu nastupují Incident a během pár minut se klub zaplňuje téměř do posledního místečka. Takhle narvanou sedmičku jsem naposledy zažil na koncertu The Business. Někteří fans lezou i po stropě a celej sál je vysloveně ve varu… Jedna pecka střídá druhou, takže zaznívají hitovky typu Incident, Mladí a sklamaní, Vrať te nám naše meno, Streetrock, Vo velkej škole dní, apod. Podle reakcí většiny publika je dnešní koncert pro většinu přítomných životním zážitkem… Nicméně s úderem desáté hodiny „zazvoní zvonec" a dnešní skvělé party je konec! Sám nevim čím to je, ale všechny ty lety prověřené hity Incidentu mají opravdu zvláštní kouzlo a dostanou lidi vždycky do úplného varu. Já jsem bohužel pro tentokrát akci sledoval s určitým odstupem, protože po předešlé páteční party jsem byl opravdu u konce sil, ale i to je důkaz, že Incident je prostě skvělej, že jsem to tam vůbec vydržel až dokonce… Viva la streetrock army!

Urby

STREET DOGS, THE BONES,… (16. 5. 2010 , Futurum - Praha)

Na květen připadla další zajímavá akce v pražském klubu Futurum. Jedná se o již tradiční punkrockovou party „Bad Boys For Life", která pro letošek připravila dvě hlavní lákadla, kterými jsou švédští The Bones a americané Street Dogs doplněné o další dvě americké bandičky Left Alone a Reno Divorce. Musim říct, že především Street Dogs jsou pro mě hlavním důvodem proč na tuhle akci vůbec vyrážím, nicméně jsem hodně zvědavý i na švédské hvězdy The Bones. Nejdříve tedy dáváme sraz v jedné příjemné hospůdce poblíž klubu, kde probíhá nějaké to pivo a jídlo na posilnění před náročným večerem a s velkým očekáváním se tedy chystáme směr Futurum. Hned po příchodu do klubu vidím několik známých obličejů, takže se hned dáváme do řeči s Kečupem (The Fialky), později se ještě potkávám s Mr.Danem (The Riot), takže ani zástupci českých oi!/punk band si tuhle akci nenechali ujít. Jako první to rozbalují Left Alone, u kterých mě zaujaly především jejich ska-punkové pecky dokreslené i klávesami. Hudba je to hodně svižná a na začátek rozhodně příjemný rozjezd. Druzí Reno Divorce mě nějak zvlášť neberou a tak už nervózně postávám a popíjím pivko u baru a nemůžu se dočkat pro mě hlavních hvězd večera... Street Dogs si na začátek střihnou krátké intro a pak začíná to pravé peklo! Hned během první písničky muselo být každému jasné, co pro tyhle pány znamená punkrock tolik pozitivní energie jsem už na koncertu hodně dlouho nezažil. Během prvních dvou songů odhazuji jakékoliv zábrany a vrhám se do víru zábavy první linie! Jedna pecka střídá druhou, probíhá stage diving, circle pit, sám zpěvák se nechá několikrát nosit na rukou davu pod pódiem a je úžasný sledovat jak je celá kapela nabita tou pozitivní energií, kterou předává publiku a ti to oplácí bouřlivými ovacemi, no prostě ta správná punkrock show! Byl jsem také hodně zvědav na porovnání s koncertem Dropkick Murphys z roku 2008 v pražském Roxy a musím říct, že Street Dogs jednoznačně vyhráli . Přeci jen Fututrum je poněkud menší klub než Roxy a ta atmosféra tam prostě lépe vynikne a celkově si to kapela mnohem víc užívala… Po tomhle našláplým setu mají přijít ještě The Bones, ale moc jsem nevěřil, že by mě i ostatní publikum měli nějak zvlášť překvapit, což se nakonec potvrdilo. Rád si jejich songy poslechnu na CD, ale nějak zvlášť energická show to teda nebyla, jedná se víceméně o rockové songy a největší aplaus si také vysloužila písnička, na kterou si kapela pozvala na pódium zpěváka ze Street Dogs, takže o hlavní hvězdě večera podle mě nebylo vůbec pochyb… Nakonec ještě probíhá několik nákupů různých triček a mikin a vyrážíme upocený, unavený, ale spokojený směr domov. Street Dogs For Life!

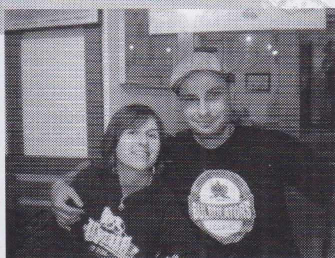

Urby

PODWORKOVI CHULIGANI X-MESS POGO 6, 19. 12. 2009, Uherské Hradiště klub Mír, vstup: 150,-

Nevím čím to je, ale na akce, na kterých se mi nejvíc líbilo, nebo na kapely, které mám rád, se mi nejhůř píšou články, a i tento píšu po kurevsky dlouhé době, takže spoustu věcí už jsem zapomněl! Do UH dorážíme i přes husté sněžení a kluzké silnice bez problémů ve více než dobrém čase a to o půl osmé večerní. Po cestě ve Zlíně na Jižňákoch nabíráme Milhause s Monikou a ještě s Peťou stíháme dát na Bowlingu pizzu, než se ti dva připraví, protože na Míru nemívají ani slané tyčky natož tak něco k snědku. Na produkci v klubu čekáme až do devíti, což je možná trochu moje vina, že jsem tu chtěl být tak brzo, ale z dřívějška jsem si pamatoval začátky koncertů kolem osmé a konce kolem půlnoci. Což se teď samozřejmě změnilo kvůli pozdějšímu začátku a tím pádem i plánování cesty domů se značně ztížilo. Už před začátkem koncertu se tu někteří opilí sousedé ze Slovenska nedokázali udržet na nohou, což některé punkáče přivádělo do bojové nálady a místní postarší pseudo-securiťák měl o zábavu postarané, ale téměř vše se mu dařilo dobrým slovem vyřešit. :) Jako první se na pódiu objevují přerovští RAF se svým hodně dobrým melodickým punk-rockem. Od dob jejich snad prvního CD, jsem se s nima asi nikde na koncertě nepotkal, ale styl mají pořád stejný, znal jsem jenom asi dvě starší věci, ale na začátek fajn. Jako druzí jsou tu domácí BESSAR UNGASS, kteří pořádají i tyto známe akce na Míru, hrající ska-punk. Jejich vystoupení jsem prokecal se známýma, ale na parketu se to už solidně vlnilo, takže místní tuto tuto kapelu mají určitě rádi a podporují ji i její členy k těmto hradišťským aktivitám. Třetí jsou tu kamarádi Bessarů z Rakouska THE GOGETS hrající punk sem tam trochu okořeněný uřvanějším vokálem a vzhledem mi připomínajícím emo-punk kapely z MTV. :) Hudba to nebyla nejhorší, některé vály se mi líbily, ale jako celek nic moc pro mně. Pod pódiem se při jejich vystoupení začali objevovat první z totálně vypitých bláznů navíc s batohama na zádech, jeden z nich tahal basáka pořád za nohu, nebo se jim snažil shodit stojany s mikrofony, takže jsem se "zabavil" spíše těmito jedinci než produkcí kapely. Tak a máme tu jednu hodinu ranní a na pódiu se začínají chystat hlavní hvězdy PODWÓRKOVI CHULIGANI z polského Plocku. Jejich vystoupení tady v roce 2005 mi uniklo z důvodů mé pracovní anabáze ve Skotsku a tak se na ně o to víc těším. Frantz má na sobě dres West Hamu plus štupplny, takže vypadá spíš na regionálního špilmachra než na vokalistu tohoto ska-punkového souboru, ale hned od začátku jejich vystoupení dává najevo, že tomu tak není. Perou do nás hit za hitem: Rude Boy Janek, Ska! Ska! Ska!, Margaryna, Džordž Makowiec, W gabinecie Dr. Martensa......a samozřejmě jejich hymnu Podwórkovi chuligani. Milhaus, zmožený pijatyků z předchozího dne, s Monikou postávají vzadu pod mixákem, já s Peťou se vlníme v půlce sálu a občas při nějakém extra songu, podniknu osamocený výpad dopředu pod pódium. Podlaha je kluzká jak sviňa, co chvílu tam sebou někdo řízne o zem, ale já chcu jet domů čistý, takže to moc nehrotím. Atmosféra je jak v nějaké revue, někdo předvádí onanii v totálně rozervaných riflích na pódiu (nezávidím mu cestu domů v tom mraze!), další blázen na pódiu je asi z kriminálky, protože si dělá tak 200 fotek z detaily tváří členů kapely a oxiduje tam min. tři songy (být členem kapely tak ho pošlu do řiti!). Pod scénou se zase objevují mažoreťáci vysvlečení do půl pasu se stuhami, šálami, jak místních Maťatic, tak Bohemky a bratislavské Dúbravky, což sem až do počátku této jejich produkce nedokázal pochopit na co mají tyto propriety kolem pasu. :) Bylo holt veselo, kapela dala do placu i dva přídavky a my se hned po jejich vystoupení začali sbírat k odchodu, bylo půl třetí a v tuto dobu jsme původně měli v plánu být hodinu v peřinách. Ale musím uznat, že pro lidi, kteří musí vydržet na ranní vlaky, je toto řešení časově ideálnější než tomu bývalo dřív. Jako poslední byla na playlistu ještě uvedena kapela HAVÁRIE, ale jestli hrála to nevím. Počasí venku se nezněnilo, pořád pořádně sněžilo a cesty namrzaly a ..... **Kony (Slušovice)**

28/05/2010 Konflikt, Cenzúra, Raptor 04, Devil Street 13, Randal Club, BA

Konečne piatok večer, to je čas sa trochu resetnúť no nikto nebol po ruke. Rozmýšľam čo s načatým večerom keď som si všimol upútavku na dnešný koncert, takže hneď som sa chopil príležitosti. Do klubu som došiel trochu neskôr a už pri vstupe som počul vyhrávať Cenzúru. Väčšinou keď ich vidím vystupovať, hrajú ako uvádzacie alebo zatváracie číslo a ako všetci vieme z takýchto akcií, je ťažké začínať a ešte ťažšie končiť. Ale kapela sa už zrejme vžila do tejto neľahkej úlohy a zjavne im to nevadí. Zahrali zo svojho staršieho repertoáru ale pridali aj nejaké novšie veci. Páčil sa im ich cover kde si požičali hudbu z Fontány pre Zuzanu a pridali tam svoje celkom vtipné hlášky. Po nich sa začali na pódiu pripravovať Raptor 04 o ktorých som predtým ešte nepočul. No hneď ako priniesli svoje inštrumenty mi bolo jasné že ide o niečo nezvyčajné; klasický štýlový mikrofón, kontrabas ale aj celkový imidž nasvedčoval že to bude niečo ako retro. Hneď prvé tóny mi dali za pravdu a spustilo sa pravé rock´n roll peklo a la 50. roky. Títo chalani to veru valili lepšie ako samotný Elvis, roztancovali celý parket a odozvu to malo najmä u tej nežnejšej časti obecenstva. Baby tá hudba proste úplne rozpálila, šantili ako divé, ostávalo to len využiť a trsať s nimi. Týchto by som si veru zavolal aj na svadbu, ale keďže ja sa ženiť nebudem tak pri nejakej inej príležitosti. Slovom pecka aj do skoku aj na počúvanie. Po krátkej pauze a pár pivách už nastúpili Konflikt, tých asi netreba nikomu predstavovať, chlapci aj vyzerali že trávia viac času na pódiu ako niekde inde. Pri ich vystúpení bola vo vnútri hlava na hlave ale to sa dalo čakať. Ja som bol ale už nejaký unavený /výnimočne nie z opojných látok/ a keďže som ich videl už mnohokrát tak som to zabalil. Na to že som len tak vyšiel na jedno tak sa z toho vykľula solídna akcia, niekedy je aj dobré nič si neplánovať, vždycky to nejako dopadne. *Maly Mirko*

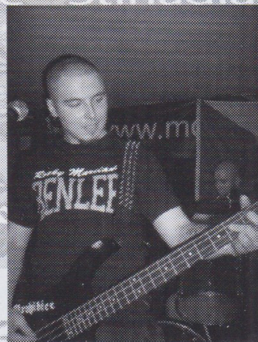
CHLASTARBEITER, DISDAINFUL, PROHIBICE, ANI KROK SPÄŤ!, BEERSTREET BOIS, SOURBITCH

PRAHA MOTORÁJ, 29.5.2010

Tak další z mnoha akcí v profláknutym klubu. Tentokrát se jednalo o trojkřest CD kapel Prohibice Stínadla se bouří a splitka Ani krok spát! a Beerstreet Bois ze Slovenska s názvem Street Anthems. Za kmotry jsme tomu šli my, Chlastarbeiter a Sourbitch. Jelikož bylo avizovaných šest kapel, takže začátek byl o něco dříve. Hrát se mělo od půl sedmý, ale to samozřejmě nikdy neklapne, takže se začalo později. Jako první hráli Chlastarbeiter, který jsem ale neviděl, jelikož jsem se obveseloval pivem na zahrádce, která je jako stvořená pro počasí, který v ten den vládlo. Druhý jsme hráli my, zahráli jsme všecko co vždycky, plus nový songy jako Simple Life, Rhytm of Disorder a uplně novej song Velvet Revolution?. Po nás nastoupila křtící Porhibice, CD jim křtil Venca z BBB, zahráli průřez CD plus cover od Sham 69 If the kids… Po nich přišel čas našich východních bratří. Nejprve to rozbalili Beerstreet Bois s Bujonem na druhý kytaře…a otevřeli šou songem Rock´n´Roll Rebels Crew, kde lidi pařili jak o život, dále hráli Stay the way you are, což už byla slušná HC sypačka. A zbytek jejich vystoupení byl podobnej. Na podium se ssem tam mihli i lidi z AKS, aby vypomohli ve zpěvu. Na závěr přidali ještě Riot Squad od Cock Sparrer a nějaký songy hráli dokonce dvakrát. Myslim, že si to užili jak lidi tak i samotná kapela. Předposlední bandou večera měli bejt AKS, ale nakonec byli poslední, jelikož holky se sbalily a jeli dom. Měly prej domluvenej odvoz na určitou hodinu a tohle mělo 3 hodiny skluz. AKS jeli jak draci, a prozměnu jim pomáhali lidi z BSB. Hráli starší songy jako Zaklieta Straž, Hudba našich srdc, Neokolaborant, ale i nový věci jako Sme tu zas, O čom sa nehovori, Psi Vojaci a obligátní cover Antifascist Skin od Poblers United a Skinhead 4 Life od ACAB. U jejich vystoupení sjem pobíhal od baru do sálu a zase zpátky, takže jsem v tom měl trošku maglajz, ale užil jsem si to. Co říct závěrem, parádní ČSFR párty, kde se sešlo mnoho přátel, akorátní počet lidí na klub, pěkný počasí, pivo a zahrádka takže stoprocentní spokojenost.

PEDDY

28.5. 2010 Fraštácke rokenrole - Pants on Fire, Kaktus, Happy Cocks, Pipes and Pints - Kings rock club, Hlohovec

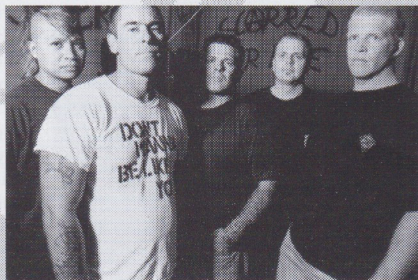
Tak v prvom rade by som sa chcel poďakovať kapelám za účasť a skvelú show a Funkovi za pomoc pri vybavovaní ubytka a aparátu. Táto punkrocková akcia bola dlho a pečlivo pripravovaná a som nesmierne rád že mi bolo cťou ju zrealizovať. Pred akciou som mal ešte kopec stresu a vybavovačiek, takže ani neviem, kedy presne tá ktorá kapela dorazila. Ako hodín pribúdalo, začali sa do klubu zliezať ľudia z Nitry, Trnavy a okolia či dokonca z Blavy a iných ďalekých krajov čo ma nesmierne teší. Plánovaný začiatok bol na pol deviatu, no nakoniec sa ešte len po deviatej začalo zvučiť. Zborové spevácke zoskupenie Pants on Fire odpálili začiatok skvelou show a na to, že okrem skalných Nitrančanov ich songy takmer nikto nepoznal, ľudia sa začali dobre zabávať už na nich a mňa osobne veľmi príjemne prekvapili. Po nich nastúpili na pódium bratislavskí rokenroleri z Kaktusu, ktorí svojimi rýchlymi rytmami uviedli do tanča nejedného diváka, no keďže sa Fabko ponáhľal na oslavu späť do BA, nezdržali sa na pódiu dlho, čo ma dosť mrzí. Keď na pódium vyskočili chalani z Happy cocks, nejeden Hlohovčan bol potešený že túto legendu po niekoľkoročnej odmlke znova vidí stáť na pódiu. Myslím že najviac potešení boli starší domáci zúčastnení, ktorí sa na chalanov veľmi tešili, no keďže mali po toľkých rokoch len zopár skúšok, mali v rukávoch len zopár songov (Johny come home nemohlo chýbať). No a krátko pred dvanástou sa klubom rozoznel zvučný hlas škótskych gájd a práve vtedy sa človek najľahšie dostal k alkoholom pretože pri bare nebolo naozaj nikoho, zato koncertná sála praskala vo švíkoch. Pražskí Pipes and Pints to v tomto jedinom tohtoročnom klubovom koncerte na Slovensku naozaj odpálili vo veľkom štýle, daŭo so záležať a snáď každý zúčastnený sa výborne bavil či na jedinečnej nadupanej show, kreatívnych tanečkoch potetovaného speváka Syca Mikea alebo tí odvážnejší skákaním na hlavy bezbranných a nevinných podpódiových prístojacich. Show trvala viac než hodinu a po bláznení sa na pódiu a vyvreskovaní vokálov v prídavkoch som bol spotený ako prasa, no rozhodne to stálo za to. Dokopy prišlo podporiť niečo okolo 200 pankrokerov a skínov a túto akciu osobne hodnotím na jedničku s hviezdičkou! (prerobil som len niečo okolo 20 evri) :) Rozhodne odporúčam si Pražákov na nejakej akcii pozrieť!

Richie

Bonecrusher / band story - www.backstreetbattalion.com/

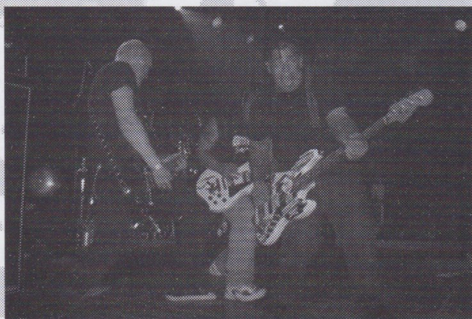
Historie Bonecrusher může zaplnit mnoho stránek. Bonecrusher jsou vynikající ale skoro totálně ignorovaná kapela, ale jak se říká kdo se směje naposled ten se směje nejlíp a všechno co kapela kdy dokázala díky svým schopnostem a ne díky někomu jinému. V roce 92 se Bonecrusher zformovali na troskách další opomenuté ale skvělé punkové kapely Wolfpack. Jejich začátky se nesli c klasickém duchu, dělali si co chtěli, ne co chtěl label a to jim dodalo hromadu fanoušků ovšem žádné vydané album.
I přestože je nikdo neznal mimo jejich město, rozhodli se vydat jejich debut a to nyní už klasický album World of Pain na Lethal Records. Ale i jejich vlastní label v té době (Lethal) se rozhodl je ignorovat a propagovat své v té době více známe kapely jako HFL, China White and Chuck. A teď si to spočítejte, tyhle kapely jsou už dávno v tahu a jako největší ironie je to, že cd World of Pain skončilo na 2.místě nas seznamu od Flipside v nahrávkách roku 1995 hnedka za US Bombs a před albem 8x12 od Stitches.ostatní nahrávky kapel od Lethalu skončili v recenzích velmi špatně.

Krátce na to, původní bubeník kapely Gino skončil v Minesotské věznici. George, originální kytarista také skončil s kapelou. V těch časech se kapela sama ničila drogama a pobyty ve vězení. Smutné, ale pravdivé, kapela se dostala na rockové dno zrovna v době 94-95 kdy díky album World of Pain dominovala scéně.
Na konci 1996 se Bonecrusher vrátil posilněnej s novym sebepochopenim. Vytvořila se nová sestava kapely s Pat Hallem z HFL a vynikajícím Noahem Lysekem za bicíma. V týhle sestavě se vydali do studia kde nahráli a produkovali jednu z nej nahrávek a to E.P. Animal a No Escape, obojí vyšlo na Hostage Records.
Každá kapela má nějaký zlomový moment, bod od kterého věci nejsou stejné a nedají se vrátit kde byly a to vás buď zruinuje nebo vynese nahoru. Bonecrusher se stalo obojí zároveň. Byla to jedna z "bitev punkových kapel" show v klubu Malone v Anaheimu.

Bonecrusher při koncertě lidi absolutně rozpálili a dovedli dav lidí úplně zhypnotizovat svojí muzikou mimo kontrolu. Majitelé klubu dostali strach a vypnuli pojistky ale zpěvák Raybo pokračoval ve zpívání spolu s davem a klub byl plnej energie a chaosu. Majitel klubu zavolal policii, ti vyklidili klub a Bonecrusher přišel o body do bitvy díky riotu, takže skončili až na druhém místě. Kapela se ustálila na svým bodě ve scéně a skoro rok neměli koncert protože s nimi nechtěl žádný promotér mít nic společnýho.
V roce 97, se konečně dostali na další koncert a to v nyní nefunkčním Clipperu na Long Beach, kterou organizoval Outsider. Koncert byl parádní díky mnohaleté frustraci kapely a nakonec Outsider byl velmi potěšen a hnedka šoupnul kapelu do studia kde nahráli legendární singl Angy Youth který vydali na svým vlastním labelu. Dokud se nezavřel klub, fungovali Bonecrusher něco jako domácí kapela, hráli zadarmo jednou za měsíc a dělali support ostatním kapelám jako US BOMBS, Mindrot a Battalion of Saints. Kolikrát se stalo že Bonecrusher byly úspěšnější než hlavní kapela.
Časopisy a ziny jako Maximum Rock and Roll, Flipside, Skratch a 3rd Generation Nation začali kroužit kolem kapely a psát výborné recenze a žádat o rozhovory.

Prostředek roku 98 našel Bonecrusher zpátky ve studiu jak nahrávají na svoje nejvíce očekávané cedečko a jako v minulých letech se rozhodli udělat a vydat ho sami namísto aby je obskakovala banda nevděčnejch " vrátíme se k vám později" typů. Kapela nahrála 13 parádních songů za 2 dny. Každý rád mluví o tom jak byly punkový, nebo jak " děláme to pro všecky kids", ale tyhle kluci to opravdu tak dělali a album se stalo jednou s nejvíce explozivních nahrávek této dekády a kapela, věrná svému working class přesvědčení prodávala album za 5,99$.?

BONECRUSHER /BAND STORY/ in english

The Bonecrusher saga could fill volumes, a terminally great and criminally ignored band, these guys will soon have the last laugh... you see nobody, but nobody gave these guys a chance or a break, everything they have gained, they've done themselves. Back in 1992 the Crush formed from the ashes of Wolfpack, another unsung, but great OC punk outfit. Their early years turned heads, because in the true Crusher tradition, they did what they wanted, not what labels wanted; this gained them tons of fans, but no releases.

Virtually unknown out of their hometown, the Crush released their classic debut on Lethal records, A World of Pain. Hell, even their own label at the time (lethal) chose to ignore them, and instead chose to promote their better known acts like HFL, China White and Chuck.

Let's check the scoreboard, those bands are now all gone, and in what turned into the greatest irony of all, the World Of Pain CD ended up on FLIPSIDE's best of 1995 OC records lists as the NUMBER 2 record, behind only the US BOMBS and ahead of the Stitches 8 X 12 album! Those other records by the other bands ended up trashed in the reviews.

Shortly after, the band's original drummer, Gino ended up in the Minnesota state prison system, George, the original BONECRUSHER guitarist, suffered as well, he ended up in the band ADZ. At this time the band was self-destructing with drug stints and jail time. The sad truth: the band had hit rock bottom, just when they were ready to dominate the lack-luster 1994-1995 OC scene.

In late 1996, the Crusher returned invigorated with a new understanding of itself, where it has gained praise and momentum since, with the addition of HFL's, Pat Hall and the amazing Noah Lysek on drums, they went in the studio to record and produced one of OC's greatest recordings to date, this session went on to become the Animal ep and No Escape, both on Hostage records.

Every band has a defining moment, a point at which things can never be the same, and never go back to what they were...it can either ruin or make you. For Bonecrusher, their defining moment did both, simultaneously. It was one of those, "battle of the punk bands" shows at Malone's Club in Anaheim, put on to showcase the locals.

The ol' Crusher showed up and proceeded to absolutely blow it out, and the frenzied crowd followed suit, a sea of people out of control. The club owners freaked, and pulled the PA plug, an undaunted Raybo, continued to wail the vocals, along with the crowd, sans a microphone, and the palace exploded with energy and chaos. The club owners called the police, who shut the club down and of course, the band came in 2nd place, they lost points for the riot! The band had solidified their spot in OC punk lore, however, now no promoter would touch them, it was a year before their next show.

In 1997, they finally got another live gig, at the now defunct, Clipper in Long Beach, which was promoted by Outsider. The band pumped with a year's worth of frustration, delivered in grand fashion, in fact Outsider was so impressed, they immediately stuck the band in the studio, to record what became the legendary Angry Youth single, released on their own label. Until the club's demise, the Crusher was somewhat of a house band, playing for free, once a month opening and proceeding to smoke a whole slew of headliners like the US BOMBS, Mindrot and the Battalion of Saints...Flipside even ran a piece stating Bonecrusher's new gig was blowing away the headliner bands and proceeded to run a "victims list".

Maximum Rock and Roll, Flipside, Skratch and 3rd Generation Nation magazines all began to rally around the band with great reviews and feature interviews, mid 1998 found the Crush back in the studio recording for their much anticipated follow-up CD, in true Bonecrusher fashion, they decided to do it themselves, instead of shopping it around to a bunch of ungrateful, we'll-get-back-to-you-later types, the band blew out an amazing 13 songs in less than 2 days. Everybody likes to talk about how punk they are, or how "we're doing it for the kids", these guys actually delivered with what will surely be the most explosive OC punk release this decade and the clincher; the band, true to it's working class creed, insisted on a price tag of $5.99! Working class punk at a working class price, what do you bet none of the rest follow?

V minulom čísle sa vyskytlo pár článkov o modernizácii futbalu a radi by sme v tejto rubrike pokračovali. Určite každý má na to svoj názor a uhol pohľadu tak si ho poďme prečítať od tých ´´najpovolanejších´´- teda anglických fanúšikov, ako to videli oni u nás. Tento úryvok z článku je z knihy 30 Years of Hurt od Cassa Penanta a spol.

Od Albánska po Slovensko 2002

Úryvok z článku

Počet zápasov do východného bloku sa zvýšil keď sa otvorili hranice a množstvo malých krajín získalo slobodu a možnosť súťažiť na medzinárodnej úrovni. Veľa takýchto miest bolo nebezpečných a polícia a miestny mali len malý alebo skoro žiaden rešpekt k reputácii anglických fanúšikov. Jedno z takých miest bolo Slovensko a Mick, fanúšik West Hamu z Portsmouth a Stretch z Bristolu mali dosť desivé zážitky.

Mick, West Ham:

Z Lutonu sme odleteli ráno v deň zápasu v dobre organizovanom zájazde a do Bratislavy sme dorazili v hustom lejaku. Mali sme pripravené autobusy ktoré nás vzali k hotelom a po rutinných kontrolách sme si to namierili do centra mesta kde už boli bary plné anglických fanúšikov. Nálada bola skvelá, pivo tieklo prúdom, spievalo sa a jediný problém bolo počasie, keďže v jednom kuse lialo. Borci čo došli deň predtým vraveli že pršalo v jednom kuse a začali sme sa obávať či sa vôbec bude hrať. Čas výkopu sa blížil a bolo nám povedané že hrať sa bude tak sme si to namierili k štadiónu. Bola to chladná a mokrá prechádzka ale z našej strany nebol žiaden problém, no ako sme sa priblížili k štadiónu, zbadali sme zástupy slovenskej polície oblečených ako robocopi, na tvárach kukly že sme videli iba ich oči. V týchto dňoch sme mali hráčov čiernej pleti ako Ashley Cole, Heskey, Ferdinand a Dyer a ako poznáme zo sprevádzania nášho týmu v zahraničí, niektoré hostitelské krajiny sú dosť rasistické a pri tejto príležitosti domáci fanúšikovia začali hádzať mince smerom k hracej ploche a na hráčov ciernej pleti gestikulovali rasistické blbosti. Potom začali mince lietať na nás a pamätám si ako dvaja naši prišli k zábradliu a zalomozili s ním. To bolo všetko čo robocopi potrebovali, prešli cez to tenké zábradlie s obuškami v rukích a mlátili všetko čo im prišlo pod ruky. Naša prvá reakcia bolo pomôcť ženám a deťom dostať sa odtial preč, kým sme mali dosť starostí so sebou. Vyhrali sme 2-1 a štadión sme opustili po rutinnom zdržaní, kým sa nevyprázdnil a vyšli sme von kde nás už čakali veľké zástupy našej priateľskej polície s vytiahnutými obuškami a zakrytými ksichtami. Po refréne alebo dvoch God Save the Queen sme sa pohli do centra dúfajúc že tento pekný večer spláchneme nejakými drinkami ale nestalo sa keďže všetky bary boli zatvorené. Zaobstarali sme si teda chlast v nejakom hotely kde boli naši a noc prešla bez problémov. Keďže sme odlietali nedeľu večer, deň sme prečkali obhliadkov krčiem ktoré kôli nám boli minulú noc pozatvárané. Prvý podnik do ktorého sme vošli bol plný správ a titulkov o násilných anglických fanúšikov; bolo to samozrejme len zo žartu a každý to vedel, všetko čo sa stalo bolo že polícia zmlátila nevinných ľudí a brali nás ako nejaké sračky. Na to sme si už zvykli aj ked nikdy nepochopím prečo nás takto berú a aj keď sú fanúšikovia problém z bezpečnostných dôvodov, bolo by na čase keby nás polícia brala takých aki sme teraz a nie akí sme boli v minulosti.

Stretch, Bristol City:

Z Heathrowu sme šli letecky do Videne a potom na vopred objednaných autobusoch do Bratislavy. Zostalo nám ešte 10 voľných miest tak pár chlapcov šlo späť na letisko ponúknuť ich niekomu aby sme ušetrili nejaké prachy naviac. Mali sme šťastie a predali to pár borcom z Chelsea ktorý nastúpili nevediac že my sme tam boli spolu. Nastúpili so svojím typickým Chelsea postojom ' Sme tu páni' ale keď zistili že celý autobus je iná banda, zostali potichu. Ešte k tomu si mysleli ako lacno to dostali ale v skutočnosti platili dvakrát toľko čo my a túto noc keď sme popíjali v bare s názvom Kelt alebo tak nejak, každý pripíjal na zdravie Chelsea, pretože nám to v podstate zaplatili oni, že sme si to v Bratislave užívali. Chudáci Chelsea nemohli pochopiť prečo každý keď si objednal pivo pripíjal na Chelsea. Neskôr ten večer, vonku bolo dosť na hovno počasie, niekto zahlásil že veci vyzerajú dosť živo tak sme to šli omrknúť a sadli do ďalšieho baru. Zrazu spoza rohu vyhupla nejaká banda, miestny, skíni a dosť svalnatý týpkovia, všetci vyzbrojený. Každý mal basebalku alebo ring, niečo na nás ukazovali ale šliďalej. Vyzerali ako riadne zoradená jednotka a zdalo sa že by mohli spôsobiť vážne problémy ale rozhodli sme sa nasledovať ich a zrazu sme počuli niečo ako ohňostroj, neskôr ale vysvitlo že šlo o streľbu. Túto skupinku na nás teda niekto zavolal a to bol týpek ktorý vlastnil bar v ktorom sme boli predtým a chcel ho zatvoriť ale nikto nevychádzal tak niekam zavolal a hneď sa objavili miestne gorily a keď videli bandu ktorú sme tam mali, strelili zopár výstrelov aby sa vedelo že to myslia vážne. Keď sme tam došli, borec ktorý to dostal ležal na zemi a začal totálny chaos, ktorý sa ešte zhoršil keď sa na scéne objavila polícia. Nakopli sme to rovno medzi nich a to zas nakoplo ich. Začali na nás vrieskať a keď sme držali svoj priestor, hodili na nás kanistre so slzným plynom. Borci od nás toho už v ten deň dosť popili a snažili sa zdvihnúť plechovky so slzákom zo zeme ale ako ich chytili zistli aké sú horúce. Začali ich teda kopať rugby štýlom späť do radov polície. Začalo sa nám to ale vymykať z rúk a rozhodli sme sa že ak to boli skutočné guľky a slzný plyn proti čomu sme stáli, tak bol čas vrátiť sa na hotely. Všeobecné pocity z takýchto výletov sú že ak sa držíte mimo miestnych borcov, ochranky a polície, držíte sa aj mimo problémov.

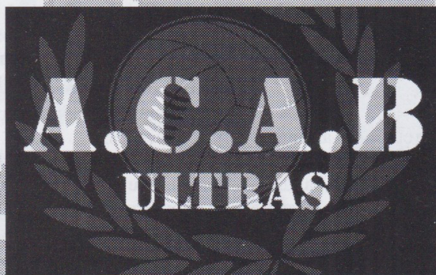
From Albania to Slovakia 2002

Games to the Eastern Bloc increased when the boundaries were opened and many of the smaller states were liberated and gained the right to compete at international level. Many of these places were dangerous, though, and the police or locals had little or no respect for the English fans reputation. One such place was Slovakia and both, Mick, West Ham fan from Portsmouth and Stretch from Bristol City had frightening experiences over in Bratislava before, during and after game.

Mick, West Ham:

We flew out of Luton on the morning of the match on a well-organised trip and landed at Bratislava in the pouring rain. We had coaches waiting to take us to the hotels and after checking in headed to the town centre and toured the bars that were packed with England fans. The mood was good and as the beer flowed the songs started ringing out and the only problem was the weather as it was still pouring with rain. The lads that had arrived the day before told us it had been raining non-stop since they had arrived on the Friday morning and we started wondering if the game would even be on. As kick-off time grew nearer, we were told the game was going ahead and we started to make our way to the ground. It was cold and wet walk but there was no problem from well-behaved England fans but as we walk along you could see these large groups of Slovak police dressed like robocops and their faces were hidden by balaclavas so all you could see was their eyes.

That day England had Ashley Cole, Heskey, Ferdinand and Dyer playing, all black players and as we know following from football abroad, some of the host country fans are very racist and on this occasion the home fans started to throw coins towards the pitch and at england's black players and started singing and gesturing what you could tell was racist nonsense. Then the coins started to come towards English fans and I remember looking towards the fence, as two England fans started to rattle it, and that was all the robocops needed as they came through the flimsy fencing and with batons drawn, started to lash out anyone in their way. Our first reaction were to help the women and kids out of the way, while trying not to get a clubbing ourselves. England went on to win 2-1 and we left the ground after the customary lock-in while the ground emptied and descended on the area just outside the ground where we were met with large groups of our friendly local police with drawn batons and covered faces. After a chorus or two of God Save the Queen we moved on towards the centre hoping to have pleasant late-evening drink but that wasn't to be, as the bars were all closed. We managed to get a drink at hotel some England fans were staying at and the night passed with no problems. As our flight wasn't till Sunday evening, we passed the day away sightseeing around the bars that has been forced to close the night before. The first bar we went into had the highlights of the previous evening's entertainment highlights and headlines of England violent fans; it was joke and everyone knew it, all that happened was the police battered innocent people and treated us like a shit. We get used to it but I will never understand why we do, nobody else is treated as poorly as the English fans are and, although the fans used to be a major security risk, it is time the police treated us for what we are now instead of living in the past.

Stretch, Bristol City:

We had flown in from Heathrow to Vienna and had got to Bratislava on a coach that one of the lads had booked in advance to pick us up from airport. We had 10 spare seats on it so couple of the boys went back into the airport to flog the spare seats so we could get a bit of our money back. As luck had it, they flogged the seats to a few Chelsea lads who jumped on board without knowing we were all together. Chelsea had a typical 'We're here lads' attitude until they realised the whole coach was another mob then they went a bit quiet. They even thought they were travelling on the cheap but in the truth they had paid double what we had paid and that night, when we were drinking in this bar which was called something like the Kelt Bar, every other round was 'Cheers to Chelsea' because basically they had paid for us to go on piss for about four hours in Bratislava. The poor Chelsea lads couldn't understand whenever someone ordered another pint they would turn round and raise a glass with 'Cheers Chelsea'. Later on in the evening, with the weather absolutely pissing down, someone said things were looking a bit lively and we went to have a look around and moved on to another bar. We were in there when a mob of kiddies came around the corner, sort of locals, skinheads and some beefy-looking guys that were all tooled up. All of them had a baseball bat or a cosh and they gestured towards us to keep walking. They moved like a real tight unit and looked like they could do some serious damage but we decided to follow them and the next thing you know you could hear like firecrackers which turned out to be shooting. It was this little firm who obviously had an agenda and it turned out that the bloke who ran the bar we had been in earlier had tried to close it but nobody was moving, so he had made a call and all the local bouncers had turned out and when they saw the mob we had they even fired a few shots into the bar to let everyone know they were for real. When we got back down there, a kid was on the ground who had been shot and there was total mayhem and it soon got worst when Old Bill arrived on the scene. We legged it straight into load of them and they got a bit jumpy and trigger-happy; they started shouting at us and when we stood our ground, they just fired tear gas at us. Lads had been on the lager for a day and some kiddies started to pick up the tear gas canisters without realising how hot they were. You could only get them about two foot off the ground before you'd have to let go of them so what they started doing was the old rugby drop-kick with them and we were booting them back over the police lines. Before long it was getting out of hand and we made a decision that, if there were real bullets and tear gas that we were up against, then it was time to get back to hotel. When abroad, the general feelings is that if you can stay clear of the local thugs, bouncers and the police, then usually you will also stay out of trouble.

Nové plemeno brazílskej skinheadskej muziky!

Aj po 28 rokoch existencie skinheadský fenomén v Brazílii ostáva aktívny, no len so zopár kapelami, pokiaľ to chceme porovnávať s americkými a severoamerickými scénami.

Na počiatku tohoto storočia sú skini v Brazílii, žijúci vo svojich štátoch našej krajiny. Naše prvé skinheadské kapely majú skvelú reputáciu aj mimo Brazílie. Mená ako Harotos Podres, Vírus 27, Histeria, Bandeira de Combate a Contra-Ataque sú dobre známe aj za našimi hranicami. Napríklad Garotos Podres, jedna z najskorších tunajších skinheadských kapiel, mala európske turné s koncertami v Portugalsku, Nemecku a Taliansku. Ďalším príkladom sú splitká našich kapiel, ako napríklad The Skulls a Bandeira de Combate pracovali s Better Dead Then Red (USA) a s Dieterom (Kill Baby, Kill).

Ale dnes budem hovoriť o nových kapelách v scnéne nášho národa! Začnime nový prieskum a ťaženie do Oi! zvukov. Predstavím vám novú odnoš brazílskych skinheadských bánd!

Ako prvé zájdeme do štátu Pernambuco, Brigada dos Lobos má originálny a najtemnejší streetpunk/Oi! s veľmi atypickými témami ich textov. Získavanie vplyvu najmä z filozofie Nietzkého a Ciorana, mixované s témami paganu a regionálnym folklórom, nariaďujem vám počúvať ich veľmi pozorne a s rešpektom! A ich záhadný motív obalov a letáčikov. Už čoskoro, v tomto polroku, sa narodí ich prvý album a ja vám odporúčam, toto si nemožte nechať ujsť!

Pokiaľ by vaše boty bežali do štátu Espírito Santo, vo Vila Velha City, narazíte na Espulsos do Bar. Dobrý, tradičný Oi!/streetpunk so skinheadskými témami ako násilie, pivo a tak ďalej. Ich prvý album "Não é Difícil Amar o Brasil" je povinné vlastníctvo brazílskych Oi! sympatizantov a zberateľov. Vlastne, zmeny v ich zostave sú princicpiálnym motívom ich pauzy. Ale Rossano, ich spevák/basák, sľubuje skvelý návrat!!!!! Dúfame v to!

V Santos, jednom z miest štátu São Paula, kde sa roku 1982 narodil tunajší skinheadský kult, sa vám ukáže Ultima Classe. Zložený z učitelov dejepisu a tatterv, ich zvuk je nasraný Oi! s brilantnými cover verziami od The Specials a 4-Skins. Ich texty sú najmä o sociálnych problémoch a o futbale. Ich prvé CD-demo, ktoré vyšlo minulý rok, je často hľadané v blogoch ako Vondate e Luta a In their hands. Silný a mocný zvuk! Berte to!

No a konečne, v mojom meste, Riu de Janeiru, píšem o Brutal 420. Ich zvuk mi pripomína starých the Opressed a Herberts. Je to veľmi nova kapela, s ich prvým demom, ktoré vyšlo v roku 2009, opisujem ten zvuk ako tvrdý dupot bôt po nočných uliciach. Jednoduché a drzé. Majú taktiež aj kreatívne obaly a logá. Ach! A hrajú verziu: „Work Together" od the Opressed! Tak, stojím tu a dúfam, že som vám poskytol viac informácii o aktuálnych počinoch v brazílskej Oi! muzike! Zostante skinheadmi!

Pierre www.vontadeluta.blogspot.com Rio de Janeiro/Brasil

THE NEW BREED OF BRAZILIAN SKINHEAD MUSIC!

After 28 years of existance, the skinhead phenomenon in Brasil remains active, with few bands, when compare with the european and north-american scenes.

In the beginning of this century, there´s skins around Brasil, living in their states of our country. Out of Brasil, our first skinhead bands have a great reputation. Names like Garotos Podres, Vírus 27, Histeria, Bandeira de Combate and Contra-Ataque are well-known behind our frontiers. For example, Garotos Podres, one of the more early skinhead bands here, played in an European tour, with gigs in Portugal, Germany and Italy. An other example are splits-albums. Bands like The Skulls and Bandeira de Combate have works with Better Dead Than Red (USA) and Dieter (Kill Baby, Kill), respective.

But, today, I´ll speak about new bands in our national scene! Let´s start a new search and exploitation into Oi! sounds. I introduce to you the new breed of the brazilian skinhead bands!

First., going to Pernambuco State, Brigada dos Lobos have a original and darkest streetpunk/Oi! with atypical themes in their lyrics. Receiving an massive influence of Nietzsche and Cioran philosophies, mixing with pagan themes and regional folklore, I rule to you hear with very attention and respect! And a enigmatic production in their covers and flyers. Soon, in that semester, their first album will born! And I recommend who you can´t lose that it!

Running with your boots to Espírito Santo State, in Vila Velha City, we encounter Expulsos do Bar! Good and traditional Oi!/streetpunk with skinhead themes like violence, beers and more. Their first album "Não é Difícil Amar o Brasil" is a obrigatory item to brazilian Oi! sympathizers and collectors. Actually, changings in their line-up are the principal motive to their pause. But, Rossano, their vocal/bassist, promise an great back!!!!!!! We hope for this!

In Santos, one of the cities of São Paulo State, where borned the skinhead cult here, in 1982, show to you Última Classe. Formed from historian teachers and a tattooist, their sound is a angry Oi! with brilliant versions of Specials and 4-Skins. Their lyrics are social problems and football. Their first CD-demo, released in the last year, have a big search in blogs like Vontade e Luta and in their hands! An strong and powerfull sound! Take it!

Finally, in my city, Rio de Janeiro, I write about Brutal 420. their sound remember me old Oppressed and Herberts. It´s a very new band, with their first CD-demo, released in 2009, I describe that sound like an hard stomp with boots on the streets at night! Simple and rude! And have creative covers and logos! Ah! And they play an Oppressed version: "Work Together"! So, I stay here and I hope give more informations about actual acts in brazilian Oi! music! Stay skinhead!

Pierre www.vontadeluta.blogspot.com Rio de Janeiro/Brasil

Internet vs tlačený zine

Jak nejlépe vykřičet do světa svoji nasranost? Asi skrze internet, že? Ale to je právě krok, který udělat nechci! Protože internet je zřejmě to, co mě čílí a přivedlo mě napsat tento článek. Každý vydavatel fanzinu (ale i hudebních nosičů) se nechal již aspoň jednou jedinkrát „sylšet“ a napsal nějakou stať o tom, jak pálení, kopírování a hlavně INTERNET zabíjí individualitu a hlavně naši undergroundovou scénu. Píšeme, žvaníme, ale bezvýsledně. Holt lepší už to asi nebude..ačkoliv běžně překypuji optimismem, tak tentokrát si myslím, že tato válka je už předem prohraná.

Kdo se dnes pustí do vydávání fanzinu, který by nebyl jen šablonovitou trapárnou? Všichni jakoby jeli dle nějakých šablon a přijímali názory těch ostatních. Když napíšeš pravdu, jsi bojkotován, pomlouván nebo za zády verbálně napadán. Každý z vydavatelů by si měl zasloužit úctu, ať už prezentuje jakékoliv kapely a jakoukoliv cestu. Až moc křečovitě se to v této zemi dělí a štěpí a výsledkem nemůže být nic jiného než kolaps toho mála, které tady ještě funguje.

Nebudete si přece kupovat SkinRead, protože jste slyšeli, že podporuje bolševiky a vydavatel se kamarádí s „náckama“. Hmm, jak chytré. Taky si přeci nekoupíte Boots and Braces, protože dává prostor jen extrémním politicky nekorektním kapelám. Sice jste ani jedno číslo nečetli, ale říkali to přeci na internetovém fóru, tak proč nevěřit, že? A koneckonců nepodpoříte ani Real Enemy, protože se vám slovenština špatně čte. No řekněte, není to stupidní? Je, stejně jako většina ovcí v této jakoby scéně! Hrajeme si na silnou jednotnou strukturu, ale na koncertech vídám stále ty stejné obličeje. Stejně jako v hospodě nebo na akcích..Zbytek žije v nějakém oparu a internetové modři.

Zmizela úcta k tvrdé práci, ztrácí se čestnost, lidi jsou pohodlní, muži nedrží slovo. Pouze se žvaní a bojuje se s klávesnicí. Nebaví mě to...chtěl bych být sprostý, ale zůstanu nad věcí.

Vydání jubilejního čísla SKINREAD 10 mě stálo 25.000,- a do poštovného jsem nastrkal dalších 8.000,-, abych pokryl evropskou poptávku, přičemž několik desítek kusů se odesílalo i do US a Kanady a Singapuru. Výsledek je takový, že všech téměř 250 čísel je pryč, ale ze strany českých nebo slovenských „streetkids“ byla nákupní síla zanedbatelná a dá se říci, že téměř mizivá. Zarazilo mě to..protože jak všichni zainteresovaní tvrdí (sám hodnotit nemůžu), tak SkinRead č.10 je nejlepším fanzinem od doby Bulldogu. Udělal jsem to nejlepší co jsem mohl...přesto je ještě dohromady kolem 20ti kusů k mání v Bulldog shopu a v Hardset shopu ve Štatlu.

Dnes je tak jednoduché odmítnout pot a dřinu a mávnout nad tím vším úsilím rukou a v klidu si doma zapnout PC a holedbat se jakým subkulturním životem žijete...Touto cestou chci poděkovat všem, kteří si čílso 10 zakoupili a kteří mají stále na paměti, že se samizdatové tiskoviny musí kupovat a podporovat! Na to kolik nás holých hlav jakože je, je bída s nouzí, že zde vychází jen 3 fanziny ! Už to samotné o něčem svědčí.

Pár desítek mého poctivě a kvalitně vytištěného fanzinu se válí ve streetshopech, ale zato na internetu mám návštěvnost vždy pár stovek. To je smutný...Poctivou a kvalitní věc by jste si měli najít i bez internetu. Není přece nutnost se propagovat na bandzone, facebooku, myspace nebo na lidech.cz! To už zavání trošku pubertální zastydlosti...bohužel mám strach z toho, že ani těch pár skalních se tomu v budoucnu nevyhne!

Než na mě padl tento splím, tak jsem stihl udělat pár brilantních rozhovorů. Ale nejsem si jistý, zda-li ještě budu mít sílu a chuť vyjít s tím na povrch a vydat nové číslo...Numero 10 bych už asi nepřekonal. Pokud ano, bylo by to finančně nákladné. A v této situaci se mi do toho fakt nechce...možná ty rozhovory zveřejním na internetu, kdo ví...Abych pravdu řekl, tak mě nad vodou a při víře momentálně drží jen pár německých vydavatelství ! ! !

Klidně mi napiště jak to vidíte vy: skinread@safe-mail.net

Pokud se někdy setkáte ještě s papírovým SkinReadem, pak se můžete těšit na:

HIT AND RUN, OLDE YORK, BAD COMPANY PROJECT / OXYMORON, JESUS SKINS, SABATON, HAIL OF BULLETS, RADIX, ROIMUNGSTRUPP, HUB CITY STOMPERS, SUSPEKT, GUMBLES...

Abych pravdu řekl, sere mě to! Sere mě to hodně, jak jsou lidi slepí! Ale na druhou stranu mě daleko víc serou ti, kteří stále zkoumají něčí trička a hledají politickou závadnost. Serou mě dealeři, hipísáci, mírumilové a alkoholici s feťákama! Stejně jako zasraná politická korektnost a všichni ti, kteří v každém vidí nácka a svoji „pravdu“ nám neumí říct do očí! To je skutečný problém...takže ať už budou či nebudou v Československu vycházet fanziny, přeji vám pěkný život bez těchto nešvarů!

DĚKUJI VŠEM, KTEŘÍ MI POMOHLI S DISTRIBUCÍ A KTEŘÍ SI SKINREAD ZAKOUPILI. A DRŽÍM PALCE MÝM ZNÁMÝM ČESKOSLOVENSKÝM VYDAVATELŮM VE ZBROJI ;-)

SLUT, SKINREAD

Jak udelat koncert??

Tak tohle bylo další téma, které mě napadlo, že bych pro Real Enemy nějak zpracoval. Poslední dobou mně totiž přijde, že ubylo menších koncertů v rámci Oi!/streetounk scény, nevim jak na Slovensku, ale v Čechách ten pocit mám. Když jsem začínal, tak to bylo každý týden něco, jen dvě české kapely nebo jedna česká a slovenská a vstup řádově do kilča. Tohle mi začíná trošku chybět, přijde mi, že se konají jen velké fesťáky a nebo jednou za čas nějakej lepší koncert dejme tomu, takže bych chtěl dát jakýž takýž „návod", co je třeba udělat, když chcete zorganizovat koncík někde u Vás .

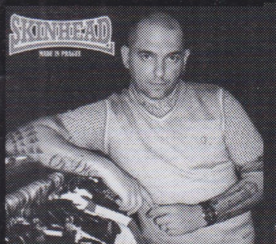
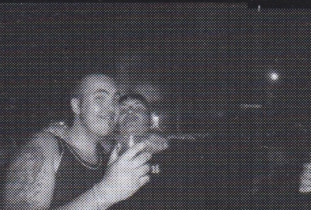
Tak asi jako první je šéfovat si klub. To není asi nic extra složitého, určitě někam na koncíky u Vás chodíte, takže stačí otevřít hubu a zeptat se přímo tam nebo poslat maila. Většinou je to tak, že si klub buďto pronajmete vy a zaplatíte ho dopředu nebo na místě a šéfujete si sami vstup nebo je to na procenta ze zisku a na vstupu je někdo od klubu. Obvykle to bývá tak, že 30% jde klubu a 70% je Vašich. Další věc na kterou se zeptejte, je ta, jestli klub má vlastního zvukaře nebo si ho musíte sehnat sami. Většinou je to tak, že majitel má na někoho kontakt a toho prostě zavolá. Cena je buď to už v ceně pronájmu, nebo mimo.

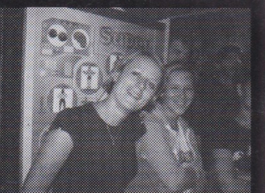
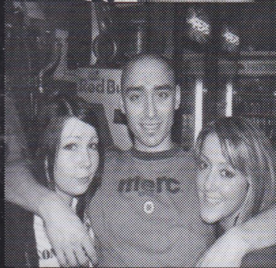
Tak to je klub no a teďkon oslovte kapely, které byste tam chtěli. Scéna je zde malá, takže většina lidí se zná a sehnat telefon na někoho z kapely rozhodně není těžké, ať už přes známé nebo díky internetu. Další možnost je poslat mail. Kapele to dávejte vědět dle mě tak minimálně měsíc dopředu, ale spíše více. Každá kapela má nějakou svoji taxu, základem je zaplatit cesťák kapele, tj. prachy za benzín. Někdo chce i nějaké to pivko nebo jídlo (i když to jídlo je asi v požadavcích našich, rozuměj CZ a SK kapel výjimkou). Pokud je ta banda hooodně z daleka, tak se sluší optat se, jestli chtějí spaní, buď je ubytujte u sebe nebo kámošů nebo v nějakém levném hostelu. Ještě se taky poptejte, co kapela může vzít za komba ke kytarám. Většinou se to dělá tak, že se pozve nějaká místní kapela, která dodá bicí a bedny a ty si půjčí i ostatní. Bubeník si TÉMĚŘ VŽDY bere svůj virbl a činely, tohle Vám málokdo pujčí. Někdo má raději ale hraní na vlastní zesíky, takže si vezme raději své věci…to záleží na dohodě mezi Vámi a kapelou. Mikrofony a věci na zpěv nešéfujte, to dodává zvukař…nebo teda alespoň u nás tomu tak dycky bylo.

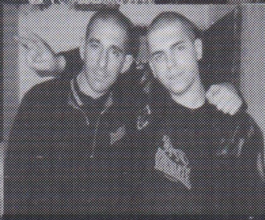
Tak a teďka už je to jen na Vás, jak celou Vaši akci propagovat. Udělejte plakát, pošlete ho kapelám, ty si hodí na svoje stránky, rozhoďte to po různých forech a webech, pošlete známý, hoďte do pár hospod, kde se schází vaše parta a všechny pozvěte. Ještě předtím si ale spočítejte, na kolik Vás celá akce vyjde a podle toho určete výši vstupu. Pochybuju, že někdo kdo pořádá tyhle akce, chce mermomocí vyvařit nebo že má kontakty na nějaké sponzory, kteří by mu něco dali. Oi! není o prachách a vydělávání, ale o lásce k muzice. Rozhodně si to posychrujte, je dobré mít peníze pro kapely připravené předem, nebo alespoň pro jednu, někdo Vám na akci vždy přijde. Nikdo netvrdí, že ten koncík musíte organizovat sami. Zeptejte se kámošů, jestli by do toho s Vámi nešli, mně se osvěčil ideální počet 5-6 lidí co Vám píchne. Když provaříte, tak se samozřejmě dělí vše rovným dílem. To platí i o výdělku, ale nečekejte zázraky. Stejně to potom na koncertě propijete, protože budete mít konečně klid od přemýšlení, vybírání vstupu, pobíhání od kapely ke kapele a ke zvukaři. Potom si v klidu někam zalezte, spočtěte prachy a dejte každému tolik, kolik chtěli. Dobré účty dělají dobré přátele, a pokud Vás to začne bavit, tak rozhodně neskončíte u organizování jednoho koncertu a blbě vypadá, když pak zvete kapelu, které jste minule nezaplatili.

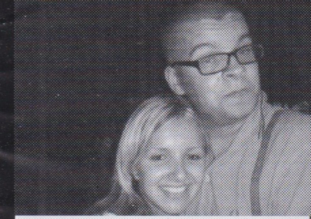
Co říci závěrem, za zkoušku nic nedáte a když se Vám koncík povede, tak ten pocit, že jste vlastně zařídili zábavu na večer několika desítkám lidí je k nezaplacení a vlije Vám to novou chuť do žil, pozvat příště nějako větší bandu, tak proč to nezkusit. Jak by řekli naši kolegové z Německa „werde aktiv" kurva!!

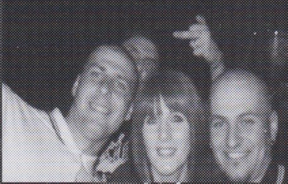
Peddy

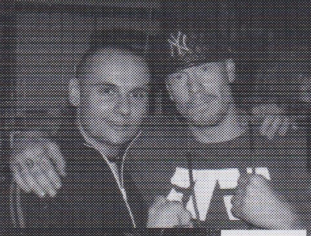
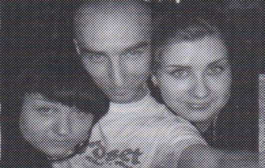

SKINHEAD

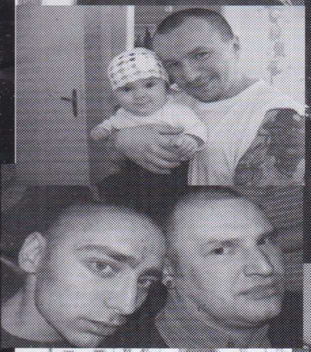

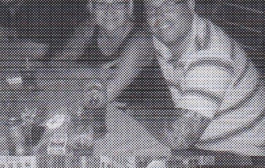
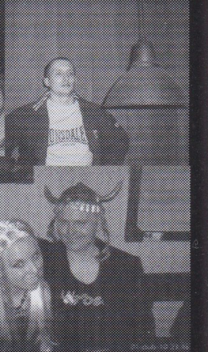

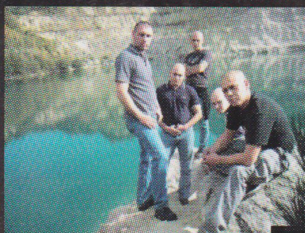

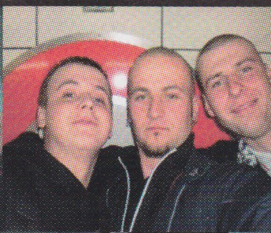
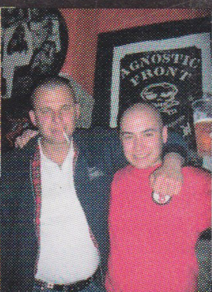
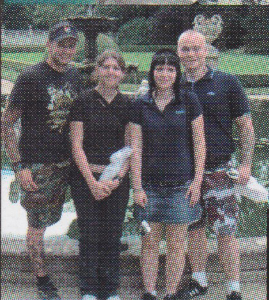

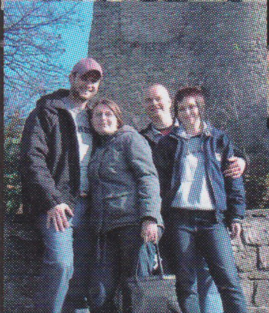
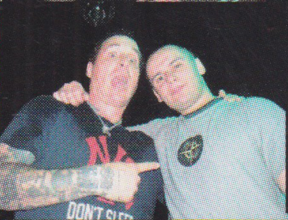
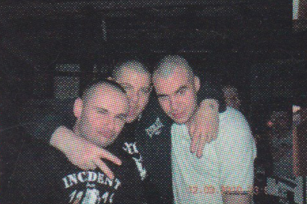

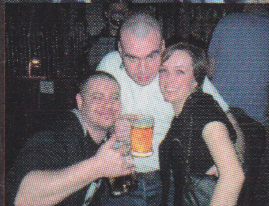

AGNOSTIC FRONT

INCIDENT

INCIDENT